

**Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ**

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**"Χρηματοδότηση επιχειρήσεων
μέσω του τραπεζικού συστήματος"**

**Σπουδάστριες:
ΚΩΝ/ΝΑ ΨΥΧΟΓΙΑΝΝΗ
ΕΛΕΝΗ ΤΡΙΓΚΑ
ΜΑΡΙΑ ΣΑΤΤΑ**

**Καθηγητής:
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΛΕΒΙΖΟΣ**

ΠΑΤΡΑ 2000

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ	6693
----------------------	------

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I	3
Η ΦΥΣΗ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ	3
1. Γενικά	3
2. Αντικείμενο χρηματοδότησης	5
3. Κατηγορίες χρηματοδότησης	7
1. Άμεση και έμμεση χρηματοδότηση	7
2. Εσωτερική και εξωτερική χρηματοδότηση	9
4. Χρηματοπιστωτικοί φορείς	10
1. Λειτουργίες χρηματοπιστωτικού συστήματος	11
2. Χρηματοπιστωτικό σύστημα και οικονομική ανάπτυξη	14
3. Η χρησιμότητα της πίστης	16
5. Ανάγκες και πηγές κεφαλαίων και συναφή χρηματοδοτικά προβλήματα	16
ΚΕΦΑΛΑΙΟ II	21
ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ	21
1. Γενικά (έννοια - ορισμός)	21
2. Διακρίσεις χορηγήσεων	22
1. Με κριτήριο τον χρόνο εξόφλησης του δανείου διακρίνονται:	22
2. Με κριτήριο τις εξασφαλίσεις διακρίνονται σε:	23
3. Ανάλογα με τον κλάδο δραστηριότητας της επιχείρησης διακρίνονται:	24
4. Με κριτήριο τον τρόπο εξόφλησης	27
3. Διαδικασία χορήγησης	29
Πως η τράπεζα προβαίνει σε δανειοδότηση - χρηματοδότηση	29
1. Κριτήρια	29
2. Διαδικασία χορήγησης ενός δανείου	32
4. Ασφάλειες των χρηματοδοτήσεων	34
1. Εγγύηση	37
2. Ενέχυρο	38
3. Υποθήκη και Προσημείωση	46
5. Χρηματοδότηση των επιχειρήσεων	48
6. Κανόνες χρηματοδοτήσεων	51
1. Γενικοί κανόνες των τραπεζικών χρηματοδοτήσεων	51
2. Πρόσθετοι γενικοί κανόνες	55
7. Έσοδα της τράπεζας από χορηγήσεις	56
8. Λογιστική παρακολούθηση των χορηγήσεων	57

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ	58
Η ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ	58
1. Ιστορική αναδρομή	58
2. Κριτήρια πιστοδοτήσεων	62
α. Πιστωτικά κριτήρια	62
β. Κριτήρια αποδοτικότητας	70
γ. Κοινωνικά κριτήρια	71
3. Εισηγητική διαδικασία πιστοδοτήσεων	71
Α. Εισηγητική διαδικασία δανειοδότησης μικρών και μεσαίων πελατών (Retail)	72
Β. Εισηγητική διαδικασία δανειοδότησης μεγάλων πελατών (Corporate)	84
Γ. Λοιπά κοινά θέματα εισηγητικής διαδικασίας	103
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	117

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Η ΦΥΣΗ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ

1. Γενικά

Η χρηματοδότηση έχει πολύπλευρη σημασία για την ανάπτυξη της οικονομίας και την εξυπηρέτηση των κλαδικών και διακλαδικών σχέσεων των τομέων της, που συνεργάζονται για την αύξηση της παραγωγής, την αύξηση του εισοδήματος και την απασχόληση των παραγωγικών συντελεστών. Η έννοια της χρηματοδότησης συνίσταται στην μεταβίβαση αγοραστικής δύναμης, ή σαν υπόσχεση μεταβίβασης από μια οικονομία σε άλλη, με διάφορα μέσα πληρωμής, για καθορισμένο σκοπό και για ορισμένο χρόνο.

Η μεταβίβαση αγοραστικής δύναμης αγαθών που προέρχεται από τον πιστοδότη και απευθύνεται στον πιστολήπτη, μπορεί να έχει δημόσιο ή ιδιωτικό χαρακτήρα και εθνικό ή διεθνές χρηματοδοτικό, συναλλακτικό και χωρικό πλαίσιο. Η χρηματοδότηση αποβλέπει στην εκπλήρωση διαφόρων σκοπών ανάλογα με τις περιπτώσεις και τους τρόπους που παρέχεται στους τομείς και στους κλάδους της οικονομίας. Κατά μερικούς συγγραφείς η χρηματοδότηση είναι το σύστημα και οι μέθοδοι εξασφάλισης ή διαχείρισης των χρηματικών πιστωτικών πόρων, κάθε οικονομικού οργανισμού, ενώ κατά άλλους συγγραφείς χρηματοδότηση καλείται κάθε μέσο που χρησιμεύει στη ρύθμιση του κεφαλαιακού

εφοδιασμού των επιχειρήσεων. Ανεξάρτητα από τους ορισμούς που δίνονται, η χρηματοδότηση των κάθε μορφής οικονομικών μονάδων αποτελεί ζωτικό πρόβλημα για αυτές και για την εξυπηρέτηση των παραγωγικών και συναλλακτικών τους λειτουργιών.

Οι ανάγκες των επιχειρήσεων σε χρηματοδοτικά μέσα, αρχίζουν με την ίδρυσή τους, γιατί από τη σωστή χρηματοδότηση εξαρτάται η διάρθρωση του ενεργητικού τους και η μετέπειτα καλή λειτουργία τους. Η όλη προσωπικότητα της επιχείρησης, με την οποία αυτή αρχίζει την συναλλακτική και ποριστική της ζωή, εξαρτάται από την διάρθρωση της περιουσίας της, η οποία πρέπει να είναι τέτοιου επιπέδου, που να μπορεί η επιχείρηση ανάλογα με τον κλάδο της, να ανταποκρίνεται στην παραγωγική, στην συναλλακτική, στην ποριστική και κοινωνική της αποστολή. Η απόκτηση των κατάλληλων περιουσιακών μέσων, απαιτεί χρηματικά μέσα που συνήθως στις μικρές επιχειρήσεις δέτεται στη διάθεσή τους ο φορέας της επιχείρησης. Στις περιπτώσεις που δεν επαρκούν τα μέσα της εσωτερικής χρηματοδότησης, τότε η επιχείρηση και ιδιαίτερα όταν είναι μεγάλη, προσφεύγει στην εξωτερική χρηματοδότηση, τόσο κατά την ίδρυσή της, όσο και κατά τη μετέπειτα λειτουργία της.

Η χρηματοδότηση των διαφόρων κλάδων του ιδιωτικού τομέα που καλύπτει τις επιχειρήσεις, αποτελεί την επιχειρηματική χρηματοδότηση η οποία γίνεται από τα πιστωτικά ιδρύματα, με χρηματικά μέσα της ιδιωτικής αποταμίευσης, από την κεφαλαιαγορά ή άλλους σύγχρονους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς.

Ο δεσμός της χρηματοδότησης της οικονομικής δραστηριότητας έχει δυναμικό χαρακτήρα. Η μετάβαση των αρμοδιοτήτων του δεσμού από τις νομισματικές αρχές στην τράπεζα της Ελλάδος εξάλειψε πολλά αρνητικά μέτρα. Οι δεσμεύσεις που επέβαλαν οι Νομισματικές Αρχές στις συμβάσεις δανείων και πιστώσεων είχαν ως αποτέλεσμα την συγκράτηση των επενδύσεων και την μείωση της παραγωγικότητας. Παρά την συνεχή αποδέσμευση των διατάξεων που αφορούν τις δανειακές συμβάσεις της οικονομικής δραστηριότητας, παρατηρείται αυξημένη ζήτηση κεφαλαίων από σύγχρονους πιστωδοτικούς οργανισμούς (Factoring, Leasing, Forfaiting), για την κάλυψη των υφιστάμενων αναγκών σε κεφάλαια κίνησης ή για πάγιες εγκαταστάσεις και εξοπλισμό.

2. Αντικείμενο χρηματοδότησης

Η χρηματοδοτική ή χρηματοοικονομική λειτουργία της επιχείρησης έχει ως αντικείμενο την εξασφάλιση των απαιτούμενων κεφαλαίων για τις ανάγκες της επιχείρησης, με τους όρους εκείνους που ευνοούν και ανταποκρίνονται καλύτερα στους αντικειμενικούς σκοπούς της επιχείρησης (επιτόκια διάρκειας, εγγυήσεις κλπ).

Ο όρος «κεφάλαια» δεν περιορίζεται στην έννοια των χρηματικών κεφαλαίων, αλλά περιλαμβάνει κάθε μέσο πληρωμής καθώς και τις πάσης φύσεως πιστώσεις που παρέχονται στην επιχείρηση.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, το αντικείμενο της χρηματοδοτικής λειτουργίας απαιτεί δύο είδη ενεργειών:

1. Την πρόβλεψη των αναγκών, για τη λειτουργία της επιχείρησης κεφαλαίων. Αυτή συνίσταται στον καταρτισμό προγραμμάτων χρηματοπιστωτικής κίνησης από τα οποία προκύπτουν οι ανάγκες για πιστωτικά κεφάλαια για να καλυφθούν τα ελλείμματα μεταξύ των προβλεπόμενων εισπράξεων και πληρωμών της επιχείρησης.
2. Την επιμέλεια των προβλεπόμενων εισπράξεων και την έγκαιρη λήψη μέτρων προς εύρεση των παραπάνω αναγκών πιστώσεων την κατάλληλη στιγμή και με όρους (ιδίως διάρκειας) που να ανταποκρίνονται στις αντίστοιχες ανάγκες της επιχείρησης, ώστε ανά πάσα στιγμή η ρευστότητα της επιχείρησης να είναι εξασφαλισμένη.

Η χρηματοδοτική λειτουργία, εξεταζόμενη με την ευρύτερη έννοια, έχει αντικείμενο όχι μόνο την εξασφάλιση των αναγκών, για την πραγματοποίηση των σκοπών της επιχείρησης, κεφαλαίων, αλλά και την αποτελεσματικότερη χρησιμοποίησή τους έτσι ώστε να επιτυγχάνεται η μέγιστη δυνατή αποδοτικότητα αυτών.

Δεδομένου ότι η χρησιμοποίηση κεφαλαίων συνεπάγεται δαπάνη (τόκους πιστωτικών ή ιδίων κεφαλαίων, προμήθειες τραπεζών και άλλες δαπάνες χρηματοδότησης) και ότι αυτά δεν είναι διαθέσιμα σε απεριόριστες ποσότητες, κάθε απόφαση που αφορά τη διάθεση κεφαλαίων για οποιαδήποτε χρήση εντός της επιχείρησης, απαιτεί σύγκριση των προβλεπόμενων εσόδων ως προς το κόστος των παραπάνω κεφαλαίων ή ως προς τα έσοδα εκείνα που θα ήταν δυνατό να πραγματοποιηθούν αν τα κεφάλαια αυτά χρησιμοποιούνταν για άλλο

σκοπό μέσα στην επιχείρηση. Για παράδειγμα, ο διευθυντής παραγωγής μιας βιομηχανικής επιχείρησης εισηγείται την αγορά μηχανημάτων που αυτοματοποιούν την εργασία ορισμένου τμήματος του εργοστασίου, με αντικειμενικό σκοπό τη μείωση του κόστους παραγωγής. Το πρόβλημα που αντιμετωπίζει η γενική διεύθυνση δεν είναι μόνο πως θα εξασφαλιστούν με τους ευνοϊκότερους όρους τα αναγκαία, για την αγορά των μηχανημάτων, κεφάλαια, αλλά και αν η μελλοντική ωφέλεια που θα προκύψει από τη μείωση του κόστους παραγωγής του εργοστασίου θα υπερκαλύπτει το κόστος των κεφαλαίων αυτών. Άλλο ένα πρόβλημα που αντιμετωπίζει η Γενική Διεύθυνση είναι μήπως υπάρχει πιο ωφέλιμη χρησιμοποίηση των παραπάνω κεφαλαίων μέσα στην επιχείρηση όπως π.χ. για την αγορά άλλων μηχανημάτων παραγωγής νέου είδους ή για τη χορήγηση μεγαλύτερων ευκολιών πληρωμής προς τους πελάτες, με σκοπό την αύξηση των πωλήσεων. Η απόφαση για την εύρεση νέων κεφαλαίων δεν είναι άσχετη με την απόφαση για τον τρόπο χρησιμοποίησής τους. Τα άτομα που θα πάρουν αυτές τις αποφάσεις είναι υπεύθυνα για τη χρηματοδοτική λειτουργία της επιχείρησης.

3. Κατηγορίες χρηματοδότησης

1. Άμεση και έμμεση χρηματοδότηση

Οι τρόποι τους οποίους χρησιμοποιεί σήμερα το χρηματοπιστωτικό σύστημα για τη διοχέτευση των χρηματοπιστωτικών πόρων από τις πλεονασματικές στις ελλειμματικές μονάδες είναι πολλοί. Γενικά όμως

μπορεί να γίνει ένας διαχωρισμός σε άμεση χρηματοδότηση και έμμεση.

Άμεση χρηματοδότηση έχουμε κατά κανόνα, όταν μια πλεονασματική μονάδα επενδύει απευθείας σε μια ελλειμματική μονάδα, ενώ έμμεση χρηματοδότηση έχουμε όταν στη διαδικασία διοχέτευσης πόρων από τις πλεονασματικές μονάδες προς τις ελλειμματικές, παρεμβαίνουν χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί όπως εμπορικές τράπεζες (Commercial Banks), εταιρίες ασφάλισης ζωής (Life Insurance Companies), τράπεζες αποταμιεύσεως (Saving Banks), Ταμεία συντάξεων (Pension Funds), αμοιβαία κεφάλαια (Mutual Funds) και πιστωτικές ενώσεις (Credit Unions).

Κατά την άμεση χρηματοδότηση θα πρέπει τα περισεύματα των πλεονασμάτων μονάδων να έχουν την ίδια λήξη, ονομαστική αξία και μέγεθος με τα ελλείμματα των ελλειμματικών μονάδων, για να πραγματοποιηθεί η χρηματοδότηση. Διαφορετικά η συναλλαγή είναι απίθανο να συμβεί, γιατί πράγματι θα είναι παράδοξο, παραδείγματος χάριν, ένα νοικοκυριό που έχει προσωρινά ένα πλεόνασμα 400.000δρχ. να θέλει να αγοράσει μια ομολογία που λήγει σε 20 χρόνια, ονομαστικής αξίας 5.000.000 δρχ.

Κατά την έμμεση χρηματοδότηση σπουδαίο ρόλο παίζουν οι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί οι οποίοι συγκεντρώνουν κεφάλαια από τις πλεονασματικές μονάδες και αφού τα μετατρέπουν σε διάφορες μορφές, λήξεις και μεγέθη, τα διαθέτουν στις ελλειμματικές μονάδες.

2. Εσωτερική και εξωτερική χρηματοδότηση

Με τον όρο εσωτερική χρηματοδότηση νοείται κάθε μορφή χρηματοδότησης που αναφέρεται στο ίδιο κεφάλαιο της επιχείρησης, στα αποδεματικά και στις αποσβέσεις πάγιων περιουσιακών στοιχείων.

Οι κύριες πηγές εσωτερικής χρηματοδότησης είναι:

α) Αύξηση του αρχικού κεφαλαίου της επιχείρησης με μεταγενέστερες εισφορές επιχειρηματιών. Στις ανώνυμες εταιρίες αποφασίζεται από τις γενικές συνελεύσεις η έκδοση νέων μετοχών και η απόκτηση κατά προτίμηση των νέων μετοχών από τους παλαιούς μετόχους

β) Δανειακή ενίσχυση της επιχείρησης από τους επιχειρηματίες. Αυτό γίνεται όταν δεν είναι δυνατή η εύρεση ξένων κεφαλαίων ή όταν αποφεύγεται ο ξένος δανεισμός.

γ) Η γνήσια αυτοχρηματοδότηση προέρχεται από την κεφαλαιοποίηση των πραγματοποιηθέντων κερδών (αποδεματικά)

Εκτός των παραπάνω πηγών αυτοχρηματοδότησης υπάρχουν και άλλες δυνατότητες αυτοχρηματοδότησης όπως είναι:

1. η χρησιμοποίησή τους για τις αποσβέσεις συγκεντρωμένων ποσών,
2. από την εκποίηση περιουσιακών στοιχείων
3. από φορολογικές διευκολύνσεις. Δηλαδή το κράτος, για να διευκολύνει τις επιχειρήσεις φορολογικά, δίνει τη δυνατότητα να χρησιμοποιηθούν προσωρινά τα κέρδη στην επιχείρησή τους. Έτσι

σχηματίζονται προσωρινά μεγάλα αποθεματικά και ανακουφίζονται οι επιχειρήσεις στο πρόβλημα της ρευστότητας.

4. η μετατροπή των πιστωτών σε μετόχους

Όμως οι ανάγκες της σύγχρονης επιχείρησης δεν μπορούν να ικανοποιηθούν μόνο με τα ίδια μέσα χρηματοδότησης, δηλαδή με την αύξηση των ιδίων κεφαλαίων με έκδοση νέων μετοχών ή μετατροπή των πιστωτών σε μετόχους, με ενσωμάτωση των υπάρχόντων αποθεματικών στο μετοχικό κεφάλαιο, δηλαδή μετατροπή του αποθεματικού σε νέες μετοχές και διανομή στους πολλούς μετόχους. Η κύρια πηγή όμως αυτοχρηματοδότησης είναι τα κέρδη που δε μοιράζονται, αλλά χρησιμοποιούνται από την επιχείρηση.

Η εξωτερική χρηματοδότηση, αντίθετα, είναι το κεφάλαιο που περιέχεται στην επιχείρηση με παροχή κάθε μορφής πιστώσεων και προστιθέμενο στο ίδιο κεφάλαιο συμβάλλει στην ανάπτυξη μεγαλύτερης δραστηριότητας και αποδοτικότητας του επιχειρηματικού κεφαλαίου.

Η εξωτερική χρηματοδότηση με κριτήριο το χρόνο χορήγησης του δανείου διακρίνεται στις βραχυπρόθεσμες, τις μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες πηγές χρηματοδότησης.

4. Χρηματοπιστωτικοί φορείς

Η διοχέτευση των χρηματικών διαθεσίμων από τις οικονομικές μονάδες που έχουν πλεόνασμα (αποταμίευση) στις οικονομικές μονάδες που έχουν έλλειμμα (επένδυση), γίνεται διαμέσου του

χρηματοπιστωτικού συστήματος που το αποτελούν οι διάφορες τράπεζες και άλλοι πιστωτικοί οργανισμοί.

Αυτοί οι φορείς ή οργανισμοί συγκεντρώνουν τα κεφάλαια δίνοντας σαν αμοιβή κάποιο επιτόκιο και άλλες διευκολύνσεις και τα δανείζουν στις ελλειμματικές μονάδες.

Στη χώρα μας υπάρχουν οι εξής χρηματοπιστωτικοί φορείς ή οργανισμοί: οι Εμπορικές Τράπεζες και οι Ειδικοί Πιστωτικοί Οργανισμοί. Οι Ειδικοί Πιστωτικοί Οργανισμοί είναι η Αγροτική Τράπεζα, η Εθνική Κτηματική Τράπεζα, η Τράπεζα Επενδύσεων, η ΕΤΒΑ, η ΕΤΕΒΑ, η Εθνική Στεγαστική Τράπεζα, το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο.

1. Λειτουργίες χρηματοπιστωτικού συστήματος

Χρηματοπιστωτικό σύστημα, είναι το σύστημα που συγκεντρώνει και διοχετεύει τα χρηματικά διαθέσιμα στις οικονομικές μονάδες.

Οι κυριότερες λειτουργίες του χρηματοπιστωτικού συστήματος είναι:

a. Η παροχή ενός μηχανισμού πληρωμών

Το χρηματοπιστωτικό σύστημα μπορεί να διαθέτει κάθε είδους μετρητά που ζητούν τα άτομα. Μπορεί να διακανονίζει τις οφειλές μεταξύ των ατόμων διαμέσου της έκδοσης επιταγών και διευκολύνει τις αγοραπωλησίες αγαθών και υπηρεσιών με την έκδοση διαφόρων πιστωτικών καρτών. Επίσης, τα τελευταία χρόνια, με την ανάπτυξη της ηλεκτρονικής το χρηματοπιστωτικό σύστημα μπορεί όχι μόνο να παρέχει στα άτομα οποιαδήποτε στιγμή θέλουν μετρητά (με τις

αυτόματες μηχανές μετρητών) αλλά και με το ηλεκτρονικό σύστημα μεταφοράς κεφαλαίου (Electronic Funds Transfer System) μπορεί και μειώνει το κόστος της μεταβίβασης κεφαλαίων από χώρα σε χώρα.

β. Η παροχή ενός ενδιάμεσου χρηματοοικονομικού μηχανισμού

Το χρηματοπιστωτικό σύστημα παρεμβαίνει σαν ενδιάμεσος δεσμός μεταξύ των ατόμων που προσφέρουν και αυτών που ζητούν κεφάλαια, επειδή η άμεση συνδιαλλαγή μεταξύ τους έχει τις εξής σοβαρές δυσκολίες:

1. Το άτομο που θα δανείσει σε κάποιο άλλο ένα ορισμένο ποσό κεφαλαίων για δεδομένο χρονικό διάστημα δεν μπορεί, εάν επιθυμεί, να πάρει πίσω τα κεφάλαια που δάνεισε πριν της λήξης της περιόδου του δανείου.
2. Πρέπει να βρεθούν δύο άτομα ο καθένας από τους οποίους θα προσφέρει και θα ζητά ακριβώς το ίδιο ποσό κεφαλαίου και για τον ίδιο χρόνο λήξης του δανείου. Αυτή η σύμπτωση των επιθυμιών του δανειστή και του δανειζόμενου είναι πολύ δύσκολη και περιορίζει τον όγκο ανταλλαγής κεφαλαίων.
3. Ο δανειστής πρέπει να σταθμίσει τον κίνδυνο που θα έχει εάν ο δανειζόμενος δεν μπορέσει να αποπληρώσει το δάνειό του
4. Με τον άμεσο δανεισμό ο δανειστής δεν μπορεί να μειώσει τους κινδύνους που διατρέχει, κατανέμοντας το περιορισμένο κεφάλαιό του σε πολλούς δανειζόμενους

5. Το άτομο που αποταμιεύει σε τακτά διαστήματα θα είναι υποχρεωμένο να γάχνει τόσο για να βρει άλλο άτομο για να του προσφέρει τα κεφάλαιά του.

Οι άμεσες μεταξύ των ατόμων ανταλλαγές κεφαλαίων για τους παραπάνω λόγους, θα είναι πολύ περιορισμένες και θα έχουν μεγάλο κόστος συνδιαλλαγής μεταξύ των ατόμων, δηλαδή το χρόνο που θα χάσουν τα άτομα γάχνοντας να βρουν άλλο άτομο που να δέλει τα κεφάλαιά τους, κτλ. Γι' αυτό και η παρεμβολή των χρηματοπιστωτικών οργανισμών μεταξύ των ατόμων που προσφέρουν και αυτών που ζητούν κεφάλαια είναι πολύ σημαντική γιατί:

- Μπορεί και αυξάνει τον όγκο των κεφαλαίων που προσφέρονται αφού συγκεντρώνει και τις μικρότερες αποταμιεύσεις
- Αυξάνει τον όγκο των δανείων που χορηγούνται αφού μπορεί και ικανοποιεί τις διάφορες απαιτήσεις αυτών που ζητούν κεφάλαια
- Μειώνει τους κινδύνους των δανείων αφού μπορεί και κατανέμει τα κεφάλαια που δανείζει σε διάφορα άτομα, επιχειρήσεις κλπ.

γ. Η ανακατανομή των πιστώσεων

Διαμέσου του επιτοκίου μπορεί το χρηματοπιστωτικό σύστημα να κατανέμει τις πιστώσεις, ανάλογα με την ικανότητα του δανειζόμενου να αποπληρώσει το δάνειο, ανάλογα με το χρονικό διάστημα του δανείου, κλπ. Επίσης, το χρηματοπιστωτικό σύστημα μπορεί να κατανέμει τις πιστώσεις ανάλογα με την αποδοτικότητα των κεφαλαίων

στις διάφορες χρήσεις του (π.χ. στην βιομηχανία, το εμπόριο κλπ) και ανάλογα με τις επιθυμίες της κοινωνίας.

δ. Η μεταβίβαση της νομισματικής πολιτικής

Διαμέσου του χρηματοπιστωτικού συστήματος, και ειδικότερα με τη λειτουργία των εμπορικών τραπεζών η κεντρική αρχή μπορεί να εξασκεί τη νομισματική της πολιτική για αύξηση ή μείωση της προσφοράς χρήματος στην οικονομία. Επίσης, η κεντρική αρχή μπορεί επηρεάζοντας άμεσα ή έμμεσα το επίπεδο του επιτοκίου να ενθαρρύνει ή να αποθαρρύνει τις αποταμιεύσεις και τις επενδύσεις ανάλογα με την πολιτική που ασκεί. Είναι συνηθισμένο επίσης το φαινόμενο η κεντρική αρχή διαμέσου της ρύθμισης του ύψους του επιτοκίου και την παροχή άλλων διευκολύνσεων στους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς να κατευθύνει τη χορήγηση δανείων σε τομείς που επιθυμεί.

Το χρηματοδοτικό σύστημα αποτελεί βασικό προσδιοριστικό παράγοντα, όχι μόνο για τις νομισματικές και πιστωτικές, αλλά και τις γενικότερες οικονομικές εξελίξεις, καθώς ο τρόπος λειτουργίας του επηρεάζει, άμεσα ή έμμεσα σημαντικές οικονομικές διαδικασίες που επηρεάζουν το επίπεδο οικονομικής δραστηριότητας, τον πληθωρισμό, τις εξωτερικές συναλλαγές κλπ.

2. Χρηματοπιστωτικό σύστημα και οικονομική ανάπτυξη

Το χρηματοπιστωτικό σύστημα βοηθά στην ανάπτυξη της οικονομίας κυρίως γιατί οι οργανισμοί του μπορούν να δανείζονται βραχυπρόθεσμα και να δανείζουν μακροπρόθεσμα. Αυτοί είναι ένα σημαντικό όφελος

για τους δανειστές και τους δανειζόμενους. Με τον τρόπο αυτό οι δανειστές οφελούνται γιατί μπορούν να ρευστοποιήσουν όποτε θέλουν τα κεφάλαια που έχουν δανείσει στις τράπεζες, και οι δανειζόμενοι γιατί έχουν μεγαλύτερο χρονικό διάστημα στη διάθεσή τους να αποπληρώσουν το δάνειο.

Η ανάπτυξη του χρηματοπιστωτικού συστήματος είναι ένας βασικός όρος για την κατάλληλη διοχέτευση των χρηματικών πλεονασμάτων των οικονομικών μονάδων. Όσο περισσότερο είναι ανεπτυγμένο το χρηματοπιστωτικό σύστημα, δηλαδή μεγάλος αριθμός υποκαταστημάτων, μεγάλη ποικιλία παροχής υπηρεσιών κλπ, τόσο ευκολότερα μπορούν να συγκεντρωθούν τα κεφάλαια από τις οικονομικές μονάδες που έχουν πλεόνασμα και να διοχετευτούν βάσει της αρχής της μεγαλύτερης απόδοσης στα άτομα που έχουν έλλειμμα ή που τα χρειάζονται για επενδύσεις. Η ανάπτυξη της κεφαλαιαγοράς και των χρηματοπιστωτικών τίτλων και η ανάπτυξη των τραπεζών και πιστωτικών οργανισμών εγγυάται ότι η αποταμίευση θα μετατραπεί σε επένδυση που θα αποφέρει το μέγιστο δυνατό κέρδος.

Κάθε ανεπτυγμένο χρηματοπιστωτικό σύστημα έχει τα εξής βασικά χαρακτηριστικά:

1. Οι ανταλλαγές γίνονται διαμέσου του χρήματος, δηλαδή δεν υπάρχουν ανταλλαγές βάσει αντιπραγματισμού
2. Έχει δημιουργηθεί μια κεντρική τράπεζα που ελέγχει την ποσότητα κυκλοφορίας του χρήματος και άλλες μεταβλητές νομισματικής φύσεως

3. Έχει επεκταθεί το σύστημα των εμπορικών τραπεζών και άλλων πιστωτικών οργανισμών που συγκεντρώνουν και διοχετεύουν τα πλεονασματικά χρηματικά διαθέσιμα των οικονομικών μονάδων
4. Έχει αναπτυχθεί η κυκλοφορία χρηματοπιστωτικών τίτλων και η κεφαλαιαγορά.

3. Η χρησιμότητα της πίστης

Η δημιουργία πιστώσεων σε ένα οικονομικό σύστημα στο οποίο οι πιστώσεις γίνονται διαμέσου της ίδρυσης και επέκτασης των εμπορικών τραπεζών και άλλων πιστωτικών οργανισμών, είναι πολύ σημαντική. Όσο περισσότερο ικανό είναι το χρηματοπιστωτικό σύστημα μιας χώρας να δημιουργεί και να διοχετεύει πιστώσεις, τόσο είναι ευκολότερη η προσέγγιση μεταξύ των επενδύσεων και των αποταμιεύσεων. Επίσης, η ανάπτυξη του πιστωτικού συστήματος βοηθά την οικονομική ανάπτυξη διαμέσου της διευκόλυνσης της χρηματοδότησης και της τόνωσης των επενδύσεων.

5. Ανάγκες και πηγές κεφαλαίων και συναφή χρηματοδοτικά προβλήματα

Κατά την εξέταση του ισολογισμού μιας επιχείρησης προκύπτει ότι τα χρησιμοποιούμενα από αυτή κεφάλαια βρίσκονται επενδυμένα σε δυο βασικές κατηγορίες ενεργητικών στοιχείων.

Στην πρώτη κατηγορία περιλαμβάνονται τα κτίρια, τα γήπεδα, οι εγκαταστάσεις, τα μηχανήματα τα έπιπλα και σκεύη και γενικά τα

ενεργητικά εκείνα στοιχεία που δεν εισέρχονται στο παραγωγικό - συναλλακτικό κύκλωμα της επιχείρησης, αλλά χρησιμοποιούνται παγίως μέσα σ' αυτήν, για την πραγματοποίηση των αντικειμενικών της σκοπών, και καλούνται, λόγω της φύσης τους, πάγια ενεργητικά στοιχεία.

Στη δεύτερη κατηγορία κατατάσσονται τα στοιχεία εκείνα που υφίστανται συνεχή μεταβολή μέσα στο παραγωγικό - συναλλακτικό κύκλωμα (χρήμα, ύλες, προϊόντα, πιστώσεις, χρήμα) της επιχείρησης, και που καλούνται, εξαιτίας του παραπάνω λόγου, κυκλοφοριακά ενεργητικά στοιχεία. Σ' αυτήν περιλαμβάνονται:

α. Τα αποθέματα: αποθέματα πρώτων και βοηθητικών υλών, ανταλλακτικών, υλών υπό κατεργασία και ετοιμών προϊόντων.

β. Οι χρεώστες, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων συνήθως αντιπροσωπεύει πιστώσεις που χορηγούνται στην πελατεία, και

γ. Τα διαθέσιμα, δηλαδή τα μετρητά του ταμείου, οι καταθέσεις στις τράπεζες και τα χρεόγραφα, αφού είναι εύκολα ρευστοποιήσιμα.

Στους ισολογισμούς συναντάται και μια τρίτη κατηγορία ενεργητικών στοιχείων: οι συνήθως μεγάλης διάρκειας, τοποθετήσεις κεφαλαίων εκτός της επιχείρησης, όπως η συμμετοχή σε άλλες επιχειρήσεις ή η χορήγηση μακροπρόθεσμων δανείων, οι οποίες άλλοτε συνδέονται, αμέσως ή εμμέσως με την επιδίωξη της πραγματοποίησης των αντικειμενικών σκοπών της επιχείρησης (π.χ. συμμετοχή χαλυβουργίας στο κεφάλαιο επιχειρήσεως μηχανολογικών κατασκευών, δανειοδότηση

δευτερευόντων επιχειρήσεων κ.α.) και άλλοτε είναι τελείως άσχετες προς αυτούς τους σκοπούς.

Η ανάγκη της διάκρισης είναι περισσότερο εμφανής στην τελευταία αυτή περίπτωση, προκειμένου να υπολογιστεί η αποδοτικότητα της επιχείρησης.

Το ενεργητικό του ισολογισμού παρέχει την εικόνα των υφισταμένων επενδύσεων κεφαλαίων στην επιχείρηση σε δεδομένη στιγμή. Αντίστοιχα, οι πηγές προέλευσης αυτών των κεφαλαίων προκύπτουν από το σκέλος του παθητικού. Μπορούν όμως να διαχωριστούν στις εξής δύο γενικές κατηγορίες:

1. Ίδιο κεφάλαιο, δηλαδή:

α. Μετοχικό κεφάλαιο. Είναι το κεφάλαιο που έχει μετασχηματιστεί από τις εισφορές των μετόχων, την κεφαλαιοποίηση παρακρατηθέντων κερδών ή την αναπροσαρμογή της αξίας των περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης, έχει κατανεμηθεί σε ίσα μέρη που απεικονίζονται σε τίτλους μεταβιβάσιμους και που έχουν την ιδιότητα του αξιόγραφου

β. Αποθεματικά κεφάλαια, στα οποία προστίθεται το, συνήθως μικρό, υπόλοιπο κερδών και τα οποία μεταφέρονται εις νέον από την προηγούμενη χρήση

2. Ξένο κεφάλαιο, είναι το κεφάλαιο που ανήκει στους δανειστές της εταιρίας, δηλαδή σε όσους έχουν ενοχικά δικαιώματα απέναντί της και το οποίο υποδιαιρείται σε:

α. Μακροπρόθεσμο ή μεσοπρόθεσμο που περιλαμβάνει ενυπόδηκα δάνεια, τραπεζικά ή μη, ομολογιακά και άλλα μακροπρόθεσμα δάνεια, μεσοπρόθεσμες πιστώσεις που χορηγούνται από προμηθευτές πάγιου εξοπλισμού κλπ.

β. Βραχυπρόθεσμο που περιλαμβάνει τις εμπορικές πιστώσεις που χορηγούνται από τους προμηθευτές, τον πάσης φύσεως βραχυπρόθεσμο τραπεζικό δανεισμό, όπως και τον εξωτραπεζικό δανεισμό. Εκτός από την παραπάνω κατάταξη, τα επενδυμένα στην επιχείρηση κεφάλαια διακρίνονται σε:

1. Κεφάλαια μεγάλης διάρκειας, δηλαδή προορισμένα να παραμείνουν επί μακρύ χρονικό διάστημα μέσα στην επιχείρηση, περιλαμβάνουν:

- Το ίδιο κεφάλαιο και τα αποθεματικά
- Το ξένο μακροπρόθεσμο και μεσοπρόθεσμο κεφάλαιο, και

2. Βραχυπρόθεσμα ξένα κεφάλαια

Η διάκριση αυτή είναι μεγάλης σημασίας, γιατί απαιτείται η διατήρηση ορισμένης αντιστοιχίας μεταξύ των διαφόρου φύσεως αναγκών χρηματοδότησης της επιχείρησης και της διάρκειας των κεφαλαίων.

Γι' αυτό, βάσει των ήδη ειπωμένων, μπορούμε να καταρτίσουμε ένα συνοπτικό διάγραμμα της χρηματοδοτικής διάρθρωσης της επιχείρησης ως εξής:

Ενεργητικά στοιχεία	Πηγές χρηματοδότησης	Διάρκεια
1. Πάγια ενεργητικά στοιχεία 2. Εξωεπιχειρηματικές επενδύσεις 3. Κυκλοφοριακά ενεργητικά στοιχεία α. Αποθέματα β. Χρεώστες γ. Διαθέσιμα	1. Ίδιο κεφάλαιο & αποθεματικά 2. Ξένο κεφάλαιο: α. Μακροπρόθεσμο και μεσοπρόθεσμο β. Βραχυπρόθεσμο	Χρηματοδότηση μεγάλης διάρκειας Βραχυπρόθεσμη χρηματοδότηση

Από το παραπάνω διάγραμμα προκύπτει μια συνοπτική διάκριση των προβλημάτων της χρηματοδοτικής λειτουργίας της επιχείρησης. Αυτά συνήθως κατατάσσονται σε δύο γενικές κατηγορίες:

1. Προβλήματα χρηματοδότησης του παραγωγικού - συναλλακτικού κυκλώματος, δηλαδή των αναγκών της επιχείρησης σε κυκλοφοριακά κεφάλαια. Εδώ περιλαμβάνονται τα προβλήματα της διαχείρισεως των κυκλοφοριακών ενεργητικών στοιχείων - αποθεμάτων, χρεωστών και διαθεσίμων, ο προγραμματισμός της χρηματοπιστωτικής κίνησης και από την άποψη των πηγών χρηματοδότησης, τα προβλήματα της εύρεσης βραχυπρόθεσμων πιστωτικών κεφαλαίων.
2. Προβλήματα χρηματοδότησης των πάγιων ενεργητικών στοιχείων και λοιπών ακινητοποιήσεων κεφαλαίων. Μεταξύ αυτών σημειώνουμε την πρόκριση των προτάσεων πάγιων επενδύσεων και τον προϋπολογισμό της αποδοτικότητας αυτών, τον προγραμματισμό των παγίων επενδύσεων (capital budgeting) και από την άποψη των πηγών χρηματοδότησης, τα προβλήματα της εύρεσης των εκάστοτε απαιτούμενων κεφαλαίων μεγάλης διάρκειας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Π

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

1. Γενικά (έννοια - ορισμός)

Τα κεφάλαια που συγκεντρώνουν οι τράπεζες από τις καταθέσεις τα τοποθετούν παραγωγικά, έτσι ώστε να καλύπτουν τα έξοδά τους (τόκοι καταθέσεων) αλλά και να έχουν και κάποιο κέρδος. Οι τοποθετήσεις αποτελούν τον ενεργητικό τομέα των τραπεζικών εργασιών.

Με τον όρο τοποθετήσεις εννοούμε όλες τις επενδύσεις και δανειοδοτήσεις που πραγματοποιεί η τράπεζα, οι οποίες στην τραπεζική διάλεκτο επικράτησε να λέγονται χρηματοδοτήσεις ή απλώς χορηγήσεις. Με τους όρους αυτούς εννοούμε τα κάθε μορφής δάνεια και πιστώσεις που δίνονται από τις τράπεζες στους πελάτες τους (επιχειρήσεις).

Οι κυριότεροι παράγοντες που επηρεάζουν την ζήτηση των τραπεζικών πιστώσεων από τις επιχειρήσεις είναι:

1. Οι γενικότερες οικονομικές συνθήκες που επικρατούν
2. Ο ρυθμός ανάπτυξης των εργασιών των επιχειρήσεων
3. Αδυναμία και προβλήματα αυτοχρηματοδότησης
4. Η πιστωτική πολιτική των νομισματικών αρχών
5. Οι εποχικές συνθήκες που επηρεάζουν ορισμένους κλάδους

6. Επενδύσεις ανανέωσης και επέκτασης παραγωγικών εγκαταστάσεων

7. Ετεροχρονισμός εισπράξεων και πληρωμών που έχουν προγραμματιστεί

Η χρηματοδότηση της οικονομίας αφορά στην κάλυψη αναγκών της παραγωγικής διαδικασίας, της εμπορικής διακίνησης των προϊόντων και της επενδυτικής δραστηριότητας γενικά. Οι πιστώσεις πρέπει να απορροφώνται για την εξυπηρέτηση των αναγκών για τις οποίες αποφασίστηκε να χορηγηθεί η χρηματοδότηση και όχι σε διαφορετικό σκοπό, που μπορεί να επιδιώκει γενικά ο δανειοδοτούμενος. Παρόμοια εκτροπή της χρηματοδοτικής ροής αποτελεί παράβαση των κανόνων των νομισματικών αρχών, αλλά και αδίκημα που διώκεται. Οι τράπεζες υποχρεώνονται να μεριμνούν ώστε να αποφεύγεται η χρηματοδότηση δραστηριοτήτων, που αποκλείονται από τους γενικούς κανόνες Ν.Α. Οι χρηματοδοτούμενες επιχειρήσεις αναλαμβάνουν την υποχρέωση να μην παραβαίνουν τους κανόνες των νομισματικών αρχών.

2. Διακρίσεις χορηγήσεων

Τα κριτήρια βάσει των οποίων διακρίνονται οι χορηγήσεις είναι: χρόνος, εξασφαλίσεις και κλάδος δραστηριότητας

1. Με κριτήριο τον χρόνο εξόφλησης του δανείου διακρίνονται:

α. Βραχυπρόθεσμες χορηγήσεις που εξοφλούνται μέσα σε 12 μήνες και που χρησιμοποιούνται για ανάγκες κεφαλαίων κίνησης

β. Μεσοπρόθεσμες που χαρακτηρίζονται οι χρηματοδοτήσεις 1-3 ετών και που χρησιμοποιούνται από τις επιχειρήσεις για κεφάλαια κίνησης νομιμότερου χαρακτήρα

γ. Μακροπρόθεσμες που χαρακτηρίζονται οι χρηματοδοτήσεις λήξεως από 3 ετών και πάνω που χρησιμοποιούνται από τις επιχειρήσεις για πάγιες εγκαταστάσεις.

2. Με κριτήριο τις εξασφαλίσεις διακρίνονται σε:

α) Ακάλυπτες χορηγήσεις

Χορηγήσεις ακάλυπτες είναι εκείνες για τις οποίες η υπογραφή του πιστούχου αποτελεί την μοναδική εξασφάλιση σε περίπτωση μη αποπληρωμής της χρηματοδότησης, η τράπεζα θα ικανοποιηθεί σύμμετρα με τους άλλους δανειστές, που δεν έχουν εμπράγματο δικαίωμα (υποθήκη, προσημείωση), μόνο από την περιουσία του πιστολήπτη.

β) Καλυμμένες με ενοχικές ασφάλειες

Είναι οι χορηγήσεις που εκτός από την υπογραφή του οφειλέτη - πελάτη της, η τράπεζα καλύπτεται και με ενοχικές ασφάλειες.

Οι καλυμμένες με ενοχικές ασφάλειες (ή εγγυημένες με προσωπική ασφάλεια) είναι οι χορηγήσεις που εκτός από την υπογραφή του οφειλέτη η τράπεζα καλύπτεται και με προσωπική εγγύηση τρίτου προσώπου.

γ) Καλυμμένες με εμπράγματα ασφάλειες

Οι καλυμμένες με εμπράγματα ασφάλειες χορηγήσεις είναι αυτές που πέρα από την υπογραφή του οφειλέτη - πελάτη ή του εγγυητή ενδεχομένως καλύπτεται και με εμπράγματα ασφάλειες.

3. Ανάλογα με τον κλάδο δραστηριότητας της επιχείρησης διακρίνονται:

I. Χορηγήσεις προς την βιομηχανία

Οι χορηγήσεις αυτές χρησιμοποιούνται από τις επιχειρήσεις:

α) Για πάγιες εγκαταστάσεις: πρόκειται για τα δάνεια που χορηγούνται για την ανανέωση, επέκταση ή εκσυγχρονισμό παγίων εγκαταστάσεων. Η χορήγηση αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει το 70% της συνολικής δαπάνης εκτός από εξαιρέσεις. Στον υπολογισμό του 70% συμπεριλαμβάνεται η αξία του οικοπέδου όταν πρόκειται για κατασκευή εργοστασίου και πρέπει για το σκοπό αυτό να υπάρχει εκτίμηση και έλεγχος του προϋπολογισμού της δαπάνης από την τεχνική υπηρεσία της τράπεζας.

Η διάρκεια του δανείου και η εξόφλησή του καθορίζεται από την τράπεζα. Στη σύμβαση χορήγησης πρέπει να περιέχεται ο όρος σχετικά με την ανώτατη χρονική διάρκεια πληρωμής του πρώτου τοκοχρεολυσίου.

β) Για κεφάλαιο κίνησης

Η χρηματοδότηση αυτή γίνεται με συναλλαγματικές που καλύπτουν την πώληση των προϊόντων της συγκεκριμένης βιομηχανίας ή με ανοικτό τρεχούμενο λογαριασμό. Το ύψος της χρηματοδότησης κρίνεται

από την τράπεζα. Πρέπει να σταθμίσει την κάλυψη των πραγματικών αναγκών της επιχείρησης, ώστε οι πιστώσεις να μην διαρρέουν σε σκοπούς άσχετους με την δραστηριότητα της επιχείρησης. Ειδικά για την χρηματοδότηση σε είδη διάρκειας οι νομισματικές αρχές καθορίζουν το εύρος των σχετικών προϊόντων.

II. Χορηγήσεις προς την βιοτεχνία

Ισχύουν τα ίδια με την βιομηχανία όμως οι βιοτεχνίες χρηματοδοτούνται και από τα δεσμευμένα στην τράπεζα κεφάλαια με την εγγύηση του δημοσίου. Οι χρηματοδοτήσεις αυτής της μορφής δίνονται:

α) Για κτιριακές εγκαταστάσεις: χρηματοδοτείται μέχρι το 70% της συνολικής δαπάνης ανέγερσης συμπεριλαμβανομένης της αξίας του οικοπέδου εκτός από εξαιρέσεις. Τα δάνεια αυτά εξοφλούνται σε ισόποσες ετήσιες δόσεις.

β) Για κεφάλαιο κίνησης. Η διάρκεια και το ποσό της χρηματοδότησης εξαρτάται από το είδος της επιχείρησης.

III. Χρηματοδοτήσεις προς το εμπόριο

Υποδιακρίνονται σε χρηματοδοτήσεις προς το εσωτερικό εμπόριο, εισαγωγικό εμπόριο και προς το εξωτερικό εμπόριο και διέπονται από τις ισχύουσες κάθε φορά αποφάσεις των Ν.Α.

Οι χρηματοδοτήσεις προς το εμπόριο χρησιμοποιούνται:

α) Για αγορά επαγγελματικής στέγης και προμήθεια εξοπλισμού. Η διάρκεια και ο τρόπος εξόφλησης αυτών είναι ίδιος με τα βιομηχανικά δάνεια.

β) Για εισαγωγές

Το είδος πρέπει να ανήκει σε πίνακα χρηματοδοτούμενων ειδών. Η χρηματοδότηση γίνεται κατά το άνοιγμα της πίστωσης ή κατά τον διακανονισμό.

γ) Για απευθείας αγορές από βιοτεχνίες και βιομηχανίες. Η χρηματοδότηση για απευθείας αγορές από βιοτεχνία είναι μια αποδοτική μορφή χορήγησης για την τράπεζα, εφόσον τα σχετικά κεφάλαια προέρχονται από τις δεσμεύσεις του ειδικού κεφαλαίου.

IV. Χορηγήσεις προς επαγγελματίες

Χρηματοδοτούνται άνευ δικαιολογητικών και για πάγια με βάση τις διατάξεις των Ν.Α. περί εμπορίου.

V. Χορηγήσεις προς τους αγρότες

Αυτά τα δάνεια αποσκοπούν στην γεωργική ανάπτυξη και τη βελτίωση του αγροτικού εισοδήματος. Ανάλογα με το σκοπό τους διακρίνονται:

Κτηματικά, που προορίζονται για την αγορά αγροκτημάτων.

Επενδύσεων, που αποσκοπούν στον εκσυγχρονισμό των αγροτικών επενδύσεων (αγροτικά κτίρια και εγκαταστάσεις, μηχανικό εξοπλισμό).

Καλλιεργητικά, που αποσκοπούν στην ενίσχυση του κεφαλαίου κίνησης της αγροτικής εκμετάλλευσης (αγορά λιπασμάτων, ζωοτροφών κλπ).

Απόκτηση αγροτικής στέγης, που χορηγούνται στους άστεγους αγρότες για την απόκτηση αγροτικής στέγης.

VI. Χορηγήσεις προς τις τουριστικές επιχειρήσεις

Τα δάνεια αυτά χρησιμοποιούνται για την ίδρυση τουριστικών μονάδων (ξενοδοχειακών επιχειρήσεων, ταξιδιωτικών γραφείων κλπ). Οι όροι χορήγησης είναι ευνοϊκότεροι για τις μη αναπτυγμένες τουριστικά περιοχές. Επειδή οι κίνδυνοι σ' αυτή την περίπτωση είναι αυξημένοι οι τράπεζες καλύπτουν τις χορηγήσεις τους στις τουριστικές επιχειρήσεις με εμπράγματα εξασφαλίσεις.

VII. Χορηγήσεις προς την ναυτιλία

Οι χορηγήσεις προς τη ναυτιλία αφορούν δάνεια προς τις ναυτιλιακές επιχειρήσεις καθώς και δάνεια προς τις ναυπηγικές βιομηχανίες για την κατασκευή ή επισκευή πλοίων και για κεφάλαιο κίνησης.

4. Με κριτήριο τον τρόπο εξόφλησης

Με κριτήριο τον τρόπο εξόφλησης τα δάνεια διακρίνονται σε (α) δάνεια απλά ή εφ' άπαξ εξοφλητέα, (β) σε δάνεια χρεολυτικά, (γ) δάνεια τοκοχρεολυτικά, (δ) δάνεια (πιστώσεις) σε ανοικτό λογαριασμό.

α) Δάνεια απλά: Τα απλά δάνεια είναι εξοφλητέα εφ' άπαξ σε ορισμένο χρόνο. Οι τόκοι λογίζονται ανά τρίμηνο και είναι εξοφλητέοι

κατά τις ημερομηνίες λογισμού αυτών, είτε κατά τη λήξη του δανείου μαζί με το κεφάλαιο, ανάλογα με συμφωνία πελάτη τράπεζας. Η μορφή αυτή δανείου προτιμάται για μικρού ύψους δάνεια γιατί ο πελάτης πρέπει να διαθέτει κατά τη λήξη του δανείου ολόκληρο το ποσό.

β) Δάνεια χρεωλυτικά: είναι τα δάνεια που χορηγούνται εφ' άπαξ αλλά εξοφλούνται τμηματικά με δόσεις σε τακτές ημερομηνίες.

γ) Δάνεια τοκοχρεολυτικά: Είναι τα δάνεια που εξοφλούνται τμηματικά με δόσεις. Κάθε δόση που καταβάλλει ο οφειλέτης περιλαμβάνει τον τόκο και το εξοφλημένο κεφάλαιο γι' αυτό η δόση ονομάζεται τοκοχρεολύσιο. Η εξόφληση του δανείου που γίνεται σε ίσες τοκοχρεολυτικές δόσεις στοχεύει στην προστασία του δανειστή γιατί ο οφειλέτης εξαναγκάζεται να παρακρατεί σε κάθε χρήση ορισμένα ποσά για την εξυπηρέτηση του δανείου. Τα δάνεια της μορφής αυτής είναι μεγαλύτερης διάρκειας και εξασφαλίζονται με εμπράγματα εξασφαλίσεις επί ακινήτων.

δ) Πιστώσεις σε ανοιχτό λογαριασμό. Με τη μορφή αυτή δανεισμού δεν καθορίζεται το ακριβές ποσό δανειοδότησης, αλλά το ανώτατο όριο μέχρι του οποίου θα φτάσει η πίστωση. Διαφέρουν από τις άλλες μορφές δανειοδότησης κατά το ότι αν ο πιστούχος επιστρέφει μέρος ή και το όλο ποσό που πήρε μπορεί να πάρει εκ νέου μέσα στην προθεσμία που ισχύει η πίστωση γιατί δεν έχει σημασία το συνολικό ύψος των αναλήψεων ή των καταβολών αλλά το υπόλοιπο του λογαριασμού. Η διαφορά μεταξύ του υπολοίπου αυτού και του ποσού της εγκεκριμένης πίστωσης παρουσιάζει το υπόλοιπο της πίστωσης

μέχρι του οποίου ο πελάτης πιστούχος μπορεί να κάνει χρήση. Για τη χορήγηση πίστωσης με ανοικτό λογαριασμό καταρτίζεται σύμβαση πίστωσης δια ανοικτού λογαριασμού που διακρίνεται σε εγκριμένη που αναφέρεται στο ποσό της πίστωσης που εγκρίθηκε και συμβατική που αναφέρεται στο ποσό για το οποίο μέσα στα όρια της πίστωσης υπογράφηκε σχετική σύμβαση. Οι αναλήψεις από το λογαριασμό γίνονται με επιταγές που εκδίδει ο πιστούχος στο δικό του όνομα ή σε διαταγή τρίτων. Καταβολές γίνονται με την κατάθεση, από τον πιστούχο ή από τρίτους, μετρητών. Οι τόκοι και οι προμήθειες σε βάρος του πελάτη λογίζονται κατά τρίμηνο και κεφαλαιοποιούνται. Ως τοκοφόρες ημερομηνίες λογίζονται για μεν τις χρεώσεις η ημέρα ανάληψης για δε τις πιστώσεις η επόμενη της κατάθεσης.

3. Διαδικασία χορήγησης

Πως η τράπεζα προβαίνει σε δανειοδότηση - χρηματοδότηση

1. Κριτήρια

Η πιστωτική πολιτική της τράπεζας εναρμονίζεται με την πιστωτική πολιτική της πολιτείας, στοχεύει στην εξασφάλιση των καταθετών, στην παραγωγική χρησιμοποίηση των καταθέσεων με χορηγήσεις που καλύπτουν πραγματικές ανάγκες των επιχειρήσεων. Στα πλαίσια αυτά οι πιστοδοτήσεις πρέπει να γίνονται με βάση συγκεκριμένα κριτήρια, κοινωνικά, πιστωτικά και κριτήρια αποδοτικότητας.

1. Κοινωνικά: Οι πιστοδοτήσεις πρέπει να διευκολύνουν την αύξηση του προϊόντος των επιχειρήσεων και γενικότερα την ανάπτυξη της οικονομίας, να στοχεύουν στη βελτίωση της απασχόλησης και να είναι πάντα σύμφωνες με τις αποφάσεις των νομισματικών αρχών και των εγκυκλίων κατευθύνσεως και κανόνων της τράπεζας.

2. Πιστωτικά κριτήρια:

α) Προσδιορισμός της πραγματικής πιστωτικής ανάγκης

Ο προσδιορισμός των αναγκών που καλείται να καλύψει η χρηματοδότηση π.χ. για αγορά αποθεμάτων, πάγιες εγκαταστάσεις κλπ είναι απαραίτητος προκειμένου να σταθμίσει το ύψος της χρηματοδότησης, να αξιολογηθεί ο πιστωτικός κίνδυνος και να εκτιμηθεί η δυνατότητα επιστροφής της. Η έρευνα αυτή δεν πρέπει να περιορίζεται μόνο στην ύπαρξη των αναγκών αλλά πρέπει να εξακριβώσει αν οι ανάγκες που προτείνεται να καλυφθούν είναι παραγωγικές, δημιουργούν έσοδα και χρηματικές εισροές στην επιχείρηση, σε ύψος που να επιτρέπει την ομαλή αποπληρωμή του δανειακού κεφαλαίου. Γιατί ανάγκη χρηματοδότησης δημιουργείται και προς κάλυψη ζημιών η οποία όμως δεν θεωρείται παραγωγική.

β) Ανάλυση συνθηκών αγοράς

Η μεταβολή των συνθηκών αγοράς στην οποία απευθύνεται η επιχείρηση έχει θετική ή αρνητική επίδραση στην δραστηριότητα της επιχείρησης.

Για το λόγο αυτό πρέπει να συγκεντρώνονται, να μελετούνται και να αξιολογούνται τα πληροφοριακά οικονομικά και στατιστικά στοιχεία που αφορούν τους οικονομικούς κλάδους. Επίσης πρέπει να εξεταστούν το είδος του προϊόντος, τα βασικά χαρακτηριστικά του κλάδου και ειδικότερα ο τρόπος διαμόρφωσης των τιμών, τα περιθώρια κέρδους, η επενδυτική δραστηριότητα κλπ.

γ) Εκτίμηση του πιστωτικού κινδύνου

Για την εκτίμηση του πιστωτικού κινδύνου θα πρέπει να επισημαίνονται και να προσδιορίζονται οι πιθανοί κίνδυνοι από την πιστοδότηση ως προς το ποσό, τη μορφή, τη διάρκεια, τον τρόπο αποπληρωμής κλπ.

Οι κίνδυνοι αυτοί θα πρέπει να εξετάζονται και να αξιολογούνται με βάση τα στοιχεία της επιχείρησης όπως διαγράφονται από τα ιστορικά στοιχεία της επιχείρησης, τα προγράμματα δραστηριότητας και τις συνθήκες αγοράς, προκειμένου να εκτιμηθεί το μέγεθος του κινδύνου. Η εκτίμηση αυτή αποτελεί τη βάση προσδιορισμού των εξασφαλίσεων που θα αποκτηθούν για πιστοδότηση. Ανάλογα δηλαδή με το μέγεθος του κινδύνου, η τράπεζα ζητά τις ανάλογες εξασφαλίσεις.

3. Κριτήρια αποδοτικότητας

Η τράπεζα για να έχει εξασφάλιση αποπληρωμής των χορηγήσεών της, βασίζεται στην παρουσία της χρηματοδοτούμενης επιχείρησης - πελάτη. Η πορεία των εργασιών της επιχείρησης αποτελεί τον βασικό παράγοντα στην κρίση των τραπεζών, στην έγκριση ή απόρριψη μιας χρηματοδότησης. Επομένως το βασικό μέγεθος που επιβάλλεται να

εξετάσει η τράπεζα είναι η αποδοτικότητα της επιχείρησης. Εάν η επιχείρηση πραγματοποιεί κέρδη η τράπεζα εξασφαλίζεται, εάν πραγματοποιεί ζημιές η τράπεζα δεν καλύπτεται και επομένως δεν πρέπει να εγκρίνει το δάνειο. Ο ισολογισμός και ο λογαριασμός αποτελέσματα χρήσης αποτελούν τις κυριότερες πηγές έρευνας για την οικονομική κατάσταση μιας επιχείρησης. Η ανάλυση των οικονομικών στοιχείων της επιχείρησης, τριών τουλάχιστον διαδοχικών χρήσεων, δίνει την εικόνα της διαχρονικής εξέλιξης των κερδών, των ιδίων κεφαλαίων της δανειακής επιβάρυνσης, της ρευστότητας, αποδοτικότητας κλπ.

2. Διαδικασία χορήγησης ενός δανείου

Η διαδικασία που ακολουθείται προκειμένου να χορηγηθεί ένα δάνειο είναι η εξής:

Ο πελάτης υποβάλλει σχετική αίτηση σ' ένα από τα καταστήματα της τράπεζας, στην οποία περιέχεται η ανάγκη που πρόκειται να καλύψει το δάνειο, το ύψος, η διάρκεια και ο τρόπος αποπληρωμής.

Ανάλογα με το είδος του δανείου, ο αρμόδιος λειτουργός της τράπεζας ζητά από τον πελάτη να συνυποβάλλει με την αίτηση και συμπληρωματικά στοιχεία.

Εάν πρόκειται για δάνεια για πάγια, χρειάζεται πλήρης οικονομοτεχνική μελέτη που να περιέχει:

- Ποια είναι η επιχειρηματική μονάδα

- Ποια η διοίκηση και οι φορείς
- Αντικείμενο απασχόλησης
- Παραγωγικές εγκαταστάσεις
- Σημερινή δραστηριότητα
- Οικονομικά στοιχεία
- Στοιχεία για τη νέα επένδυση
- Αναμενόμενα αποτελέσματα

Εάν πρόκειται για δάνειο για κεφάλαιο κίνησης:

1. Σημείωμα με πληροφοριακά στοιχεία για την επιχείρηση, τους φορείς και τις παραγωγικές εγκαταστάσεις, όπως και οικονομικά στοιχεία για τα 3 τελευταία χρόνια.

2. Ταμειακό πρόγραμμα που να περιλαμβάνει πρόγραμμα πωλήσεων, πρόγραμμα παραγωγής, πρόγραμμα δαπανών λειτουργίας όπως και χρηματοοικονομικό πρόγραμμα.

Αφού συγκεντρώσει όλα τα πιο πάνω στοιχεία ο προϊστάμενος του αρμόδιου τμήματος της τράπεζας, συντάσσει το σχετικό εισηγητικό με το οποίο προτείνει ή απορρίπτει τη συγκεκριμένη χρηματοδότηση. Το εισηγητικό του προϊσταμένου πηγαίνει στην επιτροπή χορηγήσεων και αποφασίζεται η χορήγηση ή μη του δανείου. Η επιτροπή αποτελείται από τον διευθυντή του καταστήματος, τον υποδιευθυντή και τον προϊστάμενο χορηγήσεων. Τα τελευταία χρόνια στη λήψη αποφάσεων λειτουργούν οι πιο κάτω επιτροπές:

- Επιτροπή σε επίπεδο καταστήματος
- Επιτροπή σε επίπεδο περιφερειακής διεύθυνσης
- Επιτροπή σε επίπεδο κεντρικών διευθύνσεων και διοίκησης

Αυτό γίνεται στις μεγάλες εμπορικές τράπεζες. Στις μικρές όμως εξακολουθούν να λειτουργούν με εισήγηση από το κατάστημα και λήψη απόφασης.

4. Ασφάλειες των χρηματοδοτήσεων

Το κυρίαρχο στοιχείο στις τραπεζικές συναλλαγές είναι η εμπιστοσύνη. Η Τράπεζα κατά τη χορήγηση μιας χρηματοδότησης σε ένα πελάτη της, βασικά στηρίζεται στην εντιμότητα και στις ικανότητες του πελάτη. Η φιλοσοφία της χρηματοδότησης δεν έγκειται απλά και μόνο στο να δανείσει η Τράπεζα τα χρήματά της παίρνοντας τις μεγαλύτερες δυνατές εξασφαλίσεις, ώστε να μην τα χάσει, αλλά να τα δανείσει στην επιχείρηση εκείνη, η οποία θα τα χρησιμοποιήσει παραγωγικά και για το σκοπό που τα ζήτησε και που η ιστορία της και η συνέπειά της στο παρελθόν, αλλά και οι προοπτικές της για το μέλλον είναι τέτοιες, που να παρέχουν τη σιγουριά, ότι το δάνειο θα επιστραφεί στη λήξη του ομαλά και χωρίς καθυστερήσεις και ενοχλήσεις.

Η εμπιστοσύνη βέβαια είναι το θεμέλιο των συναλλαγών και ιδιαίτερα των τραπεζικών, αλλά η πρακτική, ιδιαίτερα με τις σημερινές συνθήκες και την τεράστια εξάπλωση των τραπεζικών συναλλαγών,

επιβάλλει τη λήψη πρόσθετων εξασφαλίσεων, όπου αυτό είναι δυνατό ή απαραίτητο.

Άλλωστε όπως αναφέρουμε και σε άλλο σημείο, οι Τράπεζες διαχειρίζονται ξένα κεφάλαια και έχουν αυξημένες ευθύνες απέναντι στους καταθέτες τους, στους μετόχους τους και στην Κεντρική Τράπεζα.

Ας σημειωθεί ότι σε ορισμένες περιπτώσεις οι Νομισματικές Αρχές επιβάλουν τη λήψη εμπράγματων ασφαλειών για τη χορήγηση ορισμένης κατηγορίας δανείων.

Με κριτήριο τις ασφάλειες, οι χρηματοδοτήσεις χωρίζονται σε ακάλυπτες και σε καλυμμένες.

Στις ακάλυπτες, μοναδική εγγύηση για την εξόφληση της χρηματοδότησης είναι η ίδια η επιχείρηση με την ελεύθερη περιουσία της. Και από την ελεύθερη περιουσία αφαιρούνται ορισμένες προνομιακές απαιτήσεις που ικανοποιούνται και στη συνέχεια από το καθαρό υπόλοιπο, αν έχει μείνει, ικανοποιείται η Τράπεζα, ή ο οποιοσδήποτε δανειστής.

Για το λόγο αυτό, οι ακάλυπτες χρηματοδοτήσεις είναι πάντοτε περιορισμένες και σε διάρκεια και σε ύψος χρηματοδότησης και σε αριθμό επιχειρήσεων (ενεργούνται σε εξαιρετικές περιπτώσεις και σε πελάτες απόλυτης εμπιστοσύνης).

Τις ακάλυπτες χρηματοδοτήσεις στην Τράπεζά μας τις χαρακτηρίζουμε με το γράμμα «Α».

Οι εξασφαλίσεις, τα καλύμματα, όπως τα ονομάζουμε, των χρηματοδοτήσεων είναι διαφόρων ειδών και κατηγοριών.

Από νομικής πλευράς διακρίνονται σε ενοχικές και σε εμπράγματες. Τις περισσότερες φορές για ασφάλεια παίρνουμε και τις δύο.

Ενοχική εξασφάλιση είναι η προσωπική εγγύηση τρίτου (ενός ή περισσοτέρων) με την οποία ο εγγυητής αναλαμβάνει την ευθύνη προς την Τράπεζα να εξοφλήσει αυτός την οφειλή του πιστούχου της, σε περίπτωση αδυναμίας ή άρνησης του πιστούχου.

Εμπράγματα Εξασφάλιση είναι το ενέχυρο και η υποθήκη (καθώς και η προσημείωση υποθήκης). Ενέχυρο παρέχεται επί κινητών πραγμάτων, υποθήκη επί ακινήτων.

Οι χρηματοδοτήσεις έναντι συναλλαγματικών (προεξόφληση-προκαταβολή, κλπ.) χαρακτηρίζονται με το γράμμα «B».

Στην πράξη, συναντάμε χρηματοδοτήσεις με συνδυασμούς των παραπάνω χαρακτηριστικών γραμμάτων (A/Δ, B/Δ, Γ/Δ, B/Γ, B/Γ/Δ, κλπ.).

Από πλευράς ρευστοποίησης, οι εξασφαλίσεις διακρίνονται σε άμεσης ρευστοποίησης όπως είναι μετρητά, αξιόγραφα, χρεόγραφα, και σε έμμεσης ρευστοποίησης, όπως είναι εμπορεύματα, απαιτήσεις, υποθήκες κλπ.

1. Εγγύηση

Με την εγγύηση που παρέχει τρίτος (ένας ή περισσότεροι) προς την Τράπεζα, ότι σε περίπτωση αδυναμίας ή άρνησης του πελάτη της υποχρεούται αυτός (ο εγγυητής) να εξοφλήσει την Τράπεζα, κατανέμεται ο κίνδυνος σε περισσότερα μέρη. Άλλωστε, προκειμένου να δεχθεί η Τράπεζα την εγγύηση κάποιου τρίτου ελέγχει τη φερεγγυότητά του και την οικονομική του επιφάνεια, ώστε η εγγύησή του να έχει ουσία.

Αν ο εγγυητής είναι φυσικό πρόσωπο, τότε το θέμα είναι απλό σ' ότι αφορά την παροχή της εγγύησης του.

Αν ο εγγυητής είναι νομικό πρόσωπο, τότε θα πρέπει να εξεταστούν τα εξής:

Για ομόρρυθμη ή ετερόρρυθμη εταιρεία, αν δεν προβλέπεται η παροχή εγγύησης υπέρ τρίτου από το Καταστατικό, υπογράφουν όλα τα ομόρρυθμα μέλη.

Για Ανώνυμη Εταιρεία πρέπει ρητά να προβλέπεται από το Καταστατικό της η δυνατότητα παροχής εγγύησης σε τρίτους και να υπάρχει έννομο συμφέρον (οικονομική, εμπορική εξάρτηση με αυτόν για τον οποίον θα εγγυηθεί). Αν δεν προβλέπεται από το Καταστατικό, πρέπει να παρθεί απόφαση από τη Γενική Συνέλευση των μετόχων.

Υπογράφουν σαν εγγυητές ειδικά εξουσιοδοτημένα μέλη του Δ.Σ. της Α.Ε. με πράξη του Διοικητικού Συμβουλίου.

Για Ε.Π.Ε. απαιτείται πρακτικό της Γενικής Συνέλευσης των εταίρων. (Στις περιπτώσεις ανώνυμης εταιρείας ή εταιρίας περιορισμένης ευθύνης, προτιμότερο είναι να παρέχεται η προσωπική εγγύηση των οικονομικά ισχυρότερων μελών της εταιρείας). Ιδανικότερη μορφή εγγύησης είναι η εγγύηση Τράπεζας είτε εσωτερικού είτε εξωτερικού.

2. Ενέχυρο

Το ενέχυρο είναι μια μορφή εμπράγματης εξασφάλισης και παρέχεται επί κινητών πραγμάτων, δικαιωμάτων και απαιτήσεων. Για να συσταθεί το ενέχυρο επί κινητού πράγματος είναι απαραίτητη η παράδοση του πράγματος. Με το ενέχυρο δημιουργείται το δικαίωμα της προνομιακής ικανοποίησης του ενεχυρούχου δανειστή από το προϊόν της αξίας του πράγματος. Κατά το άρθρο 1211 του Α. Κ. για τη σύσταση ενεχύρου απαιτείται συμβολαιογραφικό έγγραφο ή ιδιωτικό συμφωνητικό με βέβαιη χρονολογία και περιγραφή της πράξης (απαίτηση πράγμα).

Στις Τράπεζες, η σύσταση ενεχύρου γίνεται με ιδιωτική σύμβαση που παίρνει βέβαια χρονολογία με επίδοση - κοινοποίηση της πράξης με Δικαστικό Επιμελητή.

1. Ενεχυρίαση συναλλαγματικών

Οι συναλλαγματικές είναι από τις πιο συνηθισμένες και εύκολα ρευστοποιήσιμες εξασφαλίσεις για τις Τράπεζες.

Η προσκόμισή τους στην Τράπεζα για χρηματοδότηση γίνεται, είτε με τη μορφή της προεξόφλησης, είτε με την μορφή της ενεχυρίασης.

Για να ενεχυριαστούν οι συναλλαγματικές σύμφωνα με το Νόμο, αρκεί η οπισθογράφησή τους. Επειδή όμως η ενεχυρίασή τους στην Τράπεζα γίνεται πάντοτε για την εξασφάλιση κάποιας συγκεκριμένης οφειλής, συνομολογείται μεταξύ Τράπεζας και οφειλέτη ειδική σύμβαση (σύμβαση, πίστωση ανοικτού λογαριασμού, κλπ.).

Προκειμένου να δεχτεί η Τράπεζα σαν εξασφάλιση χρηματοδότησης συναλλαγματικές, απαραίτητα ελέγχει:

- τη φερεγγυότητα των αποδεκτών,
- τη νομιμότητα της συναλλαγής (αποκλείοντας τη χρηματοδότηση συναλλαγματικών ευκολίας)
- τη διάρκεια ζωής τους (οι λήξεις τους να είναι σύμφωνες με τα επιτρεπτά όρια διάρκειας που καθορίζουν οι νομισματικές αρχές)
- τη σωστή συμπλήρωση του εντύπου της συναλλαγματικής, κλπ.

2. Ενεχυρίαση χρεογράφων

Είναι δυνατόν να ενεχυριασθούν για εξασφάλιση χρηματοδότησης διάφορα χρεόγραφα είτε αυτά είναι «στον κομιστή» είτε είναι «ονομαστικοί τίτλοι».

Χρεόγραφα στον κομιστή είναι κυρίως οι διάφορες ομολογίες δανείων, Δ.Ο.Α., Δ.Ε.Η., Ο.Τ.Ε., Ε.Η.Σ., καθώς και ανώνυμα ομόλογα προδεσμιακών καταθέσεων Ε.Τ.Β.Α., κλπ.

Ονομαστικοί τίτλοι είναι οι μετοχές των Τραπεζών, μεγάλων εταιρειών και διάφοροι άλλοι τίτλοι.

Στην περίπτωση που οι μετοχές ή ομολογίες έχουν εισαχθεί στο χρηματιστήριο, πρέπει να προτιμώνται εκείνες που έχουν σταθερή αξία και δεν παρουσιάζουν πτωτικές τάσεις.

Πρέπει να παρακολουθείται η διαμόρφωση των τιμών τους στο χρηματιστήριο, ώστε να προλάβει να ζητήσει πρόσθετα καλύμματα η Τράπεζα, στην περίπτωση που οι ενεχυριασμένες μετοχές κλπ., υποτιμηθούν.

Τα χρεόγραφα ενεχυριάζονται με ιδιωτική σύμβαση σύστασης ενεχύρου που παίρνει βέβαιη χρονολογία.

Στους ονομαστικούς τίτλους απαιτείται και αναγγελία της εταιρείας της οποίας αποτελούν τίτλους - μετοχές. Η αναγγελία γίνεται αυτόματα με την κοινοποίηση της σύμβασης παροχής ενεχύρου, στην εταιρεία που ανήκουν οι μετοχές, με δικαστικό επιμελητή οπότε παίρνει και βέβαιη χρονολογία η σύμβαση.

Τα χρεόγραφα στον κομιστή παραδίνονται απλά, ενώ τα ονομαστικά οπισθογράφονται σε διαταγή.

3. Ενεχυρίαση Φορτωτικών Εγγράφων

Η φορτωτική που αποτελεί και το σοβαρότερο από τη σειρά των φορτωτικών εγγράφων, είναι η απόδειξη παραλαβής εμπορευμάτων που εκδίδει η μεταφορική επιχείρηση.

Εκδίδεται «εις διαταγήν» ή «εις τον κομιστήν» η επ' ονόματι ορισμένου προσώπου (φυσικού ή νομικού) και αναφέρει το είδος, την

ποσότητα, την ποιότητα και κάθε είδους χαρακτηριστικό των μεταφερομένων πραγμάτων.

Αν τα φορτωτικά έγγραφα έχουν εκδοθεί «εις διαταγήν» ή «εις τον κομιστήν», τότε μεταβιβάζονται στην Τράπεζα με οπισθογράφηση. Αν έχουν εκδοθεί «εις παραλαβήν», τότε για να ενεχυριασθούν στην Τράπεζα πρέπει να γίνει εκχώρηση ή να ορισθεί από την αρχή σαν παραλήπτης η Τράπεζα.

4. Ενεχυρίαση Απαιτήσεων

Προκειμένου να δεχθεί η Τράπεζα την παροχή ενέχυρης απαίτησης για εξασφάλιση χρηματοδότησης, το πρώτο που εξετάζει είναι αν η απαίτηση αυτή είναι μεταβιβάσιμη. Απαιτήσεις που πιθανόν να γεννηθούν από κάποια σύμβαση, της οποίας δεν είναι δυνατή η εκχώρηση, δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο ενεχυρίασης.

Απαιτήσεις «γεγεννημένες» διαφόρων επιχειρήσεων που εκτελούν σύμβαση με Δημόσια επιχείρηση ή οργανισμό, θεωρούνται κατά κανόνα δετικότητες, εξασφαλίσεις, ενώ αντίθετα οι απαιτήσεις που θα δημιουργηθούν, όταν εκτελεστεί η σύμβαση, δεν είναι σίγουρες εξασφαλίσεις.

Στην πρώτη περίπτωση, που η απαίτηση έχει ήδη δημιουργηθεί με την εκτέλεση μέρους ή όλου της σύμβασης, η απαίτηση αυτή ενεχυριάζεται.

Στην περίπτωση που η απαίτηση θα δημιουργηθεί, τότε η απαίτηση αυτή εκχωρείται.

Και η μια σύμβαση και η άλλη (δηλαδή και η σύμβαση ενεχυρίασης ή εκχώρησης απαίτησης) πρέπει να κοινοποιούνται με δικαστικό επιμελητή σ' όλες τις αρμόδιες αρχές, ώστε η σύμβαση να πάρει βέβαιη χρονολογία.

Προηγούμενα θα πρέπει να έχει γίνει έρευνα του περιεχομένου της σύμβασης που εκχωρείται ή της απαίτησης που ενεχυριάζεται, να διαπιστωθεί ότι δεν υπάρχει όρος του ανεκχώρητου και επίσης ότι δεν έχει γίνει εκχώρηση σε κανένα άλλο πριν από την Τράπεζα.

Σε παρόμοιες περιπτώσεις δικαίωμα για ικανοποίηση από την εκχωρημένη, απαίτηση έχει εκείνος που δέχτηκε την πρώτη εκχώρηση και την κοινοποίησε πρώτος στον υπόχρεο της εξόφλησης της απαίτησης οργανισμό, Υπηρεσία, κλπ.

5. Ενεχυρίαση Μειρητών

Σαν εξασφάλιση χρηματοδότησης ή εγγυητικής επιστολής που χορηγεί η Τράπεζα στους πελάτες της μπορεί να δεχτεί την ενεχυρίαση κατάθεσης ποσού σε δραχμές ή σε ξένο νόμισμα σε ποσό ίσο, ή μικρότερο από το ποσό της χρηματοδότησης ή της εγγυητικής επιστολής.

Τα ποσά αυτά μπορεί η Τράπεζα να τα χρησιμοποιήσει για την πληρωμή του δανείου που χορήγησε, όταν δεν εξοφληθεί στη λήξη του ή για την πληρωμή των εγγυητικών επιστολών σε περίπτωση κατάρτησης.

Στις περιπτώσεις που τα μετρητά χρησιμοποιούνται σαν κάλυμμα εγγυητικής επιστολής, γίνεται ιδιαίτερη σύμβαση ενεχυρίασης του ποσού, που παίρνει βέβαιη χρονολογία.

Στις καταθέσεις αυτές για περιδώρα, όπως συνηθίζεται να λέγονται, εγγυητικών επιστολών, συνήθως συμφωνείται και από τα δύο μέρη, Τράπεζα - πελάτη η χορήγηση ενός επιτοκίου που συνήθως δεν μπορεί να ξεπεράσει το επιτόκιο καταθέσεων ταμειυτηρίου.

6. Ενεχυρίαση Εμπορευμάτων

Τα εμπορεύματα αποτελούν κατά κανόνα (εκτός ορισμένων εξαιρέσεων) αντικείμενο ενεχύρου.

Για να συσταθεί ενέχυρο επί εμπορευμάτων πρέπει να γίνει παράδοση του εμπορεύματος στα χέρια του ενεχυρούχου δανειστή, που στην προκειμένη περίπτωση είναι η Τράπεζα.

Φυσικά, αντί να γίνει η παράδοση του ιδίου πράγματος, μπορεί να γίνει η παράδοση του τίτλου εναποθήκευσης στις Γενικές Αποθήκες ή στα αναγνωρισμένα υυγεία. Στην πράξη, η ενεχυρίαση εμπορευμάτων από την Τράπεζά μας για κάλυψη χρηματοδοτήσεων γίνεται με τους παρακάτω τρόπους:

a) Με τίτλους ΠΑΕΓΑΕ

Σ' αυτές τις περιπτώσεις το ενέχυρο είναι πιο εξασφαλισμένο. Ο τίτλος παραδίδεται οπισθογραφημένος στην Τράπεζα, η οποία τον στέλνει για μεταγραφή στα βιβλία των Γενικών Αποθηκών και η μεταγραφή βεβαιώνεται ενυπόγραφα πάνω στον τίτλο.

Στον τίτλο αναγράφεται και η διάρκεια της εναποθήκευσης που μπορεί να παραταθεί. Οι τίτλοι παραγράφονται σε πέντε χρόνια από την έκδοσή τους. Για να αναλάβει ο πελάτης εμπόρευμα που έχει ενεχυριαστεί στην Τράπεζα με τίτλο ΠΑΕΓΑΕ, καταβάλλει στην Τράπεζα την αξία του εμπορεύματος και η Τράπεζα δίνει εντολή στις Γενικές Αποθήκες για την αποδέσμευση του τίτλου ή μέρους αυτού.

Η ενεχυρίαση με τίτλους ΠΑΕΓΑΕ είναι η προτιμότερη μορφή ενεχυρίασης από πλευράς ασφάλειας, γιατί σύμφωνα με το Ν.Δ. 3077/54 που καθορίζει την λειτουργία της ΠΑΕΓΑΕ, απαγορεύεται η κατάσχεση του ενεχύρου για οφειλές του αποδέτη και κάθε διεκδίκηση.

β) Ενέχυρο από κλειδιά Τράπεζας

Η ενεχυρίαση γίνεται σε ιδιωτικές αποθήκες που νοικιάζονται στην Τράπεζα (η υπερνοικιάζονται) και παραδίνονται τα κλειδιά. Στην περίπτωση τμηματικής αποδέσμευσης, αρμόδιος υπάλληλος της Τράπεζας ξεκλειδώνει την αποθήκη και παραδίνει στον πελάτη την ποσότητα του εμπορεύματος που έχει εξοφλήσει.

γ) Ενέχυρο υπό ενεχυροφυλακή τρίτου.

Σ' αυτή την περίπτωση, που είναι και η λιγότερο χρησιμοποιούμενη στην πρακτική, επειδή παρουσιάζει μεγαλύτερους κινδύνους, το ενέχυρο παραδίνεται στα χέρια κάποιου τρίτου, του ενεχυροφύλακα.

Αυτός πρέπει να είναι πρόσωπο κοινής εμπιστοσύνης του οφειλέτη και της Τράπεζας.

Ο ενεχυροφύλακας είναι υπεύθυνος για τη φύλαξη του ενέχυρου και υποχρεούται να το παραδώσει στην Τράπεζα μόλις ζητηθεί. Αν δεν παραδώσει το ενέχυρο, ο ενεχυροφύλακας διώκεται για υπεξαίρεση ή για παρακώλυση της άσκησης του ενεχυριακού δικαιώματος της Τράπεζας.

δ) Με τίτλους υγιείων

Οι τίτλοι αυτοί εκδίδονται από διάφορες επιχειρήσεις εκμετάλλευσης υγιείων και αφορούν συνήθως εμπορεύματα που είναι ευπαθή και πρέπει να συντηρηθούν σε γύξη.

Η παραλαβή των εμπορευμάτων από τα υγεία γίνεται με έγγραφη εντολή της Τράπεζας.

Σε όλες τις περιπτώσεις ενεχυρίασης εμπορευμάτων γίνεται πραγματογνωμοσύνη, έλεγχος της κατάστασης των ενεχυριασμένων εμπορευμάτων, κατά διαστήματα, και ασφάλεια με δικαιούχο την Τράπεζα.

Τα εμπορεύματα που ενεχυριάζονται πρέπει να είναι κατά κανόνα γενικής χρήσης και άμεσης ρευστοποίησης.

Όταν ενεχυριάζονται πρώτες ύλες που έχουν εισαχθεί από το εξωτερικό, θα πρέπει να είναι ελεύθερες από δασμούς, φόρους, κλπ.

Σε κάθε περίπτωση, τα ενεχυριασμένα εμπορεύματα πρέπει να είναι ελεύθερα από κάθε βάρος ή διεκδίκηση τρίτου (εξοφλημένα μετρητοίς).

3. Υποθήκη και Προσημείωση

Υποθήκη ή προσημείωση εγγράφεται κατά κανόνα υποχρεωτικά για κάλυψη μεσομακροπρόθεσμων δανείων. Σε περιπτώσεις που η Τράπεζα κρίνει σκόπιμο, εγγράφεται και για κάλυψη βραχυπρόθεσμων χρηματοδοτήσεων, ανοικτών λογαριασμών και εγγυητικών επιστολών.

1. Υποθήκη

Η υποθήκη εγγράφεται ή με συμβολαιογραφική πράξη (συναινετική) ή με τελεσίδικη δικαστική απόφαση (αναγκαστική). Με την εγγραφή υποθήκης, η Τράπεζα αποκτά δικαίωμα προνομιακής ικανοποίησης από την εκποίηση του πράγματος.

Η υποθήκη παίρνει σειρά εγγραφής ανάλογη με την ημερομηνία που καταχωρήθηκε στα βιβλία του αρμόδιου υποθηκοφυλάκιου. Η υποθήκη έχει σχετικά υψηλά έξοδα για την εγγραφή της και δύσκολη ρευστοποίηση, εξαιτίας των διαδικασιών που απαιτούνται (πλειστηριασμός, κλπ.).

Η άρση της υποθήκης γίνεται με τον ίδιο τρόπο που έγινε η εγγραφή της (συμβολαιογραφική πράξη, συναίνεση της Τράπεζας, κλπ.).

2. Προσημείωση

Η προσημείωση υποθήκης δίνει στην Τράπεζα το δικαίωμα της προτίμησης για εγγραφή υποθήκης. Θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σαν υποθήκη υπό αίρεση. Γράφεται με απόφαση του Πρωτοδικείου, ύστερα από αίτηση της Τράπεζας και με τη συναίνεση ή χωρίς αυτήν, του πελάτη.

Η εξάλειψη της προσημείωσης γίνεται είτε με τη συναίνεση της Τράπεζας, είτε με απόφαση του δικαστηρίου. Το ενυπόθηκο ακίνητο πρέπει να ασφαρίζεται με δικαιούχο την Τράπεζα.

Για να ρευστοποιήσει η Τράπεζα την απαίτησή της, που καλύπτεται με προσημείωση, πρέπει να γίνει απαιτητή η οφειλή, να γίνει αγωγή κατά του πελάτη και να εκδοθεί δικαστική απόφαση. Να απαιτήσει η απόφαση τελεσιδικία και να τραπεί στη συνέχεια, η προσημείωση σε υποθήκη. Στη συνέχεια, μπορεί να κινηθεί η διαδικασία του πλειστηριασμού.

Άλλη ουσιαστική διαφορά είναι ότι στην περίπτωση πλειστηριασμού στον οποίο αναγγέλλεται, η Τράπεζα, αν έχει υποθήκη, εισπράττει τα δικαιούμενα ποσά αμέσως, αν έχει προσημείωση, το ποσόν καταδέτει ο Συμβολαιογράφος, συνήθως στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και η Τράπεζα το εισπράττει άτοκα αργότερα.

Και οι δυο αυτές εξασφαλίσεις, δηλαδή η υποθήκη και η προσημείωση, θεωρούνται από τις καλύτερες εφόσον έχουν γραφεί σ' ένα ακίνητο καθαρό, έχουν πρώτη σειρά και η αξία του ακινήτου είναι τέτοια που να καλύπτει την οφειλή και να αφήνει και ικανοποιητικό περιθώριο, γιατί όταν φτάσουμε στον πλειστηριασμό, εκτός από την πιθανότητα που υπάρχει να εισπραχθεί μικρότερο ποσό από την πραγματική αξία του ακινήτου, παράλληλα υπάρχουν ορισμένες απαιτήσεις, οι λεγόμενες «προνομιακές», που ικανοποιούνται πρώτες από το εκπλειστηρίασμα. Τέτοιες προνομιακές απαιτήσεις είναι σε περίπτωση ασθένειας και θανάτου του οφειλέτη, το δικαίωμα της οικογένειάς του να απαιτήσει τα έξοδα νοσηλείας και διατροφής για

τους 6 τελευταίους μήνες, καθώς και τα έξοδα κηδείας, το δικαίωμα των υπαλλήλων για μισθούς 6 μηνών, το Δημόσιο, Φόρους και ασφαλιστικά ταμεία, καθώς και τα πιθανά έξοδα συντήρησης του ακινήτου που δημιουργήθηκαν στο τελευταίο διάστημα πριν από το πλειστηριασμό.

5. Χρηματοδότηση των επιχειρήσεων

Η κρατική πιστωτική πολιτική στοχεύει πάντοτε στην ανάπτυξη της εγχώριας παραγωγής και των εξαγωγών, γι' αυτό και ενισχύονται ιδιαίτερα αυτοί οι τομείς της οικονομίας. Η τράπεζα σαν κοινωνικός οργανισμός δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην χρηματοδότηση του βιομηχανικού τομέα.

Στην χρηματοδότηση της αυτή η τράπεζα οφείλει να σταθμίσει τις πραγματικές ανάγκες σε κεφάλαια κίνησης των βιομηχανικών μονάδων, ώστε να καλύπτονται τυχόν αδυναμίες που παρουσιάζονται στο κύκλωμα της παραγωγής. Οι χρηματοδοτήσεις προς τις βιομηχανικές επιχειρήσεις είναι βραχυπρόθεσμες και μεσομακροπρόθεσμες.

1. Βραχυπρόθεσμες χρηματοδοτήσεις

Έχουν σαν προορισμό την κάλυψη εκτάκτων αναγκών που εμφανίζονται λόγω ετεροχρονισμού των εισπράξεων και των πληρωμών. Σκοπό έχουν την προμήθεια πρώτων υλών, πληρωμή μισθών, εισφορών κλπ, εξόφληση συναλλαγματικών ή άλλων υποχρεώσεων.

Είδη βραχυπρόθεσμων χρηματοδοτήσεων

α. Χορηγήσεις έναντι συναλλαγματικών πελατείας (είτε σαν προεξόφληση είτε σαν προκαταβολή ή σαν χρηματοδότηση συναλλαγματικών ειδών διάρκειας). Ισχύουν όλοι οι όροι και οι

προϋποθέσεις που ισχύουν για τη χρηματοδότηση των εμπορικών επιχειρήσεων. Η διάρκεια των συναλλαγματικών μπορεί να είναι μέχρι 5 μήνες. Ανάλογη είναι και η διάρκεια των συναλλαγματικών ειδών διάρκειας.

β. Χορηγήσεις με ενέχυρο εμπορεύματα:

Είναι βραχυπρόθεσμες χρηματοδοτήσεις που δίνονται με ενέχυρο πρώτες ύλες ή έτοιμα βιομηχανικά προϊόντα. Τα προϊόντα ή οι πρώτες ύλες που ενεχυριάζονται πρέπει να είναι εξοφλημένα στους προμηθευτές ή αν είναι πρώτες ύλες εισαγόμενες, να έχουν εξοφληθεί οι δασμοί και οι φόροι. Η ενεχυρίαση μπορεί να γίνει με τίτλους Γενικών Αποθηκών ή υπό κλειδιά τράπεζης σε αποθήκες που είναι νοικιασμένες στην τράπεζα ή τέλος «ενεχυροφυλακή», οπότε τα κλειδιά των αποθηκών όπου βρίσκονται τα εμπορεύματα, παραδίδονται σε πρόσωπο κοινής εμπιστοσύνης.

γ. Χορηγήσεις σε ανοικτό λογαριασμό.

Σαν κεφάλαιο κίνησης είτε σαν όριο προκαθορισμένης λήξης είτε σαν χορήγηση εφ' άπαξ, ανάλογα με τις σε κεφάλαιο κίνησης ανάγκες της βιομηχανικής επιχείρησης.

δ. Χρηματοδότηση εξαγωγών

Οι βιομηχανικές επιχειρήσεις χρηματοδοτούνται για την προετοιμασία εξαγωγών που ενεργούνται έναντι ανοιγμένων πιστώσεων εξωτερικού ή έναντι κλεισμένων πράξεων (προχρηματοδότηση) καθώς και έναντι των προσκομιζομένων φορτωτικών εγγραφών.

ε. Χρηματοδότηση των πωλήσεων επί πιστώσει, η οποία διενεργείται με την ίδια διαδικασία όπως και στο εμπόριο

2. Μεσομακροπρόθεσμες χορηγήσεις

Οι μεσομακροπρόθεσμες χορηγήσεις παρά το γεγονός ότι εμφανίζουν μεγαλύτερους κινδύνους, λόγω του μεγάλου χρονικού διαστήματος που μεσολαβεί μέχρι την εξόφληση τους (και μέσα στο μεγάλο αυτό χρονικό διάστημα είναι πιο πιθανές οι μεταβολές που μπορούν να επηρεάσουν τη ρευστότητα μιας επιχείρησης), είναι επιθυμητές και από την κρατική πολιτική επειδή αποτελούν παραγωγικές επενδύσεις, που στόχο έχουν την τόνωση της εγχώριας παραγωγής και πιθανότατα τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης. Είναι επίσης επιθυμητές και από την πλευρά των τραπεζών, γιατί η χορήγησή τους είναι από μόνη της αποδοτική, μέσω του μηχανισμού των δεσμεύσεων και αποδεσμεύσεων.

Άλλες μεσομακροπρόθεσμες χρηματοδοτήσεις

Εκτός από τη χορήγηση επενδυτικών δανείων, η βιομηχανική επιχείρηση μπορεί να χρηματοδοτηθεί για την κατασκευή ή την απόκτηση παγίων με ειδικές αποφάσεις προβλέπεται η χρηματοδότηση με τραπεζικά κριτήρια βιομηχανικών, βιοτεχνικών και εξορυκτικών επιχειρήσεων, που πωλούνται από επιχειρήσεις που έχουν διακόψει τη λειτουργία τους, ή έχουν αδρανήσει ή έχουν περιέλθει στη διαχείριση τραπεζών. Η χρηματοδότηση μπορεί να φτάσει μέχρι το 70% της συνολικής δαπάνης που χρειάζεται για την αγορά των παγίων.

Με το προϊόν αυτών των δανείων πρέπει να εξοφλούνται τυχόν οφειλές των πωλητών των παγίων προς τις τράπεζες, κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις για τη χρηματοδότηση παγίων προς βιομηχανικές επιχειρήσεις. Ευνοϊκότερη μεταχείριση παρέχεται στη χρηματοδότηση παγίων εγκαταστάσεων, που έχουν υπαχθεί με ειδικές αποφάσεις σε αναπτυξιακούς νόμους (επιχορήγηση, επιδότηση επιτοκίου, κλπ).

6. Κανόνες χρηματοδοτήσεων

1. Γενικοί κανόνες των τραπεζικών χρηματοδοτήσεων

Σε όλο το φάσμα της τραπεζικής λειτουργίας είναι έντονη η παρουσία της κρατικής παρέμβασης. Ακόμη πιο έντονη είναι η παρέμβαση στον τομέα των χρηματοδοτήσεων που εκδηλώνεται με τη θέσπιση υποχρεωτικών κανόνων, δεσμεύσεων, απαγορεύσεων, κριτηρίων κλπ.

Σκοπός της καθιέρωσης των γενικών κανόνων είναι η αποφυγή υπέρ/τρης χρηματοδοτικής επέκτασης σε σκοπούς μη παραγωγικούς.

Οι γενικοί κανόνες περιλαμβάνονται στο πρώτο κεφάλαιο της αποφ. Ν.Ε. 1509/1/14.9.86 και αναγράφονται στην κωδικοποίηση των χορηγήσεων Φ-30 μέχρι Φ-35. Οι κανόνες αυτοί εφαρμόζονται σε όλες τις κατηγορίες χρηματοδοτούμενων επιχειρήσεων (εμπόριο, βιοτεχνία, βιομηχανία, επαγγελματίες, ναυτιλία κλπ).

Απαρίθμηση των κυριότερων γενικών κανόνων

1. Η χρηματοδοτούσα τράπεζα πρέπει να ελέγχει πριν από κάθε χρηματοδότηση αν το δάνειο θα καλύψει πραγματικές ανάγκες της επιχείρησης, που έχουν σχέση με την παραγωγική διαδικασία ή τη διακίνηση των προϊόντων της ή την επενδυτική δραστηριότητα.

Σε περίπτωση που οι πιστώσεις χρησιμοποιούνται για σκοπό διαφορετικό, που δεν έχει σχέση με τη δραστηριότητα της χρηματοδοτούμενης επιχείρησης, τότε υπάρχει παράβαση των νομισματικών κανόνων που συνεπάγεται καταδίκη του πιστούχου φυσικού προσώπου ή του διευθυντή της επιχείρησης, αν είναι νομικό πρόσωπο.

Παράλληλα, η παράβαση αυτή επιφέρει και κατάπτωση ποινικής ρήτρας σε ποσοστό 10% πάνω στο ανώτατο ύψος της πίστωσης κάθε 12μήνου από την πραγματοποίηση της παράβασης.

2. Απαγορεύεται στις χρηματοδοτούμενες επιχειρήσεις να παρέχουν σε άλλες επιχειρήσεις στο εσωτερικό, πιστώσεις από την πώληση των προϊόντων τους ή την παροχή υπηρεσιών, με διάρκεια μεγαλύτερη από αυτή που ορίζεται για κάθε περίπτωση από τις νομισματικές αρχές.

3. Επιχειρήσεις που ο συνολικός τραπεζικός δανεισμός τους ξεπερνά τα 50 εκατ. δραχμές πρέπει να διατηρούν μια σχέση ιδίων προς ξένα κεφάλαια σε ποσοστό 30%. Στην πράξη η εφαρμογή αυτής της υποχρέωσης έχει ατονίσει.

4. Απαγορεύεται στις τράπεζες να χορηγούν πιστώσεις ή εγγυήσεις στο ίδιο φυσικό ή νομικό πρόσωπο (εκτός ορισμένων εξαιρέσεων) σε ποσοστό που ξεπερνά το 1/5 των κεφαλαίων τους (μετοχικό +

αποδεματικό). Μπορεί να γίνει υπέρβαση του 1/5 με ειδική έγκριση του υπουργού εμπορίου.

5. Απαγορεύεται η παροχή πιστώσεων σε μέλος του διοικητικού συμβουλίου της χρηματοδοτούσας τράπεζας, χωρίς επαρκείς εμπράγματα εξασφαλίσεις. (μπορεί να χορηγηθεί πίστωση, ύστερα από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης).

6. Απαγορεύεται η χρησιμοποίηση χρηματικών προκαταβολών, που έχουν κατατεθεί για εισαγόμενα είδη, προκειμένου να καλυφθεί οποιασδήποτε μορφής χρηματοδότηση

7. Οι τράπεζες υποχρεούνται να τηρούν πλήρη δικαιολογητικά στοιχεία για κάθε χρηματοδότηση και να τα δέτουν στην διάθεση των οργάνων της Γενικής Επιθεώρησης Τραπεζών.

8. Απαγορεύεται στις τράπεζες να χορηγούν δάνεια για πάγιες εγκαταστάσεις σε ποσοστό πάνω από 70% της συνολικής αξίας της δαπάνης, που έχει προϋπολογιστεί. Υπέρβαση του ποσοστού αυτού μπορεί να γίνει σε χρηματοδοτήσεις παγίων εγκαταστάσεων σε ξενοδοχειακές επιχειρήσεις (μπορεί να φτάσει μέχρι 75% του συνολικού κόστους) καθώς και σε ορισμένες κατηγορίες βιοτεχνικών επιχειρήσεων, που μπορεί να φθάσει μέχρι 85%, καθώς και σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις.

9. Οι επιχειρήσεις που χρηματοδοτούνται από τράπεζες, πρέπει να προσκομίζουν πιστοποιητικό ασφαλιστικής και βιομηχανικής ενημερότητας.

10. Οι τράπεζες πρέπει να φροντίζουν ώστε να αποφεύγεται η χρηματοδότηση δραστηριοτήτων για τις οποίες απαγορεύεται η πιστοδότηση

11. Οι τράπεζες πρέπει να σταθμίζουν ακριβώς τις ανάγκες σε κεφάλαια κίνησης των χρηματοδοτούμενων επιχειρήσεων

Θα πρέπει, δηλαδή να λαμβάνουν υπ' όψη τις συνθήκες της αγοράς και του κλάδου δραστηριότητας και να ρυθμίζουν ανάλογα το ύψος και τη διάρκεια των χρηματοδοτήσεων που χορηγούν.

Επίσης, θα ελέγχουν ώστε ο μέσος όρος των πιστώσεων σε μια επιχείρηση να μην ξεπερνά την ποσοστιαία άνοδο της παραγωγής της, συγκρίνοντας διαδοχικές παραγωγικές περιόδους. Σε περίπτωση που η επιχείρηση χρηματοδοτείται και από άλλες τράπεζες, κάθε τράπεζα πρέπει να λαμβάνει υπ' όψη της και τα υπόλοιπα των οφειλών στις λοιπές τράπεζες.

Πριν από την χορήγηση νέων πιστώσεων σε μια επιχείρηση, η τράπεζα θα πρέπει να εξακριβώσει υπεύθυνα ότι η χρηματοδοτούμενη επιχείρηση έχει διαθέσει για το σκοπό αυτό τα περιθώρια ίδιας ρευστότητας, που προέρχονται από κέρδη ή άλλες πηγές. Δεν επιτρέπεται η χορήγηση πιστώσεων για τη δημιουργία αποθεμάτων παραπάνω από τα λογικά όρια.

Οι τράπεζες πρέπει να ελέγχουν ώστε η ανάληψη των σχετικών χρηματοδοτήσεων να ακολουθεί το ρυθμό πραγματοποίησης των δαπανών, να μην χορηγούν πιστώσεις για την εισαγωγή πρώτων υλών ή κεφαλαιουχικού εξοπλισμού εφ' όσον μπορεί να γίνει η εισαγωγή με

προδεσμιακό διακανονισμό, και να φροντίζουν τέλος, για την έγκαιρη είσπραξη των δόσεων των χρηματοδοτήσεων που λήγουν, ώστε να αποφεύγεται κατά το δυνατόν η δημιουργία καθυστερήσεων και ληξιπρόθεσμων γενικά οφειλών.

Όλα τα παραπάνω στοιχεία στάθμισης των αναγκών για κεφάλαια κίνησης, θα πρέπει να βεβαιώνονται με απόφαση της διοίκησης της χρηματοδοτούσας τράπεζας, όταν αναφέρονται σε επιχειρήσεις με συνολικό τραπεζικό δανεισμό πάνω από 50 εκατ. δραχμές.

2. Πρόσθετοι γενικοί κανόνες

1. Δεν επιτρέπεται η χρηματοδότηση εμπορικών επιχειρήσεων με ενέχυρο εισαγόμενων από το εξωτερικό ειδών.

2. Δεν επιτρέπεται η πώληση με πίστωση ειδών που εισάγονται από το εξωτερικό. Εξαιρούνται οι εισαγόμενες πρώτες ύλες, που μπορεί να πωληθούν με πίστωση μέχρι 5 μηνών σε μεταποιητικές επιχειρήσεις, καθώς και τα είδη διάρκειας εφ' όσον είναι χρηματοδοτούμενα κατά την εισαγωγή τους και η πίστωση γίνεται σε τελικούς καταναλωτές.

3. Δεν επιτρέπεται η χρησιμοποίηση χρηματοδοτήσεων, που έγιναν σύμφωνα με τους νομισματικούς κανόνες, για την εισαγωγή ειδών που δεν είναι χρηματοδοτούμενα κατά την εισαγωγή τους.

4. Στην περίπτωση που εκδίδεται ειδική απόφαση για τη χρηματοδότηση αγοράς αγροτικών προϊόντων, θα πρέπει να εφαρμόζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία της ειδικής απόφασης και όχι τα γενικώς ισχύοντα

5. Μπορεί να χορηγηθεί εγγυητική επιστολή παρά την απαγόρευση από τους νομισματικούς κανόνες, αν ο εντολέας καταθέσει σαν κάλυμμα μετρητά 100% ή ομολογίες ΔΕΗ, ΟΤΕ, κλπ.

6. Οι Τράπεζες είναι υποχρεωμένες, μόλις πληροφορηθούν παράβαση από χρηματοδοτούμενη επιχείρηση, να την αναγγείλουν στη Γενική Επιθεώρηση τραπεζών της τράπεζας της Ελλάδας.

7. Έσοδα της τράπεζας από χορηγήσεις

Κύριο έσοδο των τραπεζών από τις χορηγήσεις είναι οι τόκοι και οι προμήθειες

Τόκος είναι η ποσότητα χρημάτων που καταβάλλεται στο δανειστή σαν αμοιβή για την παραχώρηση της χρήσης κεφαλαίου, δηλαδή το τίμημα της χρησιμοποίησης ξένου κεφαλαίου. Οι τόκοι διακρίνονται σε νόμιμους που προβλέπονται από διατάξεις νόμων, σε συμβατικούς που προβλέπονται από συμβάσεις και σε υπερημερίας που λογίζονται στις ληξιπρόθεσμες οφειλές.

Προμήθεια είναι η αμοιβή της τράπεζας για την παροχή στους πελάτες της, των οργανωμένων υπηρεσιών της.

Τα επιτόκια και οι προμήθειες καθορίζονται με αποφάσεις των Ν.Α, αυτό σημαίνει ότι δεν επιτρέπεται η σύμβαση των ανώτατων ορίων που ορίζεται από τις Ν.Α., ενώ δεν απαγορεύεται η συμφωνία χαμηλότερων ποσοτήτων. Υπολογίζονται ανά τρίμηνο ή εξάμηνο ανάλογα με τη μορφή της χορηγήσεως.

8. Λογιστική παρακολούθηση των χορηγήσεων

Κάθε δάνειο ή πίστωση που χορηγεί η τράπεζα στους πελάτες της παρακολουθείται με δευτεροβάθμιο λογαριασμό του δανειοδοτούμενου πιστούχου της τράπεζας που εντάσσεται στον κατάλληλο πρωτοβάθμιο λογαριασμό. Ο τίτλος του πρωτοβάθμιου λογαριασμού απεικονίζει συνήθως το είδος των εξασφαλίσεων που έλαβε η τράπεζα, προκειμένου να προβεί στην χορήγηση, επίσης, συναντώνται και πρωτοβάθμιοι λογαριασμοί που απεικονίζουν τον κλάδο δραστηριότητας στον οποίο ανήκει ο χρηματοδοτούμενος πελάτης.

Το κύκλωμα των λογιστικών εγγραφών παρακολούθησης των χορηγήσεων έχει ως εξής: Ο λογαριασμός της χορήγησης χρεώνεται με το ποσό της χορήγησης με πίστωση του ταμείου. Η αντίθετη εγγραφή γίνεται κατά την εξόφληση του δανείου (τμηματικά ή εφ' άπαξ). Ο λογαριασμός της χορήγησης χρεώνεται επίσης με τους τόκους και προμήθειες και τον ανάλογο ΕΦΤΕ (ειδικό φόρο τραπεζικών εργασιών) με πίστωση του αποτελεσματικού λογαριασμού «τόκοι πιστωτικοί» - προμήθειες, για το ποσό των τόκων καθώς και του λογαριασμού ισολογισμού «ελληνικό δημόσιο» για το ποσό του ΕΦΤΕ. Κατά την εξόφληση των τόκων και του ΕΦΤΕ πιστώνεται ο λογαριασμός της χορήγησης με χρέωση του ταμείου.

Η τοκοφόρος ημερομηνία (valeur) μετράει από την ημέρα της χορήγησης έως και την ημέρα της εξόφλησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

Η ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

1. Ιστορική αναδρομή

Η Ιονική και Λαϊκή τράπεζα Ελλάδος (Ι.Λ.Τ.Ε.) έχει προκύψει το 1958, από τη συγχώνευση των καταστημάτων που είχε στην Ελλάδα η Αγγλική Ιονική Τράπεζα Limited και της Λαϊκής Τράπεζας Α.Ε., οι οποίες προϋπήρχαν και των οποίων η Ι.Λ.Τ.Ε. αποτελεί τη συνέχεια.

Η Ιονική Τράπεζα LTD που η ζωή της προεκτείνεται μέσω της Ι.Λ.Τ.Ε. ως τις μέρες μας, είναι το αρχαιότερο από τα υφιστάμενα σήμερα, στον ελληνικό γεωγραφικό χώρο, τραπεζικά ιδρύματα. Ιδρύθηκε το 1839, με έδρα το Λονδίνο, για να εξυπηρετήσει την οικονομία των νησιών του Ιονίου, τα οποία, το 1800, είχαν αναγνωρισθεί ως αυτόνομο και ανεξάρτητο κράτος, την Ιόνιο Πολιτεία, για να περάσουν το 1807, στην κατοχή των Γάλλων και να τεθούν το 1814, κάτω από την επικυριαρχία της Μεγάλης Βρετανίας, καθεστώς που διατηρήθηκε ως το 1864 που τα νησιά ενώθηκαν με την Ελλάδα.

Η Ιονική Τράπεζα, έχοντας την έδρα και τη διοίκησή της στο Λονδίνο, είχε ιδρύσει το κεντρικό της κατάστημα στην Κέρκυρα και δύο Υποκαταστήματα: Στο Αργοστόλι και στην Ζάκυνθο. Οι εργασίες της άρχισαν το 1840 και η λειτουργία της διεπόταν από την νομοθεσία της Ιόνιας Πολιτείας. Ήδη από το 1840 η Τράπεζα εγκατέστησε πρακτορεία στην Αθήνα και στην Πάτρα, τα οποία, μετά την

ενσωμάτωση της Επτανήσου στην Ελλάδα, μετατράπηκαν σε υποκαταστήματα. Το 1873 το Υποκατάστημα Αθηνών γίνεται κεντρικό κατάστημα της Τράπεζας στην Ελλάδα. Η ανάπτυξη της τράπεζας συνεχίστηκε με την ίδρυση νέων υποκαταστημάτων στον ελληνικό χώρο και στο εξωτερικό (Αίγυπτος, Κύπρος). Πρέπει να σημειωθεί ότι η Ιονική τράπεζα είχε εκδοτικό προνόμιο, το οποίο αρχικά ίσχυε για τα Ιόνια νησιά, αλλά αργότερα, με τους νόμους της αναγκαστικής κυκλοφορίας, επεκτάθηκε και στην υπόλοιπη Ελλάδα. Το προνόμιο αυτό διατηρήθηκε ως το 1920.

Η Λαϊκή Τράπεζα Α.Ε. ιδρύθηκε το 1905 από τους τραπεζίτες αδελφούς Σπυρίδωνα και Διονύσιο Λοβέρδο. Το 1938 η Ιονική Τράπεζα απέκτησε σημαντικό αριθμό μετοχών της Λαϊκής και ουσιαστικά ασκούσε τον έλεγχό της.

Οι δύο τράπεζες τέθηκαν έτσι κάτω από ενιαία διοίκηση. Με τη μορφή αυτή συνεργασίας συνέχισαν τις εργασίες τους, διατηρώντας την αυτοτέλεια της νομικής τους προσωπικότητας, ως το 1958, οπότε η Λαϊκή εξαγόρασε τα ενεργητικά και παθητικά περιουσιακά στοιχεία των καταστημάτων της Ιονικής που λειτουργούσαν στην Ελλάδα, και ταυτόχρονα μετέβαλε την επωνυμία της σε Ιονική και Λαϊκή Τράπεζα Ελλάδος Α.Ε. Για να πραγματοποιηθεί η εξαγορά αυτή, η Λαϊκή Τράπεζα αύξησε το Μετοχικό κεφάλαιό της. Η αύξηση αυτή καλύφθηκε από την εμπορική τράπεζα της Ελλάδος, η οποία έτσι απέκτησε τον έλεγχο της νέας τράπεζας.

Σήμερα, η ΙΛΤΕ είναι η τρίτη σε οικονομικό δυναμικό εμπορική τράπεζα της πατρίδας μας. Διαθέτει ένα αξιόλογο δίκτυο 164 καταστημάτων, 6 ανταλλακτήριων συναλλάγματος, 1 πρακτορείο και 1 αυτοκίνητο θυρίδας. Όπως όλες οι ελληνικές τράπεζες, λειτουργεί με τη μορφή ανώνυμης εταιρίας, αλλά την πλειοψηφία των μετοχών της κατέχουν άλλες τράπεζες και οργανισμοί, που ελέγχονται από το δημόσιο. Έτσι η τράπεζα μας ανήκει στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, γεγονός που δίνει προτεραιότητα της τράπεζας στην κοινωνική της αποστολή. Οι κεντρικές διοικητικές υπηρεσίες της τράπεζας αποτελούν τη Γεν. Δ/ση, η οποία διαρθρώνεται στις ακόλουθες διευθύνσεις.

- Διεύθυνση Γενικής Επιδεώρησης
- Διεύθυνση Διαδεσμών
- Διεύθυνση Διεθνών Δραστηριοτήτων
- Διεύθυνση Δικαστικού
- Διεύθυνση Εμπλοκών - Καθυστερήσεων
- Διεύθυνση Καταστημάτων και Εργασιών
- Διεύθυνση Γενικού Λογιστηρίου
- Διεύθυνση Οικονομικού
- Διεύθυνση Οικονομικών Μελετών
- Διεύθυνση Οργάνωσης

- Διεύθυνση Πληροφορικής
- Διεύθυνση Προσωπικού
- Διεύθυνση Σχέσεων Εσωτερικού
- Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών
- Διεύθυνση Χορηγήσεων
- Υπηρεσία Μάρκετινγκ και Δημοσίων Σχέσεων
- Υπηρεσία Ιονοκάρτας

Τα τελευταία χρόνια, με προοπτική τη δημιουργία μιας οργανωτικά αποκεντρωμένης μορφής, συγκροτήθηκαν οι ακόλουθες περιφερειακές διευθύνσεις:

- α. Αττικής με έδρα την Αθήνα
- β. Βόρειας Ελλάδας, με έδρα τη Θεσσαλονίκη
- γ. Πελοποννήσου, Δυτικής Στερεάς και Νήσων Ιονίου, με έδρα την Πάτρα
- δ. Κεντρικής Ελλάδας, με έδρα τη Λάρισα
- ε. Κρήτης & Δωδεκανήσου με έδρα το Ηράκλειο
- στ. Πειραιά και Νησιών Αιγαίου, με έδρα τον Πειραιά.

Αποστολή των περιφερειακών διευθύνσεων είναι η καλύτερη παρακολούθηση των καταστημάτων του γεωγραφικού χώρου της δικαιοδοσίας τους και η επιτόπια επίλυση μιας μεγάλης κλίμακας θεμάτων χωρίς αυτά να χρειάζεται να φθάσουν στη Γενική Συνέλευση.

2. Κριτήρια πιστοδοτήσεων

Οι πιστοδοτήσεις της Τράπεζας πρέπει να γίνονται με βάση ένα σύστημα:

α. Προσδιορισμού και επιλογής προγραμμάτων και στόχων, για την κάλυψη των αναγκών της αγοράς και καθορισμού των κριτηρίων επιλογής της πελατείας.

β. Εναρμόνιση των στόχων και κριτηρίων στις εκάστοτε συνθήκες της οικονομίας και τις ιδιαιτερότητες της κάθε τοπικής αγοράς και άσκησης της πιστοδοτικής πολιτικής σύμφωνα με το πρόγραμμα και τα κριτήρια, που έχουν εγκριθεί από τα αρμόδια εγκριτικά κλιμάκια.

Η πιστωτική πολιτική της Τράπεζας πρέπει να ανταποκρίνεται στην υποχρέωση διασφάλισης του καταθέτη, στο ρόλο των Τραπεζών στην κατανομή των χρηματικών πόρων της κοινωνίας και στην ασκούμενη από την πολιτεία πιστωτική πολιτική.

Οποιαδήποτε παρέκκλιση από τους προκαθορισμένους στόχους και κριτήρια του προγράμματος αυτού πρέπει να εγκρίνεται από την κατά περίπτωση αρμόδια διεύθυνση.

Στα πλαίσια των βασικών αρχών και κατευθύνσεων, που προαναφέρθηκαν, καθίσταται προφανές ότι οι πιστοδοτήσεις πρέπει να στηρίζονται στα ακόλουθα κριτήρια:

α. Πιστωτικά κριτήρια

1. Πραγματική πιστωτική ανάγκη

Είναι βασικό πιστωτικό κριτήριο, που σχετίζεται άμεσα με την επιστροφή των κεφαλαίων, με τα οποία χρηματοδοτήθηκε ο πελάτης. Ο πραγματικός προορισμός των κεφαλαίων και της πραγματικής ανάγκης, που πρόκειται να καλυφθεί, παρέχει σοβαρότατες ενδείξεις τόσο για τη δυνατότητα επιστροφής των χρημάτων όσο και για την αξιολόγηση του πιστωτικού κινδύνου.

Είναι απαραίτητο δηλαδή να διαπιστώνεται επακριβώς, η πραγματική πιστωτική ανάγκη της ελεγχόμενης επιχείρησης (π.χ. χρηματοδότηση επενδύσεων, κάλυψη επισφαλών πιστώσεων σε πελάτες, εξεύρεση κεφαλαίων κίνησης για χρηματοδότηση πωλήσεων κλπ), η ικανοποίηση της οποίας, θα πρέπει να συμβάλλει, βραχυπρόθεσμα μεν στη δημιουργία ικανοποιητικών ταμειακών ροών, μεσομακροπρόθεσμα δε στην οικονομική ισορροπία της επιχείρησης και σε κάθε περίπτωση στη δημιουργία εσόδων ικανών να εξασφαλίσουν την απρόσκοπτη επιστροφή των χρημάτων.

Η έρευνα δεν πρέπει να περιορίζεται στη διαπίστωση μόνο της πιστωτικής ανάγκης, δεδομένου ότι η ικανοποίηση της ανάγκης δεν συνεπάγεται πάντοτε και απρόσκοπτη πληρωμή της πιστοδότησης (π.χ. ανάγκη δανεισμού για κάλυψη σωρευμένων ζημιών ή δραστηριοτήτων).

Επί πλέον θα πρέπει να προσδιορίζεται το μέγεθος της πιστωτικής ανάγκης και οι πηγές πλήρους κάλυψής της, διότι η μερική χρηματοδότηση μιας δραστηριότητας, δεν εξασφαλίζει πάντοτε την ολοκλήρωσή της. Πρέπει τέλος να προσδιορίζονται στις πραγματικές

τους διαστάσεις η διάρκεια της πιστωτικής ανάγκης και ο κατάλληλος χρόνος για την ικανοποίησή της.

2. Δυνατότητες αποπληρωμής πιστοδότησης

Οι δυνατότητες αποπληρωμής των πιστοδοτήσεων συνδέτουν την πιστοληπτική ικανότητα του πελάτη και μπορεί να ενταχθούν σε δύο βασικές κατηγορίες:

- τις λειτουργικές και
- τις μη λειτουργικές.

Ως λειτουργικές χαρακτηρίζονται οι δυνατότητες, που προκύπτουν από την παραγωγική και συναλλακτική δραστηριότητα της επιχείρησης, ενώ μη λειτουργικές, αυτές που προέρχονται από το μη λειτουργικό μέρος της (π.χ. εκποίηση παγίων, νέα δάνεια κλπ.) ή από οποιασδήποτε μορφής εξασφάλιση εκτός της επιχείρησης (π.χ. εγγυήσεις μετόχων, εξωεπιχειρηματικά ακίνητα κλπ.)

Οι δυνατότητες αποπληρωμής των πιστοδοτήσεων θα πρέπει να είναι κατά κύριο λόγο λειτουργικές. Βασική επιδίωξη, όμως, θα είναι η ύπαρξη δύο τουλάχιστον δυνατοτήτων, από τις οποίες η κύρια θα πρέπει να είναι λειτουργική, ως απαραίτητη προϋπόθεση για να χαρακτηριστεί μία πιστοδότηση "κανονική".

Στις περιπτώσεις που οι διαθέσιμες μη λειτουργικές πηγές δεν επαρκούν να αποτελέσουν μια δεύτερη δυνατότητα εξυπηρέτησης της πιστοδότησης, γίνεται εξαίρεση από την αρχή της ανάγκης ύπαρξης δύο τουλάχιστον δυνατοτήτων αποπληρωμής. Οι περιπτώσεις αυτές

αναφέρονται ενδεικτικά στις δραστηριότητες του καπνεμπορίου, των τεχνικών εταιρειών κλπ., των οποίων τα μεγέθη περιουσίας είναι συνήθως μικρά, σε σχέση με την απαιτούμενη για τη δραστηριότητά τους πιστοδότηση, οπότε η αποπληρωμή στηρίζεται, στην περίπτωση αυτή, αποκλειστικά στην πιστοδοτούμενη συναλλαγή ή δραστηριότητα.

Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται και οι χορηγήσεις επί αξιογράφων (συναλλαγματικών κλπ) πελατείας, όταν βέβαια τα προς εξασφάλιση αξιόγραφα αποτελούν τη μοναδική ασφάλεια της χρηματοδότησης, καθώς και άλλες περιπτώσεις με παρόμοια χαρακτηριστικά, που μπορούν να περιληφθούν μετά από σχετική έγκριση.

Οι πιστοδοτήσεις αυτές μπορούν κατ' εξαίρεση να χαρακτηρίζονται "κανονικές" και όταν ακόμα δεν υπάρχει δεύτερη, μη λειτουργική, δυνατότητα εξυπηρέτησης. Θα πρέπει όμως, στην περίπτωση αυτή, ο χαρακτηρισμός να στηρίζεται σε απόλυτα τεκμηριωμένες παραδοχές λειτουργικής εξυπηρέτησης, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στα ποιοτικά και ποσοτικά στοιχεία της επιχείρησης και στην ίδια την πιστοδοτούμενη συναλλαγή.

Οι δυνατότητες αποπληρωμής των πιστοδοτήσεων θα πρέπει να είναι δεδομένες και να βασίζονται στις φυσιολογικές συνθήκες δραστηριότητας της επιχείρησης και στις υπάρχουσες ή στις οπωσδήποτε εξασφαλισμένες παραγωγικές και συναλλακτικές δυνατότητές της.

Δεν πρέπει δηλαδή να συνδέονται και να εξαρτώνται από αμφίβολα μελλοντικά γεγονότα, ανεξάρτητα από το πόσο βέβαιο είναι ότι θα πραγματοποιηθούν π.χ. για τη λειτουργική εξυπηρέτηση μιας εξαγωγικής πιστοδότησης να απαιτείται αύξηση της παραγωγικής ικανότητας της επιχείρησης με πρόσθετες επενδύσεις σε πάγιο εξοπλισμό ή μια άλλη λειτουργική εξυπηρέτηση να στηρίζεται σε ένα ακίνητο που πρόκειται να αγορασθεί μελλοντικά.

Η πιστοληπτική ικανότητα του πιστούχου, βασίζεται στην αξιολόγηση των ποιοτικών και ποσοτικών στοιχείων που συνδέουν την εικόνα της επιχείρησης και αναφέρονται στις αρχές της ρευστότητας, ασφάλειας, κατανομής κινδύνων, ενημερότητας, αποδοτικότητας και οργάνωσης, ως εξής:

a Ποιοτικά στοιχεία

Ως ποιοτικά χαρακτηρίζονται τα στοιχεία που αφορούν τη διοικητική δομή και τη λειτουργική συγκρότηση της επιχείρησης, ώστε να εξασφαλίζεται διοικητική συνέχεια και υγιής επιχειρηματική δράση, στηριζόμενη σε ειδικότερα κριτήρια κατά επιχείρηση, όπως:

a.1. Ικανότητα, πείρα και ήθος των φορέων της επιχείρησης.

Είναι γεγονός ότι ο ανδρώπινος παράγοντας είναι σημαντικότερος από οποιονδήποτε άλλο, γι' αυτό απαιτείται εκτίμηση της προσωπικότητας των φορέων της επιχείρησης, όσον αφορά την ικανότητα, την πείρα και το ήθος τους, διότι είναι εύλογες οι επιπτώσεις τους στην απόδοση και παραγωγικότητα της επιχείρησης.

a.2. Τρόπος διοίκησης - οργάνωσης.

Η συλλογική διοίκηση, ο προγραμματισμός και οι οργανωμένες υπηρεσίες που ανταποκρίνονται στις ανάγκες της επιχείρησης, εμπνέουν εμπιστοσύνη και συμβάλλουν στη θετική και διαχρονική της εξέλιξη.

a.3. Στελέχωση και εξοπλισμός.

Η ικανότητα, αξιολόγηση, εξειδίκευση και επάρκεια του προσωπικού, σε συνδυασμό με την καταλληλότητα και τον εκσυγχρονισμό του εξοπλισμού, εξασφαλίζουν την ποιοτική και ποσοτική απόδοση της επιχείρησης. Ακόμα η ηλικία, η διαδοχή, ο καθορισμός διαδικασιών και όρων συναλλαγής είναι καθοριστικοί παράγοντες για τη σωστή λειτουργία της επιχείρησης και την επίτευξη των στόχων της.

a.4. Αντικείμενο δραστηριότητας.

Το αντικείμενο δραστηριότητας, σε συσχετισμό με την κατάσταση της αγοράς που απευθύνεται η επιχείρηση, την ποιότητα και τιμή των προϊόντων της επιχείρησης, τον εφοδιασμό των πρώτων υλών και των εμπορευμάτων, καθώς και η θέση της επιχείρησης στον ομογενή της κλάδο, προδιαγράφουν πολλές φορές την εξέλιξη της επιχείρησης και την προοπτική της. Για το λόγο αυτό θα πρέπει να διερευνώνται επισταμένως.

β. Ποσοτικά στοιχεία

Ως ποσοτικά θεωρούνται τα στοιχεία που αναφέρονται στον έλεγχο της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης, προκειμένου οι υπεύθυνοι λειτουργοί των πιστοδοτήσεων να σχηματίσουν, όσο το δυνατόν,

αντικειμενική και τεκμηριωμένη γνώμη για τις πραγματικές της δυνατότητες.

Η γνώση της πραγματικής οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης επιτυγχάνεται με την τεχνική της πιστωτικής ανάλυσης (CREDIT ANALYSIS), η οποία βασίζεται στη διαχρονική εξέλιξη των οικονομικών στοιχείων της επιχείρησης (ισολογισμοί, λογαριασμοί αποτελεσμάτων χρήσεως, πίνακας διανομής καθαρών κερδών, ισοζύγια, απόδοση κεφαλαίων, ταμειακά προγράμματα, κλπ., διαδοχικών διαχειριστικών χρήσεων), ώστε η απόφαση των λειτουργών της Τράπεζας να στηρίζεται σε πραγματικά και όχι εμπειρικά δεδομένα.

Ειδικότερα με την ανάλυση των οικονομικών καταστάσεων της επιχείρησης επιτυγχάνεται:

- Ο προσδιορισμός και η εκτίμηση της περιουσιακής και κεφαλαιακής διάρθρωσης της επιχείρησης.
- Η διαπίστωση της ρευστότητας και της δανειακής της επιβάρυνσης και των πραγματικών της αναγκών σε κεφάλαια.
- Η διερεύνηση της αποτελεσματικότητας και αποδοτικότητάς της.
- Η αξιολόγηση των προγραμματισμένων στόχων της επιχείρησης σε συνδυασμό με τα μέσα που επιλέχθηκαν για την επίτευξή τους.
- Η αξιολόγηση κάθε άλλης πληροφορίας, σχετικής με την πορεία και δραστηριότητα της επιχείρησης, τη συναλλακτική της συμπεριφορά και τη μελλοντική της εξέλιξη και προοπτική.

Ανάλογες αναλύσεις και εκτιμήσεις γίνονται και για τις επιχειρήσεις που δεν υποχρεούνται να τηρούν βιβλία Γ' κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, με διερεύνηση των οικονομικών στοιχείων που διαδέτουν (π.χ. φορολογικές δηλώσεις, καταστάσεις Φ.Π.Α. κλπ.)

3. Εξέλιξη και προοπτικές των συνθηκών αγοράς

Η πιστοληπτική ικανότητα του πιστούχου πρέπει να συνεκτιμάται με τις εκάστοτε επικρατούσες συνθήκες αγοράς, που ως γνωστόν μεταβάλλονται και επιφέρουν θετικές ή αρνητικές επιπτώσεις στην πορεία και εξέλιξη της επιχείρησης.

Η ανάλυση των συνθηκών της αγοράς επιτυγχάνεται με τη συγκέντρωση, μελέτη και αξιολόγηση όλων των στοιχείων (πληροφοριακών, οικονομικών και στατιστικών) που αναφέρονται:

- Στον κλάδο οικονομίας, που ανήκει η χρηματοδοτούμενη επιχείρηση, διότι κάθε κλάδος οικονομίας διέπεται από διαφορετικά κριτήρια και όρους χρηματοδότησης.
- Στις συνθήκες του κλάδου, που επηρεάζουν άμεσα την επιχείρηση (αν είναι κορεσμένος, αν διέρχεται κρίση παροδική ή μόνιμη, αν υπάρχει επάρκεια πρώτων υλών και εμπορευμάτων κλπ).
- Διεθνείς συνθήκες οικονομίας και πολιτικής, διότι πολλοί κλάδοι της οικονομίας (τουρισμός, ναυτιλία, εξαγωγές, κλπ.) εξαρτώνται άμεσα από τις αλλαγές των διεθνών συνθηκών.

Η έρευνα των συνθηκών αγοράς και η αξιολόγηση των στοιχείων της πρέπει να είναι συνεχής, δυναμική, τεκμηριωμένη και να στηρίζεται σε

πλήρες και συνεχώς ανανεούμενο πληροφοριακό υλικό και να λαμβάνει υπόψη τις επιδράσεις των πληθωριστικών ή αντιπληθωριστικών εξελίξεων.

β. Κριτήρια αποδοτικότητας

Κάθε χρηματοδότηση θα πρέπει να συσχετίζεται με την απόδοσή της, δηλαδή το όφελος που αναμένεται να επιφέρει στην Τράπεζα.

Ως απόδοση θεωρούμε την κάλυψη του κόστους χρήματος που απορρόφησε η χρηματοδοτούμενη επιχείρηση, προσαυξημένο αφενός με τα πραγματικά έξοδα, που η ίδια η χορήγηση συνεπάγεται και αφετέρου με το προσδοκώμενο κέρδος της Τράπεζας από τη συγκεκριμένη χρηματοδότηση. Για τον προσδιορισμό των συνολικών εσόδων που αποφέρει στην Τράπεζα μια χρηματοδότηση θα πρέπει, στα έσοδα που προκύπτουν από τους τόκους της χρηματοδότησης, να συναδροίζονται οι προμήθειες από τυχόν χορήγηση εγγυητικών επιστολών, τα έσοδα από τις λοιπές παράλληλες εργασίες, που προσφέρει στην Τράπεζα η χρηματοδοτούμενη επιχείρηση και η υπεραπόδοση των καταθέσεων, που προσφέρει στην Τράπεζα για την ίδια χρονική περίοδο.

Η αποδοτικότητα είναι σημαντικό κριτήριο χρηματοδότησης, πλην όμως σαφώς προηγείται η ασφάλεια του κεφαλαίου και η εξασφάλιση της αποπληρωμής του, εντός του προβλεπόμενου χρόνου.

Ο έλεγχος της αποδοτικότητας θα πρέπει να γίνεται προϋπολογιστικά, προκειμένου να καθοριστούν οι όροι συνεργασίας και

στη συνέχεια απολογιστικά, βάσει των πραγματικών δεδομένων, για τη διαμόρφωση των όρων της περαιτέρω συνεργασίας μας.

Βασική λοιπόν επιδίωξη, πρέπει πάντοτε να είναι, ο συνδυασμός ποιοτικών πιστοδοτήσεων με ικανοποιητική απόδοση

γ. Κοινωνικά κριτήρια

Οι πιστοδοτήσεις της Τράπεζας πρέπει να εξυπηρετούν παράλληλα και τον κοινωνικό ρόλο της Τράπεζας και να εναρμονίζονται με τους στόχους και τις επιδιώξεις της Πολιτείας και ειδικότερα με την προώθηση των προγραμμάτων που στοχεύουν στην οικονομική ανάπτυξη και την αύξηση της απασχόλησης και της συναλλαγματικής ισορροπίας.

Η τακτική που θα ακολουθείται θα διέπεται από τις αποφάσεις των Νομισματικών Αρχών αλλά και της Διοίκησης της Τράπεζας.

3. Εισηγητική διαδικασία πιστοδοτήσεων

Η εισηγητική διαδικασία για την έγκριση μιας πιστοδότησης αποτελεί το βασικότερο μέρος της πιστοδοτικής λειτουργίας και πρέπει να καλύπτει όλες τις απαιτούμενες διαδικασίες από τον εντοπισμό του πελάτη - στόχου μέχρι την έγκριση της χρηματοδότησης.

Το πλαίσιο της εισηγητικής διαδικασίας, προσδιορίζεται από τις βασικές αρχές και τα κριτήρια πιστοδοτήσεων, που προαναφέρθηκαν. Τα ουσιαστικά όμως στοιχεία που θα πρέπει να κατευθύνουν τις ενέργειες των υπευθύνων χορηγήσεων μέσα από το πλαίσιο αυτό είναι:

1. Ο προσδιορισμός και η αξιολόγηση του πιστωτικού κινδύνου. Στις σχετικές ενέργειες συγκαταλέγονται η συγκέντρωση και ανάλυση όλων των στοιχείων με βάση τα οποία ο πιστωτικός κίνδυνος της συναλλαγής θα μπορεί να κριθεί αν είναι αποδεκτός από την Τράπεζα.

2. Η τοποθέτηση ή η προσαρμογή της συναλλαγής σε ένα επίπεδο που εξυπηρετεί τις ανάγκες του πελάτη και ικανοποιεί τα κριτήρια της Τράπεζας.

Με βάση τα πιο πάνω, η εισηγητική διαδικασία θα πρέπει να εκτελείται συστηματικά και να υπάρχει μεθόδευση των ενεργειών που θα συμβάλλουν στην άσκηση της σωστής πιστοδοτικής πολιτικής και την υπεύθυνη και γρήγορη εξυπηρέτηση του πελάτη.

Οι οδηγίες που ακολουθούν αναφέρονται στη μεθόδευση των ενεργειών στις διάφορες φάσεις της εισηγητικής διαδικασίας, οι οποίες διακρίνονται στις εξής:

A. Εισηγητική Διαδικασία Δανειοδότησης Μικρών και Μεσαίων Πελατών (RETAIL)

B. Εισηγητική Διαδικασία Δανειοδότησης Μεγάλων Πελατών (CORPORATE)

Γ. Λοιπά Κοινά Θέματα Εισηγητικής Διαδικασίας.

A. Εισηγητική διαδικασία δανειοδότησης μικρών και μεσαίων πελατών (Retail)

Οι διάφορες φάσεις της εισηγητικής διαδικασίας, που αφορούν τις πιστοδοτήσεις μικρών και μεσαίων πελατών, είναι οι εξής:

1. Η ανάπτυξη συνεργασίας της Τράπεζας με μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις:

- Η αναζήτηση νέων πελατών, η προσέγγιση υφιστάμενων ή η εκδήλωση από μέρους τους ενδιαφέροντος για διεύρυνση της συνεργασίας.

- Η σύνταξη και η αποδοχή του «ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ».

2. Η επεξεργασία του αιτήματος - Η σύνταξη της εισήγησης - Η παρουσίαση της εισήγησης.

- Η συγκέντρωση στοιχείων, η επεξεργασία και ανάλυσή τους:

Επεξεργασία πληροφοριακών και οικονομικών στοιχείων (ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ).

Επεξεργασία αιτήματος.

Προσδιορισμός του Πιστωτικού Κινδύνου.

Σχόλια Προϋπολογιστικής - Απολογιστικής Αποδοτικότητας.

Καθορισμός της δομής της εισήγησης

- Η σύνταξη της εισήγησης (ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΧΟΡΗΓΗΣΗΣ) και η παρουσίαση της εισήγησης στο αρμόδιο εγκριτικό κλιμάκιο:

Περιεχόμενο της εισήγησης.

Υποβολή της εισήγησης.

Η σχηματική απεικόνιση της εισηγητικής διαδικασίας, που αφορά στις πισυοδοτήσεις μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων - πελατών, έχει ως εξής:

RETAIL ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ ΚΑΙ ΒΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΗ

ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ (ΙΔΙΩΤΕΣ) ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΙΕΣ & ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΒΗΜΑ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ	ΒΗΜΑ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ
1ο	ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ & ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΠΕΛΑΤΩΝ	1ο	ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΜΕ ΜΙΚΡΕΣ & ΜΕΣΑΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ- ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ & ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΠΕΛΑΤΩΝ
2ο	ΣΥΝΤΑΞΗ ΔΕΛΤΙΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ - ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ & ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ	2ο	ΣΥΝΤΑΞΗ ΚΑΙ ΑΠΟΔΟΧΗ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ
3ο	ΣΥΝΤΑΞΗ & ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΟΥ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΟΣ ΧΟΡΗΓΗΣΗΣ	3ο	ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ- ΣΥΝΤΑΞΗ ΔΕΛΤΙΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
		4ο	ΣΥΝΤΑΞΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ & ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΟΥ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΟΣ ΧΟΡΗΓΗΣΗΣ

ΕΓΚΡΙΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΕΓΚΡΙΣΗ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ

ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ

ΕΓΓΡΑΦΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΠΕΛΑΤΗ

1 . ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΜΕ ΜΙΚΡΕΣ & ΜΕΣΑΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

1.1. ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΝΕΩΝ ΠΕΛΑΤΩΝ - ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΩΝ Η' ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΑΠΟ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Για να είναι πλήρες ένα "Σύστημα Πιστοδοτήσεων" δεν αρκεί πλέον η από μέρους του κάλυψη των διαδικασιών και των ενεργειών που απαιτούνται από τη στιγμή που εκδηλώθηκε η χρηματοδοτική ανάγκη του πελάτη. Οι συνθήκες της αγοράς επιβάλλουν την επέκτασή του στην αναζήτηση πιθανών πελατών και στην προετοιμασία κλίματος προσέγγισης, με στόχο την, εποικοδομητική συνεργασία με αμοιβαίο συμφέρον.

Οι διαδικασίες προσέγγισης νέων πελατών καθορίζονται από τη Διεύθυνση Εργασιών και Καταστημάτων, για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, σε συνεργασία με την Διεύθυνση Προϊόντων & Marketing, υποβοηθούμενες κατά την υλοποίηση, από τις Περιφερειακές Διευθύνσεις.

Στην προσπάθεια τους τα καταστήματα, θα έχουν την συμπαράσταση και την καθοδήγηση της Διεύθυνσης Εργασιών & Καταστημάτων, που θα επεκτείνεται ακόμη και σε συμμετοχή εκπροσώπου τους στις σχετικές επισκέψεις πελατών.

Η προσέγγιση των πελατών θα γίνεται με βάση τις οδηγίες της εγκυκλίου Νο.19215/3261/8.11.1994 και των σχετικών καταστάσεων που θα στέλνονται για το σκοπό αυτό.

Για τους πελάτες που περιλαμβάνονται στις καταστάσεις που θα στέλνονται στα υποκαταστήματα, θα ακολουθείται το πλαίσιο οδηγιών της εγκυκλίου, που προαναφέρθηκε. Για όλους τους υπόλοιπους θα ακολουθείται η εξής διαδικασία.

- Κατά τον τελευταίο μήνα κάθε τετραμήνου (Απρίλιος, Αύγουστος, Δεκέμβριος) τα χορηγητικά καταστήματα θα κατάρτιζον μία κατάσταση για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (RETAIL) της περιοχής τους, για τις οποίες κρίνουν σκόπιμη την προσέγγιση, μέσα στο επόμενο τετράμηνο. Για την κατάρτιση των καταστάσεων θα χρησιμοποιούνται όλες οι πληροφορίες που έχουν περιέλθει στη διάθεσή τους και θα περιλαμβάνονται, πέραν των άλλων στοιχείων και η προτεινόμενη από μέρος τους ημερομηνία επίσκεψης. Οι καταστάσεις αυτές υποβάλλονται στην Π.Δ, για τις μικρές και μεσαίες (RETAIL) επιχειρήσεις, με κοινοποίηση στη Δ.Ε.Κ.
- Η Περιφερειακή Διεύθυνση θα συγκεντρώνει τις καταστάσεις όλων των καταστημάτων και σε συνεργασία με την Δ.Ε.Κ. θα τις αξιολογεί και θα κατάρτιζει το τελικό πρόγραμμα επισκέψεων του κάθε καταστήματος, σε μικρούς και μεσαίους (RETAIL) πελάτες. Θα προσδιορίζει τις επισκέψεις, στις οποίες θα συμμετέχει και ο Περιφερειακός Διευθυντής ή και στέλεχος της Δ.Ε.Κ., αν κρίνεται απαραίτητο και θα ενημερώνει σχετικά το Κατάστημα.
- Το Κατάστημα μόλις παραλάβει το πρόγραμμα επισκέψεων από την Π.Δ., μεριμνά για τη συγκέντρωση όσο το δυνατόν περισσότερων πληροφοριών για τους συγκεκριμένους πελάτες / υπογήφιους πελάτες, ξεκινώντας από εκείνον για τον οποίο έχει προγραμματιστεί

η πρώτη επίσκεψη. Παράλληλα έρχεται σε μια πρώτη επαφή μαζί του για να τον ενημερώσει για την επικείμενη επίσκεψη που προτίθεται να κάνει και για το περιεχόμενό της.

- Με βάση τα στοιχεία που θα συγκεντρώσει, θα αρχίσει να καταρτίζει το έντυπο "ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ"
- Τα αποτελέσματα της επίσκεψης, θα αποτυπώνονται στον ειδικό χώρο του εντύπου "ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ", αντίγραφο του οποίου θα διαβιβάζεται στην Π.Δ. και στη Δ.Ε.Κ. και ανάλογα με το αποτέλεσμα θα δρομολογούνται οι μετέπειτα διαδικασίες.
- Η σύνταξη του πλαισίου συνεργασίας θα γίνεται για τους νέους πελάτες όπως προαναφέρθηκε και στην περίπτωση υφιστάμενων πελατών μόνο όταν πρόκειται για πιστωτική επέκταση τέτοια που να προκαλεί αλλαγή εγκριτικού κλιμακίου.

Επισημαίνεται ότι η προσέγγιση πελατών δεν θα πρέπει να εστιάζεται αποκλειστικά στην ανάπτυξη των χορηγητικών εργασιών αλλά να επεκτείνεται και στους υπόλοιπους τομείς.

Τονίζεται ιδιαίτερα, ότι η όλη διαδικασία της προσέγγισης, δεν θα πρέπει να αποβεί σε βάρος των καθημερινών προσπαθειών για την ανάπτυξη των υπολοίπων εργασιών των καταστημάτων.

1.2. ΣΥΝΤΑΞΗ & ΑΠΟΔΟΧΗ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Με στόχο την τυποποιημένη παρουσίαση των στοιχείων, που προέκυψαν κατά την επαφή με τον πελάτη ή τον πιθανό πελάτη και την ευχερέστερη αξιολόγησή τους από τους αρμόδιους λειτουργούς, εκπονήθηκε σειρά εντύπων.

Το "ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ" καθαρτίζεται με ευθύνη των χορηγητικών λειτουργιών μόνον εφόσον το αιτούμενο ποσό της χορήγησης υπερβαίνει το γενικό ή ειδικό εγκριτικό όριο του καταστήματος ή το ποσό των δρχ. 30.000.000 για τα Κεντρικά Καταστήματα Αθηνών και Θεσσαλονίκης.

Σημειώνεται ότι δεν είναι απαραίτητο να συντάσσεται «ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ» για καταναλωτικά και στεγαστικά δάνεια.

Στο στάδιο αυτό εξετάζεται επίσης, αν η προτεινόμενη εισήγηση ανταποκρίνεται στους στόχους της Τράπεζας για την κάλυψη της αγοράς και αν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις των Νομισματικών αρχών.

2. ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ - ΣΥΝΤΑΞΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ - ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ

2.1. ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ - ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ & ΑΝΑΛΥΣΗ

Στο στάδιο αυτό περιλαμβάνονται όλες οι ενέργειες, που σχετίζονται με τη συγκέντρωση στοιχείων και πληροφοριών για την επιχείρηση και τις συνθήκες του κλάδου στον οποίο εντάσσεται και την επεξεργασία και ανάλυσή τους, προκειμένου να διαπιστωθεί ο πραγματικός σκοπός της πιστοδότησης και η πραγματική δυνατότητα του πελάτη, να ανταποκριθεί απρόσκοπτα στη μελλοντική αποπληρωμή της.

Βασική προϋπόθεση επίσης, για την ορθή πιστοδοτική απόφαση είναι και η επαρκής γνώση της εξεταζόμενης συναλλαγής και η ανάλυση των ποιοτικών και ποσοτικών στοιχείων που συγκεντρώθηκαν, ώστε να παρέχεται επαρκής και αντικειμενική πληροφόρηση στους υπεύθυνους λειτουργούς των πιστοδοτήσεων, σχετικά με:

- την επιχειρηματική δραστηριότητα της επιχείρησης,
- το σκοπό, τη μορφή και καταλληλότητα της πιστοδότησης,
- το ύψος της και τη διάρκειά της,
- τον τρόπο αποπληρωμής της,
- τις πάσης φύσεως επιβαρύνσεις (τόκοι, προμήθειες, έξοδα κλπ),
- το είδος, την ποιότητα, την αξία, τη ρευστότητα και τέλος τη νομική κατοχύρωση των εξασφαλίσεων που παρέχονται για διασφάλισή της.

Οι προτάσεις συνεπώς και τα αιτήματα για χρηματοδότηση, θα πρέπει να επεξεργάζονται και να αναλύονται ως εξής:

2.1.1. Επεξεργασία Πληροφοριακών και Οικονομικών Στοιχείων (Δελτίο Πληροφοριών)

Για κάθε υπογύφιο πιστούχο χρηματοδοτήσεων, Εγγυητικών Επιστολών, Ενεγγύων Πιστώσεων κτλ. συντάσσεται κατ' αρχήν "ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ".

Επισημαίνεται ότι:

Για χορηγήσεις με 100% εξασφαλίσεις (Καταθέσεις μετρητών ή έντοκα πραγματικής αξίας και λοιπά, δηλαδή άμεσα ρευστοποιήσιμα στοιχεία), θα συντάσσεται οπωσδήποτε Δελτίο Πληροφοριών.

2.1.2. Επεξεργασία Αιτήματος

Με βάση τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν, αξιολογούνται τα ποιοτικά και ποσοτικά στοιχεία της επιχείρησης, προκειμένου να ελεγχθεί η υποκειμενική και αντικειμενική της φερεγγυότητα και

διερευνώνται και συνεκτιμώνται οι συνθήκες της αγοράς μέσα στην οποία λειτουργεί παραγωγικά και συναλλακτικά η ελεγχόμενη επιχείρηση.

Ελέγχεται επίσης και εκτιμάται αν έχουν προσδιορισθεί σαφώς οι δυνατότητες, λειτουργικές και μη, της επιχείρησης, στις οποίες στηρίζεται η τεκμηριωμένη αποπληρωμή της πιστοδότησης.

2.1.3. Προσδιορισμός του Πιστωτικού Κινδύνου

Κατά την σύνταξη του αιτήματος, λαμβάνεται υπόψη η αξιολόγηση και επεξεργασία των οικονομικών στοιχείων της επιχείρησης σε συνδυασμό με τις συνθήκες της αγοράς και εξάγονται συμπεράσματα, σχετικά με τους πιθανούς κινδύνους, το μέγεθός τους και τη δυνατότητα αντιμετώπισής τους, τόσο από την Τράπεζα, όσο και από την ίδια την επιχείρηση.

Στη συνέχεια εφόσον κριθεί ότι είναι αποδεκτοί οι κίνδυνοι, εξετάζεται η δυνατότητα διαφοροποίησης του αιτήματος, ώστε να προστατεύεται η Τράπεζα και να εξυπηρετούνται οι πιστωτικές ανάγκες της επιχείρησης. Αντίθετα, αν οι κίνδυνοι δεν κριθούν αποδεκτοί, αποκλείεται η συνεργασία με τον πελάτη.

Το μέγεθος και το είδος του πιστωτικού κινδύνου είναι καθοριστικά στοιχεία για το βαθμό κατοχύρωσης της Τράπεζας, από την εισήγηση αλλά και για την αναγκαιότητα πρόσδετων εξασφαλίσεων.

2.1.4. Απόδοση Πελάτη - Σχόλια Προϋπολογιστικής /Απολογιστικής Αποδοτικότητας

Βασική επιδίωξη και στόχος είναι πάντα ο συνδυασμός ποιοτικών πιστοδοτήσεων με ικανοποιητική απόδοση. Στο στάδιο αυτό αναλύεται η αποδοτικότητα του πελάτη.

α. Προϋπολογιστικά:

- Όταν αρχίζει συνεργασία με νέο πελάτη
- Όταν προτείνεται νέο σχήμα συνεργασίας με υφιστάμενους πελάτες.

β. Απολογιστικά:

Στο τέλος κάθε εξαμήνου βάσει των εργασιών που έχουν πραγματοποιηθεί.

2.1.5. Καθορισμός της δομής της εισήγησης

Στο στάδιο αυτό ελέγχεται αν και κατά πόσο η δομή της εισήγησης, ως έχει, κρίνεται ως η πλέον κατάλληλη ή πρέπει να γίνουν διαφοροποιήσεις, ώστε να εξυπηρετούνται πληρέστερα οι στόχοι και η πιστοδοτική πολιτική της Τράπεζας, σε συνδυασμό με την εξυπηρέτηση των πιστωτικών αναγκών της επιχείρησης.

Οι διαφοροποιήσεις αυτές μπορούν να αναφέρονται στη μορφή της πιστοδότησης, στη διάρκειά της, στον τρόπο αποπληρωμής της, στην εξασφάλισή της, στη συμμετοχή της επιχείρησης στο χρηματοδοτούμενο έργο και στην αποδοτικότητά της, που προσδιορίζεται σύμφωνα με την επόμενη παράγραφο.

Τέλος η δομή και διάρθρωση της εισήγησης πρέπει να είναι κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να υπάρχουν πάντα δυνατότητες διορθωτικών ενεργειών για την αντιμετώπιση δυσκολιών.

2.2. ΣΥΝΤΑΞΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ & ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΙΑ ΕΓΚΡΙΣΗ

Η διαδικασία της εισήγησης ολοκληρώνεται με την σύνταξη της εισήγησης και την παρουσίασή της στα αρμόδια για την έγκρισή της κλιμάκια. Η εισήγηση που θα συνταχθεί για το σκοπό αυτό θα πρέπει να είναι:

- Συνοπτική και περιεκτική.
- Τεκμηριωμένη ως προς τις παρατηρήσεις και κρίσεις που θα περιέχονται σ' αυτή.

Η εισήγηση πρέπει να συνοδεύεται από τα αναγκαία υποστηρικτικά στοιχεία.

Από τη Διεύθυνση Εργασιών και Καταστημάτων συντάσσεται απαραίτητα οικονομική μελέτη στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α. στις περιπτώσεις που το ποσόν της χορήγησης, ασχέτως της μορφής της, υπερβαίνει το ύψος των 250 εκ. δρχ.- ή το υπερβαίνει συνυπολογιζομένη με τυχόν υφιστάμενες υποχρεώσεις της επιχείρησης ή συγγενών της επιχειρήσεων στην Τράπεζα, εφόσον ανήκει σε όμιλο, συμπεριλαμβανομένων και των Εγγυητικών Επιστολών, καθώς και των Ενεγγύων Πιστώσεων (εφόσον δεν έχει κατατεθεί το περιθώριο). Οπότε στην περίπτωση αυτή, η μελέτη παρουσιάζει ενοποιημένα τα οικονομικά στοιχεία και του ομίλου που ανήκει.

β. στις περιπτώσεις που πρόκειται για επενδυτικό δάνειο άνω των 150 εκ. δρχ. Ενώ, για επενδυτικό δάνειο κάτω των 150 εκ. δρχ. θα

συμπληρώνεται από τα Καταστήματα «Συνοπτικό Σημείωμα Αξιολόγησης Επενδυτικού Προγράμματος».

Τα στοιχεία αυτά αποτελούν βασική προϋπόθεση για να κριθεί ορθολογικά η πιστοδότηση και προκειμένου να διευκολυνθεί και να επιταχυνθεί η λήψη της εγκριτικής απόφασης.

Οικονομικές αναλύσεις για ποσά χαμηλότερα των 250 εκατ. δρχ. θα γίνονται από την Δ.Ε.Κ. σε όσες περιπτώσεις κρίνεται σκόπιμο.

Στη συνέχεια περιγράφονται αναλυτικά το περιεχόμενο της εισήγησης και τα αναγκαία στοιχεία που θα την υποστηρίζουν.

2.2.1. Περιεχόμενο - Παρουσίαση Εισήγησης

Για κάθε αίτημα για χορήγηση, συμπληρώνεται το έντυπο «ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΧΟΡΗΓΗΣΗΣ» και προκειμένου να υποβληθεί προς έγκριση στο αρμόδιο Συμβούλιο Χορηγήσεων, πρέπει να συνοδεύεται από σχετική επιστολή της επιχείρησης, δελτίο πληροφοριών και οικονομικά στοιχεία της επιχείρησης.

Είναι απαραίτητη η συμπλήρωση όλων ανεξαιρέτως των επί μέρους τμημάτων των διαφόρων εντύπων, με βάση τα συγκεντρωθέντα και επεξεργασθέντα στοιχεία, ώστε να μη δημιουργούνται στα εγκριτικά όργανα ερωτήματα και αμφισβητήσεις και επιπροσθέτως θα πρέπει, παράλληλα, να συνυποβάλλονται και όλα τα δικαιολογητικά που κρίνονται απαραίτητα και στηρίζουν το σκεπτικό της εισήγησης.

Η παρουσίαση των εισηγήσεων γίνεται στο κατά περίπτωση αρμόδιο εγκριτικό συμβούλιο.

Εισηγήσεις με FAX ή TELEX μπορούν να γίνουν μόνο σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις. Και στις περιπτώσεις αυτές, πρέπει το περιεχόμενο της εισήγησης να παρέχει όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται, όπως και κατά την υποβολή του εντύπου «ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΧΟΡΗΓΗΣΗΣ», προκειμένου να ληφθεί ορθολογικά η εγκριτική απόφαση. Στη συνέχεια, ακολουθεί ταχυδρομικώς η αποστολή των πρωτοτύπων. Προκειμένου να γίνει ταχύτερα η αξιολόγηση και διεκπεραίωση των μικρού ύψους πισοδοτήσεων, καθορίζονται τα εξής:

- Θα ακολουθούνται οι διαδικασίες έγκρισης και παρακολούθησης αλλά με απλούστερο τρόπο και η τεκμηρίωση της εισήγησης θα περιορίζεται στα απαραίτητα μόνο στοιχεία που απαιτούνται.
- Τα πληροφοριακά και οικονομικά στοιχεία, που συνοδεύουν τις εισηγήσεις, πρέπει να παρέχουν σε ικανοποιητικό βαθμό, όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται, σχετικά με την οικονομική θέση της επιχείρησης και την εξελικτική της πορεία.

B. Εισηγητική διαδικασία δανειοδότησης μεγάλων πελατών (Corporate)

Οι διάφορες φάσεις της εισηγητικής διαδικασίας, που αφορούν τις πισοδοτήσεις μεγάλων πελατών είναι, κατά το μέρος που διαφοροποιούνται από τις πισοδοτήσεις μικρών και μεσαίων πελατών, οι εξής:

- Η ανάπτυξη συνεργασίας της Τράπεζας με μεγάλες επιχειρήσεις.

Πραγματοποίηση προγραμματισμένων επισκέψεων στις μεγάλες επιχειρήσεις

Ενέργειες της Διεύθυνσης Μεγάλων Επιχειρήσεων πριν - κατά - μετά την επίσκεψη

- Η επεξεργασία του αιτήματος για την σύνταξη μελέτης πιστοδοτήσεων μεγάλων επιχειρήσεων.

Ενέργειες Διεύθυνσης Μεγάλων Επιχειρήσεων

Ενέργειες Καταστήματος:

Νομιμοποιητικά Έγγραφα

Αρίθμηση Πελάτη

Position Πιστούχου

- Η σύνταξη και η παρουσίαση εισήγησης στο Συμβούλιο για έγκριση.

Α' ενότητα : Γενικά στοιχεία

Β' ενότητα : Προτεινόμενες Πιστοδοτήσεις

Γ' ενότητα : Λοιποί όροι - Χαρακτηριστικά Πιστοδότησης

Δ' ενότητα: Ανακεφαλαίωση υφιστάμενων, προτεινόμενων πιστοδοτήσεων και αντίστοιχων καλυμμάτων

Ε' ενότητα : Σκεπτικό Εισήγησης

Στ' ενότητα: Απόφαση Συμβουλίου Χορηγήσεων

Η σχηματική απεικόνιση της εισηγητικής διαδικασίας, που αφορά στις πιστοδοτήσεις μεγάλων επιχειρήσεων - πελατών, έχει ως εξής:

CORPORATE ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ ΚΑΙ ΒΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΗ

ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ (ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΙΕΣ)	ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ
---------------------------------	----------------

ΒΗΜΑ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ
1ο	ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΜΕ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
2ο	ΣΥΝΤΑΞΗ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΟΣ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ
3ο	ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ - ΣΥΝΤΑΞΗ ΜΕΛΕΤΗΣ - ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ
4ο	ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΙΑ ΕΓΚΡΙΣΗ

ΕΓΚΡΙΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ	
ΕΓΚΡΙΣΗ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ	ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ

ΕΓΓΡΑΦΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΠΕΛΑΤΗ

Συγκεκριμένα, η εισηγητική διαδικασία δανειοδότησης Μεγάλων Επιχειρήσεων, όπως αυτή διαμορφώνεται βάσει της Εγκυκλίου Νο 21386/1254/31.12.1997, περιγράφεται συνοπτικά παρακάτω:

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ CORPORATE ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΕΩΝ

I. ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ	
ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ Δ.Μ.Ε.	ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ
<ul style="list-style-type: none"> ▶ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ & ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΠΕΛΑΤΩΝ ΜΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΕΝΕΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ 	<ul style="list-style-type: none"> ▶ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΕΛΑΤΩΝ ΣΤΗ Δ.Μ.Ε.
II. ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ	
ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ Δ.Μ.Ε.	ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ
<ul style="list-style-type: none"> ▶ ΣΥΝΤΑΞΗ ΕΝΙΑΙΟΥ ΕΝΤΥΠΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΕΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ▶ ΥΠΟΒΟΛΗ ΕΝΙΑΙΟΥ ΕΝΤΥΠΟΥ ΣΤΗ Δ.Π.Π. 	<ul style="list-style-type: none"> ▶ ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΤΩΝ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΕΓΤΡΑΦΩΝ & ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΑΥΤΩΝ ΣΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ. ▶ ΓΝΟΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΑΡΙΘΜΟΥ ΠΕΛΑΤΗ - (Δ.Π.) ▶ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ POSITION ΣΤΗ Δ.Μ.Ε.
III. ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ	
ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ Δ.Μ.Ε.	ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ
<ul style="list-style-type: none"> ▶ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ* ▶ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΠΕΛΑΤΗ 	<ul style="list-style-type: none"> ▶ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ - ΕΚΤΑΜΙΕΥΣΗ ▶ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΙΩΝ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΕΛΑΤΩΝ

- Αποστέλλεται από τη Δ.Μ.Ε. αντίγραφο της επιστολής - έγκρισης στη Δ.Ε.Κ., καθώς και στην Π.Δ. που υπάγεται το κατάστημα και στον αρμόδιο κατά περίπτωση Α.Γ.Ε.Δ. Σε περίπτωση χρηματοδοτήσεων σε συνάλλαγμα, αντίγραφο της επιστολής - έγκρισης κοινοποιείται στη Διεύθυνση Διαθεσίμων.

1. ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΜΕ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Η Δ.Μ.Ε. επιδιώκει την ανάπτυξη της συνεργασίας με Μεγάλες Επιχειρήσεις, νέες ή υφιστάμενες ή με επιχειρήσεις που είχαν συνεργαστεί παλαιότερα με την Τράπεζα και επιχειρείται εκ νέου συνεργασία.

Για την επιλογή και προσέγγιση των μεγάλων επιχειρήσεων, η Δ.Μ.Ε. θα αξιολογεί και αξιοποιεί, εκτός από την πληροφόρηση που θα συγκεντρώνει με δικές της ενέργειες και την πληροφόρηση που θα δέχεται από άλλες Διευθύνσεις της Τράπεζας ή τα καταστήματα.

1.1. ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΕΝΩΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ ΣΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Η ανάπτυξη συνεργασίας επιτυγχάνεται με προγραμματισμένες επισκέψεις που σκοπό έχουν την προσέλκυση πελατών, την συλλογή περισσότερων πληροφοριών για την επιχείρηση, την τόνωση της συνεργασίας και την αποτελεσματική αντιμετώπιση τυχόν θεμάτων που ανακύπτουν κατά τη συνεργασία ή την επαναδιαπραγμάτευση.

Οι Υποδιευθυντές της Διεύθυνσης Μεγάλων Επιχειρήσεων, σχεδιάζουν το πρόγραμμα επισκέψεων σε μεγάλες επιχειρήσεις στην περιοχή ευθύνης τους σε συνεργασία με τους Συντονιστές Account Officers και τους Account Officers.

Κατά την επίσκεψη στις μεγάλες επιχειρήσεις, η Δ.Μ.Ε. θα επιδιώκει και την συμμετοχή των Διευθυντών των καταστημάτων. Επίσης στις

περιπτώσεις που κρίνει ότι διευκολύνεται η επαφή με τους μεγάλους πελάτες, θα επιδιώκει την συμμετοχή και στελεχών της Τράπεζας από άλλες οργανωτικές ή θυγατρικές μονάδες.

1.2. ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΡΙΝ - ΚΑΤΑ - ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ

Οι ενέργειες της Διεύθυνσης Μεγάλων Επιχειρήσεων πριν - κατά - μετά την επίσκεψη αποτελούν τρεις σημαντικές φάσεις στην επιτυχία της προσέγγισης κάθε Μεγάλης Επιχείρησης.

Η σωστή προετοιμασία των επισκέψεων συμβάλλει στην καλύτερη επικοινωνία με τον πελάτη, στην εξοικονόμηση χρόνου και στην ενίσχυση του τελικού προσδοκώμενου αποτελέσματος, που είναι η εξυπηρέτηση του πελάτη σε συνδυασμό με την επίτευξη του στόχου της πώλησης.

ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ:

- Διερεύνηση των πηγών πληροφοριών (ποιοτικών - ποσοτικών) για τον συγκεκριμένο πελάτη από εσωτερικά στοιχεία της Τράπεζας για υφιστάμενους πελάτες και από εξωτερικά στοιχεία για υφιστάμενους και νέους.
- Προετοιμασία σχεδίου πλαισίου συνεργασίας και στόχων συζήτησης που θα προταθεί στον πελάτη, καθώς και πιθανών εναλλακτικών σεναρίων ανάλογα με την ανταπόκριση του πελάτη και τις επιθυμίες του.

- Επικοινωνία με τον πελάτη και προσδιορισμός της ημέρας και ώρας της συνάντησης μαζί του.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ

- Διαπίστωση των αναγκών του πελάτη και προσαρμογή της συζήτησης και της επιχειρηματολογίας του με γνώμονα αυτές.
- Παρουσίαση πρότασης συνεργασίας και συζήτησή της.
- Ανακεφαλαίωση των συζητηθέντων και ζητηθέντων από τον πελάτη και σύνταξη του συνημμένου υποδείγματος ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ.
- Παράδοση στον πελάτη ερωτηματολογίου για την συμπλήρωση των πληροφοριακών στοιχείων που χρειάζεται για την σύνταξη της μελέτης - εισήγησης. Τα στοιχεία αυτά μπορεί να δοθούν κατά την επίσκεψη από τον πελάτη στον Account Officer ή και να αποσταλούν από την επιχείρηση στη συνέχεια.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ

- Γίνονται όλες οι απαραίτητες ενέργειες για την σύνταξη Μελέτης - Εισήγησης και την προώθησή της στο αρμόδιο Συμβούλιο Χορηγήσεων.
- Παρακολούθηση της πορείας της Μεγάλης Επιχείρησης και του βαθμού ικανοποίησής της από την συνεργασία της με την Τράπεζα και αναζήτηση ευκαιριών για επανάληψη ή επέκταση των πωλήσεων και σε άλλα προϊόντα και υπηρεσίες.

2. ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ - ΣΥΝΤΑΞΗ ΜΕΛΕΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ - ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ

Για την σύνταξη της Μελέτης και παρουσίαση της Εισήγησης για τους μεγάλους πελάτες συντάσσεται από την Διεύθυνση Μεγάλων Επιχειρήσεων (τον κατά κλάδο αρμόδιο Account Officer), Ενιαίο Έντυπο «ΜΕΛΕΤΗ - ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΕΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ», το οποίο αποτελείται από τα πιο κάτω τέσσερα μέρη με το αντίστοιχο περιεχόμενό τους.

- **ΜΕΡΟΣ Α' - ΜΕΛΕΤΗ ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΕΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ**

Αποτελείται από τις ενότητες:

A. ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ

B. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Ανάλυση Ισολογισμού Επιχείρησης

Συγκριτικά Ισοζύγια

Ανάλυση Ταμειακών Ροών

Οφειλές προς Τράπεζες

Δ. ΣΧΟΛΙΑ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ- ΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

E. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ - ΣΧΟΛΙΑ

ΣΤ. Εάν στην εισήγηση απαιτείται σύνταξη Μελέτης Βιωσιμότητας, χρησιμοποιείται η διακριτή ενότητα - ΜΕΛΕΤΗ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ.

- ΜΕΡΟΣ Β' - ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΟ ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΕΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Αποτελείται από τις ενότητες:

Α. ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Β. ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Γ. ΛΟΙΠΟΙ ΟΡΟΙ - ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΗΣ

Δ. ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΩΝ, ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΩΝ ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

Ε. ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ

ΣΤ. ΑΠΟΦΑΣΗ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ

- ΜΕΡΟΣ Γ' - ΘΕΣΗ (POSITION ΠΙΣΤΟΥΧΟΥ)

(Συντάσσεται και αποστέλεται από το Κατάστημα)

Αποτελείται από τις ενότητες:

Α. ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Β. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Γ. ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΟΦΕΙΛΕΣ ΣΥΓΓΕΝΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Δ. ΑΛΛΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

- ΜΕΡΟΣ Δ' - ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ ΣΤΟ ΕΝΙΑΙΟ ΕΝΤΥΠΟ

Περιλαμβάνει τους πίνακες:

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΔΟΣΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΠΕΛΑΤΗ

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΠΕΛΑΤΗ

ΔΥΣΜΕΝΗ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΑΚΙΝΗΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΙ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΙ

ΙΣΟΖΥΓΙΑ

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΥΠΑΓΩΓΗΣ ΣΕ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΝΟΜΟ

Ενδεχομένως και ΑΛΛΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Το Ενιαίο Έντυπο υποβάλλεται στο αρμόδιο Συμβούλιο Χορηγήσεων μέσω της Διεύθυνσης Πιστωτικής Πολιτικής, η οποία έχει την ευθύνη τήρησης του πλαισίου λειτουργίας του Συμβουλίου, του αρχείου και των πρακτικών του.

Το Ενιαίο Έντυπο αντικαθιστά το Δελτίο Πληροφοριών, το Εισηγητικό του καταστήματος, την αποδοτικότητα, το πλαίσιο συνεργασίας, την εισήγηση της Δ.Μ.Ε, και την οικονομική μελέτη που συνέτασσε η Διεύθυνση Οικονομικών Μελετών για τους μεγάλους πελάτες.

Η μελέτη προηγείται της εισήγησης και γίνεται τουλάχιστον για κάθε οικονομική χρήση με τα νέα οικονομικά δεδομένα και λοιπά στοιχεία σχετικά με την πορεία του πελάτη.

2.1. ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΗ ΜΕΛΕΤΗΣ ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΕΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

2.1.1. Ενέργειες Διεύθυνσης Μεγάλων Επιχειρήσεων

Ο Account Officer προκειμένου να προχωρήσει στην επεξεργασία του αιτήματος του πελάτη και του πλαισίου συνεργασίας που έχει συμφωνηθεί:

- Παραλαμβάνει τα πληροφοριακά στοιχεία και τα απαραίτητα δικαιολογητικά (Ισολογισμούς, Ισοζύγια, οφειλές σε Τράπεζες κλπ) από τον πελάτη.
- Ζητά και παραλαμβάνει από το κατάστημα Αριθμό Δελτίου Πληροφοριών και την θέση (Position) του πελάτη (για υφιστάμενους πελάτες),
- Υποβάλλει σχετικό αίτημα στην Διεύθυνση Πιστωτικής Πολιτικής, Υποδιεύθυνση Εμπορικών Πληροφοριών, για τον έλεγχο των Δυσμενών Στοιχείων και της Ακίνητης Περιουσίας και παραλαμβάνει τον πίνακα ΔΥΣΜΕΝΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ και ΑΚΙΝΗΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ.
- Προχωρεί στην επεξεργασία - ανάλυση των χρηματοοικονομικών στοιχείων τα οποία ο Account Officer έχει πάρει από την επιχείρηση και καταρτίζει τους πίνακες:

Πίνακας παρουσίασης ανάλυσης Ελεγμένων Ισολογισμών - Αποτελεσμάτων Χρήσης - Αριθμοδεικτών (3 τελευταίων ετών).

Πίνακας επεξεργασίας συγκριτικών ισοζυγίων (πρόσφατο και αντίστοιχο προηγούμενης χρήσης)

Πίνακας ανάλυσης ταμειακών ροών

Πίνακας οφειλών σε Τράπεζες σύμφωνα με το πρόσφατο Ισοζύγιο (Χρηματοδοτήσεις, Ε/Ε, Εξασφαλίσεις)

- Καταρτίζει την Μελέτη με την βοήθεια μηχανογραφημένου προγράμματος, φροντίζοντας να συμπληρώσει τις ενότητες του υποδείγματος του Ενιαίου Εντύπου ως ακολούθως:

A. ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ

- Αρίθμηση Δ.Μ.Ε.: Δίδεται από την Δ.Μ.Ε. για την τήρηση του αρχείου της κατά αύξοντα αριθμό (Αρχείο αρίθμησης ενιαίου εντύπου).
- Αρίθμηση Καταστήματος: Αναγράφεται ο αριθμός πελάτη ο οποίος είναι το νούμερο Δ.Π, που γνωστοποιεί το κατάστημα στην Δ.Μ.Ε. (Μητρώο Πιστούχων για τους υφιστάμενους αλλά και τους νέους πελάτες). Ο αριθμός συνοδεύεται από τον κωδικό του καταστήματος.
- Αντικείμενο Εισήγησης: Αναφέρεται επιγραμματικά (π.χ. Ανανέωση ορίων, Επενδυτικά Δάνεια κλπ.)

B. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Περιλαμβάνονται οι παρακάτω ενότητες:

B.1. Ταυτότητα Επιχείρησης (Επωνυμία, Α.Φ.Μ, Διακριτικός τίτλος, Έδρα - Διεύθυνση, Κλάδος Επιχείρησης, Αντικείμενο Εργασιών, Έτος ίδρυσης, Διάρκεια κ.α.).

B.2. Ιστορικά - Ποιοτικά Στοιχεία Επιχείρησης

B.2.1. Μέτοχοι - Εταίροι - ποσοστό Συμμετοχής

B.2.2. Διοικητικό Συμβούλιο - Διαχείριση

B.2.3. Πείρα - Γνώσεις - Προηγούμενη Δραστηριότητα φορέων

B.3. Σχόλια για Ακίνητη Περιουσία (Επιχειρησιακή - Εξωεπιχειρησιακή).

B.4. Αναφορά σε στοιχεία για τις εγκαταστάσεις της επιχείρησης.

B.5. Σχολιασμός για τους Όρους Συνεργασίας με άλλες Τράπεζες, εφ' όσον υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία.

B.6. Σχόλια για Δυσμενή Στοιχεία.

B.7. Συμμετοχή σε άλλες Εταιρίες

B.7.1. Επιχείρησης

B.7.2. Φορέων

Σημ.: Στην περίπτωση άμεσου ή έμμεσου ελέγχου συγγενών εταιριών, θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται τα οικονομικά στοιχεία τους με ενοποιημένο ισολογισμό εφ' όσον συντάσσεται από τον όμιλο.

B.8. Αναφορά στα κλαδικά στοιχεία και ειδικότερα για την θέση της επιχείρησης στον κλάδο.

B.9. Συναλλακτικό Κύκλωμα (Είδη προϊόντων ή εμπορευμάτων, Εποχικότητα, Κυριότεροι πελάτες - Όροι Πωλήσεων, Κυριότεροι προμηθευτές - Όροι Προμήθειας, Εισαγωγές - Εξαγωγές, Δίκτυο Διανομής).

B.10. Αναφορά στα χρηματιστηριακά στοιχεία, αν υπάρχουν.

B.11. Αναφορά σε στοιχεία για το Προσωπικό.

Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Εάν στην εισήγηση απαιτείται σύνταξη Μελέτης Βιωσιμότητας, χρησιμοποιείται η διακριτή ενότητα - ΜΕΛΕΤΗ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ, η οποία αποτελείται από:

- Αντικείμενο - Σκοπιμότητα Επένδυσης
- Κόστος Επένδυσης
- Χρηματοδοτικό Σχήμα .
- Πίνακας Κάλυψης Παγίων
- Παραδοχές για την σύνταξη προβλέψεων
- Πίνακας παρουσίασης και ανάλυσης προβλεπόμενων Ισολογισμών
- Πίνακας Ανάλυσης μελλοντικών ταμειακών ροών.

Δ. ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ

Η μελέτη ολοκληρώνεται με τον σχολιασμό της Προϋπολογιστικής και Απολογιστικής Αποδοτικότητας (μόνο για τους υφιστάμενους πελάτες).

Η αξιολόγηση των μεγάλων πελατών εξακολουθεί να γίνεται απολογιστικά σύμφωνα με το Σύστημα Πιστοδοτήσεων, στο τέλος κάθε εξαμήνου από την Δ.Μ.Ε., βάση των στοιχείων που παίρνει από το

κατάστημα για κάθε πελάτη. Τα καταστήματα στο τέλος κάθε εξαμήνου δηλαδή 30/6 και 31/12, στέλνουν στην Δ.Μ.Ε., απολογιστικά στοιχεία εργασιών για τις μεγάλες επιχειρήσεις.

Ε. ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Σημειώνεται ότι η αξιολόγηση και ο σχολιασμός της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης γίνεται όταν διαμορφωθούν τα οικονομικά στοιχεία μετά την επεξεργασία και ανάλυσή τους, από διάφορα δημοσιεύματα και άλλες μελέτες καθώς και από την προσωπική επαφή με τον πιστούχο.

2.1.2. Ενέργειες καταστήματος

Σύμφωνα με την νέα διαδικασία, επισημαίνεται ότι:

- Η αναζήτηση και η προσέγγιση πελατών γίνεται πλέον από την Διεύθυνση Μεγάλων Επιχειρήσεων και όχι από το κατάστημα.
- Καταργείται, από το κατάστημα, η σύνταξη των προβλεπόμενων από το Σύστημα Πιστοδοτήσεων εντύπων ήτοι:

*Πλαισίου Συνεργασίας
Δελτίου Πληροφοριών,
Εισηγητικού Σημειώματος Χορήγησης
και Ερυθρού Δελτίου.*

- Το κατάστημα ανταποκρίνεται άμεσα σε κάθε αίτημα της Διεύθυνσης Μεγάλων Επιχειρήσεων, αναφορικά με τους Μεγάλους Πελάτες της Τράπεζας.

Ειδικότερα επιμελείται των παρακάτω αναφερόμενων διαδικασιών:

ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Το κατάστημα παραλαμβάνει τα νομιμοποιητικά έγγραφα και τα στέλνει στην Διεύθυνση Δικαστικού για τη λήψη γνωμάτευσης σχετικά με τη διάρκεια και την εκπροσώπηση της εταιρίας.

Όταν λάβει τη νομιμοποίηση, στέλνει ένα αντίγραφο στην Διεύθυνση Μεγάλων Επιχειρήσεων και την αρχειοθετεί στον φάκελο του πιστούχου.

ΑΡΙΘΜΗΣΗ ΠΕΛΑΤΗ

Το κατάστημα δεν συντάσσει πλέον το Δελτίο Πληροφοριών (Δ.Π.) αλλά διατηρεί το Μητρώο Πιστούχων και γνωστοποιεί τον αριθμό πελάτη στην Δ.Μ.Ε. Ο αριθμός συνοδεύεται από τον κωδικό του καταστήματος.

Για τους νέους πελάτες, στέλνει με FAX στην Δ.Μ.Ε. τον αριθμό πελάτη που είναι ο αριθμός του Δ.Π. του καταστήματος και για τους υφιστάμενους πελάτες μέσω της Position.

POSITION ΠΙΣΤΟΥΧΟΥ

Αποστέλλει το έντυπο της θέσης (POSITION) του υφιστάμενου πιστούχου στην Διεύθυνση Μεγάλων Επιχειρήσεων. Το έντυπο της POSITION πιστούχου, στόχο έχει να δώσει σαφή και όσο το δυνατόν πληρέστερη πληροφόρηση για τις υφιστάμενες υποχρεώσεις του πελάτη, στον Account Officer που θα κάνει την εισήγηση, στην Διεύθυνση Πιστωτικής Πολιτικής, όπου υποβάλλεται μέσω του Ενιαίου Εντύπου,

καθώς και στα μέλη του Συμβουλίου Χορηγήσεων που θα πάρουν την απόφαση.

Αποτελείται από τις παρακάτω ενότητες:

Α' Ενότητα: Γενικές Πληροφορίες

Αναφέρονται οι γενικές πληροφορίες όπως η επωνυμία του πελάτη, η διεύθυνση, το κατάστημα που χειρίζεται τον πελάτη (κωδικός καταστήματος), η ημερομηνία, ο αριθμός και η ημερομηνία του Δελτίου Πελάτη, ο κλάδος και ο κωδικός κατηγορίας ταξινόμησης κ.α.

Β' Ενότητα: Υφιστάμενες Υποχρεώσεις (Είδος - Σκοπός - Διάρκεια - Αναμενόμενη Αποπληρωμή) και Εξασφαλίσεις

Γ' Ενότητα: Σημερινές Οφειλές Συγγενών Επιχειρήσεων προς την Ιονική Τράπεζα

Δ' ενότητα: Άλλες Εργασίες

Αναφέρονται οι παράπλευρες εργασίες που προσκόμισε ο πιστούχος στην Τράπεζα τις τρεις τελευταίες χρήσεις.

Σε επείγουσες περιπτώσεις η Position μπορεί να στέλνεται με FAX.

Ο Διευθυντής του καταστήματος και ο Προϊστάμενος Χορηγήσεων ή σε περίπτωση απουσίας τους, εξουσιοδοτημένα στελέχη με Α' και Β' υπογραφή, θα πρέπει να υπογράφουν στο χώρο που έχει προβλεφθεί στο έντυπο της Position.

2.2. ΣΥΝΤΑΞΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ - ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΙΑ ΕΓΚΡΙΣΗ

Η Εισήγηση Πιστοδοτήσεων Μεγάλων Επιχειρήσεων στόχο έχει να δώσει όσο το δυνατόν πληρέστερη πληροφόρηση στη Διεύθυνση Πιστωτικής Πολιτικής, καθώς και στο Συμβούλιο Χορηγήσεων.

Η Διεύθυνση Μεγάλων Επιχειρήσεων όταν ολοκληρώσει την Εισήγηση, υποβάλλει το Ενιαίο Έντυπο (Α,Β,Γ,Δ Μέρη) στην Διεύθυνση Πιστωτικής Πολιτικής, η οποία στην συνέχεια ενεργεί σύμφωνα με το Σύστημα Πιστοδοτήσεων. Στις περιπτώσεις υποβολής περισσότερων της μιας Εισηγήσεων για τον ίδιο πελάτη, υποβάλλονται στην Διεύθυνση Πιστωτικής Πολιτικής μαζί με την Εισήγηση τα στοιχεία εκείνα του Ενιαίου Εντύπου που έχουν τροποποιηθεί.

Το ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΟ ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΕΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ» αποτελείται από τις παρακάτω ενότητες

A' ΕΝΟΤΗΤΑ - ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Θα συμπληρώνονται όλα τα απαραίτητα στοιχεία ταυτότητας της επιχείρησης:

- η ημερομηνία και ο αριθμός του Εισηγητικού Σημειώματος Χορήγησης
- η επωνυμία του πελάτη
- το Κατάστημα που χειρίζεται τον πελάτη (Κωδικός Καταστήματος)
- ο κωδικός Κατηγορίας Ταξινόμησης

- το αρμόδιο για την εξέταση Συμβούλιο Χορηγήσεων (Α', Β', Γ')
- ο αριθμός και η ημερομηνία προηγούμενου Εισηγητικού
- και οι Συγγενείς Πιστούχοι

Β' ΕΝΟΤΗΤΑ - ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Αναφέρονται οι προτεινόμενες πιστοδοτήσεις από την διεύθυνση μεγάλων επιχειρήσεων

Γ' ΕΝΟΤΗΤΑ - ΛΟΙΠΟΙ ΟΡΟΙ - ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΗΣ

Ο Account Officer αναλύει διεξοδικά την εισήγηση, την κατηγορία χρηματοδότησης, την διάρκεια, τον τρόπο εξόφλησης, τις εξασφαλίσεις και τους όρους συνεργασίας.

Δ' ΕΝΟΤΗΤΑ - ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΩΝ, ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΩΝ ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

Η ενότητα αυτή χωρίζεται σε δύο τομείς: «Χορηγήσεις» και «Καλύμματα ανά Ομάδα».

ΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ

Δίνεται μία συνοπτική εικόνα υφιστάμενων και προτεινόμενων χορηγήσεων, διαχωρισμένων σε τρεις κατηγορίες: Βραχυπρόθεσμες (χορηγήσεις μέχρι ενός έτους), Μεσομακροπρόθεσμες (χορηγήσεις διάρκειας πέραν του έτους) και χορηγήσεις εγγυητικών επιστολών και ενέγγυων πιστώσεων.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ ΑΝΑ ΟΜΑΔΑ

Θα εμφανίζει τις εξασφαλίσεις των υφιστάμενων και προτεινόμενων χορηγήσεων, βραχυπρόθεσμων ή μεσομακροπρόθεσμων συγκεντρώνονται δηλ. τα υφιστάμενα και τα προτεινόμενα καλύμματα και θα χωρίζονται σε ομάδες.

Ε' ΕΝΟΤΗΤΑ - ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ

Στην ενότητα αυτή, η Διεύθυνση Μεγάλων Επιχειρήσεων, αναλύει τα επιχειρήματα της εισήγησης και κάνει εκτίμηση του πιστωτικού κινδύνου.

Ειδικότερα θα αναλύεται σε τι αποσκοπεί η χρηματοδότηση ή η επέκτασή της, πώς θα επιδράσει στο τζίρο και στα αποτελέσματα της επιχείρησης, τη συμβολή της στην εξέλιξη της συνεργασίας με τον πελάτη, τη σχέση της ενδεχομένως με τις παράπλευρες εργασίες του πιστούχου κλπ.

ΣΤ' ΕΝΟΤΗΤΑ - ΑΠΟΦΑΣΗ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ

Στην ενότητα αυτή, αναγράφεται η απόφαση του Συμβουλίου Χορηγήσεων.

Γ. Λοιπά κοινά θέματα εισηγητικής διαδικασίας

1. ΚΟΙΝΑ ΘΕΜΑΤΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ- ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ

1.1. ΕΤΑΙΡΙΚΕΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΚΑΡΤΕΣ

Για τη χορήγηση εταιρικών (επαγγελματικών) πιστωτικών καρτών απαιτείται έγκριση του ειδικού πιστωτικού ορίου, από το κατά περίπτωση

αρμόδιο Συμβούλιο Χορηγήσεων και ακολουθείται η εκάστοτε ισχύουσα εγκριτική διαδικασία (υποβολή αιτήματος για χορήγηση, κλπ).

Διασαφνίζεται ότι η έγκριση χορήγησης εταιρικής κάρτας παρέχεται από τα λόγω ορίου αρμόδια Συμβούλια Χορηγήσεων, με εξαίρεση το Συμβούλιο Χορηγήσεων Καταστήματος. Εταιρικές κάρτες εντός ορίων Καταστημάτων και Κεντρικών Καταστημάτων εγκρίνονται από την Περιφερειακή Διεύθυνση ή τα Συμβούλια Χορηγήσεων Κεντρικών Καταστημάτων.

Αν δεν υπάρχουν ή δεν προτείνονται συγχρόνως και άλλες πιστοδοτήσεις, το σχετικό εισηγητικό θα συνοδεύεται από συνοπτική και τεκμηριωμένη αναφορά του καταστήματος σχετικά με τα ποιοτικά στοιχεία του πελάτη, τη θέση που κατέχει στην αγορά και το μέγεδός του.

1.2. ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΕΩΝ

Επειδή ορισμένες κατηγορίες πιστοδοτήσεων παρουσιάζουν ιδιαιτερότητες, οι εισηγήσεις τους χρειάζεται να προσεχθούν ιδιαίτερα, δίδοντας έμφαση στο περιεχόμενο του σκεπτικού τους, ώστε να καλύπτονται, πέρα των ήδη αναφερομένων και τα στοιχεία ανάλυσης και μελέτης που κρίνονται απαραίτητα, για τη σωστή εγκριτική απόφαση αυτής της μορφής των πιστοδοτήσεων.

Στις περιπτώσεις αυτές, η προσοχή των αρμοδίων λειτουργών θα πρέπει να επικεντρώνεται στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά πιστοδότησης του κλάδου, στη διαφοροποιημένη πιστοδοτική πολιτική της Τράπεζας, στην αξιολόγηση των μακροπροθέσμων δυνατοτήτων και προοπτικών

της χρηματοδοτούμενης επιχείρησης, ώστε να επιδιώκεται και επιτυγχάνεται, αφ' ενός η ανάλυση, εκτίμηση και κάλυψη του πιστωτικού κινδύνου και αφ' ετέρου η ποιοτική αξιολόγηση της συναλλαγής, από την οποία κυρίως εξαρτάται η αποπληρωμή της.

Στις ειδικές κατηγορίες πιστοδοτήσεων, θα μπορούσαν να ενταχθούν:

- τα μεσομακροπρόθεσμα δάνεια, για κάλυψη επενδυτικών προγραμμάτων,
- η χρηματοδότηση τεχνικών επιχειρήσεων, για την κατασκευή έργων,
- η χρηματοδότηση ναυτιλίας, γεωργικών προϊόντων, εξορυκτικών επιχειρήσεων,
- η χρηματοδότηση προγραμμάτων ερευνών και νέων εφαρμογών κλπ.

1.2.1 Μακροπρόθεσμα επενδυτικά δάνεια.

Για τη χορήγηση μακροπροθέσμων επενδυτικών δανείων, πρέπει να δίδεται ιδιαίτερη έμφαση, όσον αφορά:

- Τον ποιοτικό έλεγχο της επιχείρησης και ειδικότερα την αξιολόγηση της διοικητικής της δομής και επάρκειας (επίπεδο οργάνωσης και στελέχωσης), των εργασιακών της σχέσεων, καθώς και των διοικητικών ικανοτήτων των στελεχών της, για πρόβλεψη, αντιμετώπιση και επίλυση ενδεχομένων απρόοπτων δυσμενών εξελίξεων.
- Τα προϊόντα που παράγει ή τις προσφερόμενες υπηρεσίες, σε άμεση συσχέτιση με τις επικρατούσες γενικότερα συνθήκες αγοράς, όσον

αφορά την προσφορά - ζήτηση, το κόστος, τη διαμόρφωση των τιμών, τον ανταγωνισμό, και τις επιδράσεις, θετικές ή αρνητικές, των οικονομικών εξελίξεων.

- Το σωστό σχεδιασμό της επένδυσης και την ορθή επιλογή του τόπου εγκατάστασής της, σε συνδυασμό με τις συνθήκες αγοράς και κλάδου (ευνοϊκές ή όχι), την υποδομή της επιχείρησης, τις οικονομικές και τεχνικές της δυνατότητες, την εμπειρία και εξειδίκευση του προσωπικού της, την επάρκεια σε πρώτες ύλες, τις προοπτικές της επιχείρησης για τυχόν μελλοντικές επεκτάσεις ή πρόσθετο μηχανολογικό εξοπλισμό.
- Τον οικονομικό έλεγχο της επένδυσης, όσον αφορά το είδος, το μέγεθος, τον προϋπολογισμό και την εκτίμηση του κόστους της επένδυσης, βάσει σχετικής μελέτης, τις πηγές κάλυψης της δαπάνης της επένδυσης, τη σωστή μορφή και το ποσοστό χρηματοδότησης, τη διάρκεια, τον τρόπο και το χρόνο αποπληρωμής της.
- Το χρονοδιάγραμμα της τμηματικής ή ολικής πραγματοποίησης της επένδυσης και τις απαιτούμενες ανάγκες σε προσωπικό, ειδικευμένο ή μη, σε μηχανολογικό εξοπλισμό και τον τρόπο απόκτησής του, σε υλικά, καθώς και τις πηγές και συνθήκες εφοδιασμού τους.
- Την αξιολόγηση των προγραμμάτων δραστηριότητας της επιχείρησης και των ταμειακών της ροών, καθώς και των δεδομένων, στα οποία στηρίχθηκαν οι προβλέψεις και εκτιμήσεις της για την απρόσκοπτη εξυπηρέτηση του δανείου, λαμβάνοντας υπόψη και τους

εναλλακτικούς υπολογισμούς της, για την αντιμετώπιση τυχόν μελλοντικών διαφοροποιήσεων των εργασιών της, που πιθανόν να επηρεάσουν την αποπληρωμή του δανείου και την εξεύρεση ικανοποιητικών λύσεων.

- Την εκτίμηση και αξιολόγηση του αναλαμβανόμενου πιστωτικού κινδύνου, που οπωσδήποτε επηρεάζεται και από τη διάρκεια του δανείου. Είναι ευνόητο ότι, όσο μεγαλύτερη είναι η διάρκεια του δανείου, τόσο επαυξάνεται και ο πιστωτικός κίνδυνος, διότι είναι πολλαπλοί οι μεταβαλλόμενοι παράγοντες που συντελούν στη διαφοροποίηση του βαθμού κάλυψης του πιστωτικού κινδύνου όπως:

⇒ μεταβολές οικονομικές, πολιτικές, νομοθετικές,

⇒ αποκλίσεις, όσον αφορά το χρόνο και το κόστος αποπεράτωσης της επένδυσης,

⇒ πρόσθετες ανάγκες σε προσωπικό ή μηχανολογικό εξοπλισμό,

⇒ αλλαγές στην τεχνολογία,

⇒ συναλλαγματικές μεταβολές κλπ.

1.2.2. Επενδυτικά δάνεια των αναπτυξιακών νόμων

Για την εξέταση αιτημάτων σχετικών με την χρηματοδότηση επενδυτικών προγραμμάτων, που υπάγονται σε αναπτυξιακούς νόμους, θα ακολουθείται η διαδικασία των σχετικών εγκυκλίων οδηγιών της Τράπεζας.

Για την εξέταση επενδυτικών δανείων πάνω από Δρχ. 150 εκατ. η "ΕΙΣΗΓΗΣΗ" θα συνοδεύεται από όλα τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την σύνταξη μελέτης βιωσιμότητας.

Η μελέτη θα συντάσσεται μετά από απόφαση του αρμόδιου για την έγκριση του αιτήματος Συμβουλίου Χορηγήσεων.

1.2.3. Συνοπτικό Ερωτηματολόγιο Επενδυτικών Δανείων.

Για όλα τα επενδυτικά δάνεια μέχρι Δρχ.150 εκατ. θα συμπληρώνεται από το κατάστημα το συνοπτικό ερωτηματολόγιο το οποίο θα επισυνάπτεται στο «ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ».

1.2.4. Δάνεια προς τεχνικές επιχειρήσεις.

Οι χρηματοδοτήσεις προς τεχνικές επιχειρήσεις, χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής, δεδομένου ότι παρουσιάζουν ορισμένα χαρακτηριστικά, που τις διαφοροποιούν από τις άλλες κατηγορίες χρηματοδότησης, όσον αφορά την προέλευση των πιστωτικών αναγκών και τις πηγές αποπληρωμής τους, καθώς και τον αναλαμβανόμενο πιστωτικό κίνδυνο που, εκτός των άλλων, εξαρτάται άμεσα και από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε χρηματοδοτούμενου έργου, την τεχνική και κατασκευαστική ικανότητα της επιχείρησης και την ταμειακή ευχέρεια του εργοδότη.

Κατά συνέπεια τα δάνεια προς τεχνικές επιχειρήσεις θα πρέπει να αντιμετωπίζονται σύμφωνα με τις εκάστοτε οδηγίες της τράπεζας.

2. ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΝ

Η εισήγηση θα πρέπει, επί πλέον, να περιέχει και εκείνα τα στοιχεία (όρους & προϋποθέσεις), που θεωρούνται απαραίτητα, προκειμένου να εξασφαλιστεί ικανοποιητική υποστήριξη της προτεινόμενης πιστοδότησης και κάλυψη του πιστωτικού κινδύνου.

Ενδεικτικά παραθέτουμε ορισμένα βασικά στοιχεία υποστήριξης:

- Μορφή και τύπος της δανειακής Σύμβασης και ειδικοί όροι που τυχόν απαιτούνται να περιληφθούν στο κείμενό της.
- Όροι και προϋποθέσεις εκταμίευσης πιστώσεων ή δανείων και καθορισμός προσκόμισης απαραίτητων δικαιολογητικών και εγγράφων
- Καλύμματα, οποιασδήποτε μορφής, με εκτιμήσεις, τόσο για την αξία τους, όσο και για τις δυνατότητες ρευστοποίησής τους.
- Νομική και ασφαλιστική κάλυψη των καλυμμάτων, καθώς και συνεχής παρακολούθηση και επανεκτίμησή τους

Οι υπεύθυνοι λειτουργοί των πιστοδοτήσεων θα πρέπει να έχουν τη φροντίδα εξασφάλισης ικανοποιητικών υποστηρικτικών στοιχείων, όχι μόνο κατά τη λήψη της έγκρισης της πιστοδότησης, αλλά και καθ' όλη τη διάρκειά της, μέχρι πλήρους εξοφλήσεώς της, μεριμνώντας για τη διαρκή ενημέρωσή τους.

Προκειμένου να διατηρηθεί η συνεχής εξασφάλιση ικανοποιητικών υποστηρικτικών στοιχείων, θα μπορούσαν να αναφερθούν ενδεικτικά ορισμένες γενικές κατευθύνσεις όπως:

- Η φροντίδα λήψης έγκυρων αποδεικτικών στοιχείων συμφωνίας της οφειλής ("ΚΑΛΩΣ ΕΧΕΙΝ").
- Η διασφάλιση χρήσεως των πιστώσεων ή του δανείου για το σκοπό της πιστοδότησης και την κάλυψη πραγματικής πιστώτικης ανάγκης.

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ
(ΠΟΣΑ ΣΕ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΔΡΧ.)

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ.....	ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ Δ.Ε.Κ. (Δ)	ΕΠΩΝΥΜΙΑ ΕΠΧ/ΣΗΣ.....
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ.....	ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ Π.Δ. ΚΕΝΤΡ. ΚΑΤ/ΤΟΝ (Ε.Σ.Τ)	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ.....
ΑΡΙΘΜΟΣ Ε.Σ.Χ.....	ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΤ/ΤΟΣ	ΤΗΛ..... ΕΔΡΑ.....
ΑΡΙΘΜ. & ΗΜΕΡ/ΝΙΑ ΠΡΩΤ. Ε.Σ.Χ.....	ΚΩΔΙΚΟΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗΣ	ΑΡΙΘΜ. & ΗΜΕΡ/ΝΙΑ ΔΕΛΤΙΟΥ.....
ΑΝΑΛΥΣΗ ΜΕΛΕΤΗ Δ.Ε.Κ. ΑΡΙΘΜ. & ΗΜΕΡ.....		ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ..... ΑΝΤ/ΝΟ ΔΡΑΣΤ/ΤΑΣ.....
ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ (ΗΜΑ/ΝΙΑ)		ΚΛΑΔΟΣ ☐ ΓΕΜΠΟΡΙΟ ☐ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ☐ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ Δ.Ε.Κ. ΑΡΙΘΜ. & ΗΜΕΡ.....		☐ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ☐ ΛΟΙΠΟΙ

Α/Α	ΜΟΡΦΗ ΚΑΛΥΨΗΣ	Α. ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ (ΒΑΘΕ-ΕΚΟΦΟΣ-ΔΙΑΡΚΕΙΑ-ΤΡΟΠΟΣ ΑΠΟΠΛΗΡΩΣΗΣ) ΚΑΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ	ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑ ΠΟΣΑ	ΤΟΚΟ-ΠΡΟΜΗΘΕΑ

Α/Α	ΜΟΡΦΗ ΚΑΛΥΨΗΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΓΚΡΙΣΗΣ	Β. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ (ΒΑΘΕ-ΕΚΟΦΟΣ-ΔΙΑΡΚΕΙΑ-ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΗ ΑΠΟΠΛΗΡΩΣΗ) ΚΑΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ	ΕΚΚΡΙΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΠΟΣΑ	ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΘΑ ΣΕ ΚΑΘΥΣΤΕΡΩΣΗ	
						ΠΟΣΑ	ΕΛΗΣΕ ΤΗΝ.....
ΣΥΝΟΛΑ							

Α.Ε. 25 - 8810

Χρηματοδότηση επιχειρήσεων μέσω του τραπεζικού συστήματος

Γ. ΑΝΑΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΩΝ ΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ								
ΕΠΙΛΕΞΙΜΕΣ ΠΟΣΕΙΣ	ΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ				ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ ΑΝΑ ΟΜΑΔΑ			
	1. ΕΓΚΡΙΘΕΝΤΑ	2. ΣΗΜΕΡΙΝΑ	3. ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑ	4. ΣΥΝΟΛΟ (1+3)	ΠΡΩΤΗ	ΔΕΥΤΕΡΗ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ
ΒΡΑΧΥΠΡΟΣΘΕΙΕΣ								
ΜΕΣΟΜΑΚΡΟΠΡΟΣΘΕΙΜΕΣ								
ΕΙΔΥΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ								
ΣΥΝΟΛΑ								

Α/Α	Δ. ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΟΦΕΙΛΕΣ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΕΡΓΟΣ ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ	ΒΡΑΧ/ΣΜΕΣ	ΜΟΡΦΗ ΚΑΛΥΨΗΣ	ΜΕΣ/ΣΜΕΣ	ΜΟΡΦΗ ΚΑΛΥΨΗΣ	ΕΙΔΥΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ	ΜΟΡΦΗ ΚΑΛΥΨΗΣ	ΣΥΝΟΛΟ	ΑΠΟ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΣΕ ΚΑΘΥΣΤΟΜΗΝ ΠΟΣΑ	
									ΕΛΑΣΣΕ ΤΗΝ	

ΟΦΕΙΛΕ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΣΗΣ ΠΡΟΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΤΗΣ.....	ΤΡΑΠΕΖΑ								
	ΟΦΕΙΛΕ								
	ΚΑΘΥΣΤΟΜΕΝΕΣ								
ΑΛΛΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ									

ΕΙΣΑΓΟΥΣ ΚΥΡΙΑ ΣΤΗΝ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΠΟΥ ΠΡΕΠΟΙΝΕΤΕ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΕΙΛΜΕΝΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΦΩΝΕΣ ΜΕ ΤΙΣ ΙΣΧΥΟΥΣΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΝΟΜΙΜΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ:

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

(Πάτρ.) _____ (Μικροσφραγίδα)
 ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.
 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ _____

ΑΠΟΦΑΣΗ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ

(Πάτρ.) _____ (Μικροσφραγίδα)

ΕΓΚΡΙΤΙΚΟ ΚΛΙΜΑΚΙΟ:

Συμπληρώνεται για τις επιχειρήσεις που τηρούν βιβλία Γ' κατηγορίας

Ε Μ Β Ι Σ Τ Ε Υ Τ Ι Κ Ο

Χ.1. ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Χ.2. ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ Νο

ΑΡΙΘ. ΜΕΛΕΤΗΣ

Χ.4. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ:

Χ.3. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: Χ.3.1. ΑΡΙΘ:

Χ.5. ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΠΙΣΤΟΥΧΟΙ:

Χ.5.1. ΕΠΩΝΥΜΙΑ Χ.5.2. Α.Δ.Π. Χ.5.3. ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Α. ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

A.1. Επωνυμία:

A.1.1. Διακριτικός τίτλος:

A.2. Έδρα - Διεύθυνση: A.2.1. Ταχ. Κωδ.: A.2.2. Τηλ:

A.3. Είδος Επιχείρησης: Εμπορ. Βιοτ. Βιομ. Μικτή. A.3.1. Α.Μ. Επιμελητηρίου:

A.4. Αντικείμενο εργασιών: A.4.1. Κλάδος επιχ/σης:

A.5. Νομική Μορφή (Φ.Ε.Κ. ή αριθ. καταχ. στο Πρωτοδ.):

A.6. Έτος ίδρυσης: A.6.1. Διάρκεια: A.6.2. Α.Φ.Μ.:

A.7.α. Φορείς της επιχείρησης (Γράφουμε τους εταίρους ή τους μετόχους, το Δ.Σ. με πλήρη στοιχεία: όνομα, επώνυμο, πατρώνυμο, ποσοστά συμμετοχής, Α.Φ.Μ.):

A.7.β. Δ.Σ. - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

- 1) Α.Φ.Μ.:
- 2) Α.Φ.Μ.:
- 3) Α.Φ.Μ.:
- 4) Α.Φ.Μ.:

A.8.α. Συνέπεια στις συναλλαγές (σχόλια για τη συνέπεια των φορέων της Επιχείρησης):

A.8.β. Διαμενέη στοιχεία (δικαιολόγηση των δυσμενών στοιχείων, αν υπάρχουν):

A.8.γ. Προσωπικό που απασχολεί: 1. ΕΡΓΑΤΕΣ 2. ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

A.9. Ιστορική εξέλιξη της επιχείρησης:

A.10. Γνώμη που επικρατεί στην αγορά για την επιχείρησή και δική σας, από την επίσκεψη που κάνατε:

Χρηματοδότηση επιχειρήσεων μέσω του τραπεζικού συστήματος

A.11.α. Συνεργασία με την Τράπεζη (εργασίες των τριών προηγούμενων χρόνων ή εργασίες που περιμένετε):
 Πραγματοποιηθείσες εργασίες:

Εισαγωγές	Εξαγωγές	Μέσο υπόλοιπο καταθέσεων
199... USD:	USD:	ΔΡΧ:
199... USD:	USD:	ΔΡΧ:
199... USD:	USD:	ΔΡΧ:

A.11.β. Συνεργασία με άλλες Τράπεζες (Γράφουμε τις εφολές συνολικά κατά Τράπεζα):

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ	ΔΡΧ
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ	ΔΡΧ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΙΣΤΕΩΣ	ΔΡΧ

B. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

B.1. Ισολογισμοί 199... κπ 199... σε κιλιάδες δραχμές:

Ενεργητικό	199...	199...	Παθητικό	199...	199...
B.1.1. Οικόπεδα			B.1.15. Κεφάλαιο		
B.1.2. Κτίρια			B.1.16. Αποθεματικά		
B.1.3. Μηχ/α και Εγκ/σεις			B.1.17. Σύνολο		
B.1.4. Λοιπά πάγια			Μείζον:		
B.1.5. Σύνολο παγίων			B.1.18. Στοιχεία Μειωτικά***		
B.1.6. Μείον αποσβέσεις			B.1.19. Καθαρή θέση		
B.1.7. Αναπόσβεστα πάγια(α)			B.1.20. Καταθέσεις μετόχων (εταιρών)		
B.1.8. Σημειοκές (β)			B.1.21. Ίδια κεφάλαια (ε)		
B.1.9. Λοιπές παγίες (γ)*			B.1.22. Μακροπρόθεσμες Υποχρεώσεις		
B.1.10. Αποθέματα			B.1.23. Βραχυπρόθεσμες Υποχρεώσεις		
B.1.11. Αποπληρώσεις**			B.1.24. Ξένα Κεφάλαια (στ)		
B.1.12. Διαθέσιμα			B.1.15. ΣΥΝΟΛΟ		
B.1.13. Σύνολο κυκλοσίου (δ)			ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ (ε, στ)		
B.1.14. ΣΥΝΟΛΟ					
ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ (α,β,γ,δ)					

B.2. Κέρδη ή ζημιές των τριών (3) τελευταίων ετών, όπως εμφανίζονται στα Λογιστικά Βιβλία:

B.2.1. ΜΙΚΤΑ	199...	199...	B.2.2. ΚΑΘΑΡΑ	199...	199...
199... ΔΡΧ:			199... ΔΡΧ:		
199... ΔΡΧ:			199... ΔΡΧ:		
199... ΔΡΧ:			199... ΔΡΧ:		
B.3. Καθαρές πωλήσεις: (α) των 3 τελευταίων ετών β) του τελευταίου ημερομηνίας και του αντίστοιχου της προηγούμενης χρήσης:					
199... ΔΡΧ:			199... ΔΡΧ:		
199... ΔΡΧ:			199... ΔΡΧ:		
B.4. Μένιμο κεφάλαιο κίνησης (Το κυκλοφοριακό ενεργητικό, αφού αφαιρεθούν οι βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις):					
199... ΔΡΧ:					
199... ΔΡΧ:					

* Περιλαμβάνονται εγγυήσεις, όμοια πάγια, μακροπρόθεσμες απαιτήσεις, κλπ.

** Αφαιρούνται επισφάλεις απαιτήσεις, καθυστέρημένα γραμμάτια και υποχρεώσεις φορέων.

*** Περιλαμβάνονται συσσωρευμένες ζημιές, επισφάλεις και απαιτήσεις φορέων.

Γ. ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ

- Γ.1. ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΚΗ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑ:
 Κυκλοφορικό ενεργητικό (B.1.13.)
 Βραχ. υποχρεώσεις (B.1.23.)
- Γ.2. ΑΜΕΣΗ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑ:
 Απαιτήσεις και διαθέσιμα (B.1.11. & B.1.12.)
 Βραχ. υποχρεώσεις (B.1.23.)
- Γ.3. ΔΑΝΕΙΑΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ:
 Ξένα κεφάλαια (B.1.24.)
 Σύνολο παθητικού (B.1.25.)
- Γ.4. ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΚΗ ΤΑΧΥΤΗΤΑ
 Πωλήσεις (B.3.)
 Σύνολο ενεργητικού (B.1.14.)
- Γ.5. ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ
 Καθαρά κέρδη (B.2.2.)
 Καθαρή θέση (B.1.19.)

199.....	199.....
_____ =	_____ =
_____ =	_____ =
_____ =	_____ =
_____ =	_____ =
_____ =	_____ =

Δ. ΑΚΙΝΗΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

Περιγραφή μετά από εξακριβωση στο Υποθηκοφυλακείο

Δ.1. ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗ

Α/Α	Δ.1.1. ΘΕΣΗ	Δ.1.2. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΚΙΝΗΤΟΥ	Δ.1.3. ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΟΓΚΟΣ	Δ.1.4. ΣΕΙΡΑ ΒΑΡΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΠΟΙΟΥ

Δ.2. ΕΞΩΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗ

Α/Α	Δ.1.1. ΘΕΣΗ	Δ.1.2. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΚΙΝΗΤΟΥ	Δ.1.3. ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΟΓΚΟΣ	Δ.1.4. ΣΕΙΡΑ ΒΑΡΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΠΟΙΟΥ

Ε. ΠΕΙΡΑ, ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ
(Καταγωγή, ηλικία, σπουδές, προηγούμενο επάγγελμα)

ΣΤ. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Συμμετοχή σε άλλες επιχειρήσεις - Λοιπές παρατηρήσεις του πληροφωριστή - Κρίσεις του Διευθυντή

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΤΩΝ ΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ

ΥΠΟΓΡΑΦΗ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΟΛΗΠΤΗ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ:

ΑΙΤΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΔΕΛΤΙΟΥ:

ΕΠΙΣΥΝΑΠΤΟΝΤΑΙ:

- Ισολογισμοί των δύο τελευταίων ετών.
- Το τελευταίο ισολόγιο και το αντίστοιχο του προηγούμενου έτους.
- Ανάλυση των υποχρεώσεων προς Τράπεζες, βάσει του τελευταίου ισολογίου (εφόσον τηρούνται Λογιστικά βιβλία).
- Ανιγγραφο εκθέσεως έρευνας του Νομικού Συμβούλου της Τράπεζας.
- Εκτίμηση μηχανικού της εμπειροσύνης της Τράπεζας για την ακίνητη περιουσία.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ: Πρέπει να συμπληρώνονται όλες οι στήλες του Δ.Π., σύμφωνα με τις οδηγίες της Γενικής Διεύθυνσης. Η ευθύνη για τις χορηγήσεις παραμένει σκέψη στους αρμόδιους του καταστήματος και δεν αίρεται με κανένα τρόπο από την έγκριση ορίων από τη Γενική Διεύθυνση. Για κάθε χορήγηση, έστω και αν γίνεται μέσα στα συγκεκριμένα όρια, πρέπει να κρίνεται η πιστολητική ικανότητα του πελάτη, η ασφάλεια και η ευχέρεια ρευστοποίησης της χορήγησης, καθώς και η αποδοτικότητα της για την Τράπεζα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Χρηματοδότηση Επιχειρήσεων, Δρος Πέτρου Α. Κιόχου
2. Χρήμα - Πίστη - Τράπεζες, Δρος Πέτρου Α. Κιόχου
3. Χρηματοδοτική Διοίκηση, Ιωάννη Γ. Τζωάννου
4. Χρηματοδότηση Επιχειρήσεων, Σημειώσεις του κ. Γ. Ζαφειρόπουλου
5. Φυλλάδιο της Ιονικής Τράπεζας, πάνω στο σύστημα πιστοδοτήσεών της.

